

**കത്തോലിക്കാസഭയും
അകത്തോലിക്ക വാദങ്ങളും**

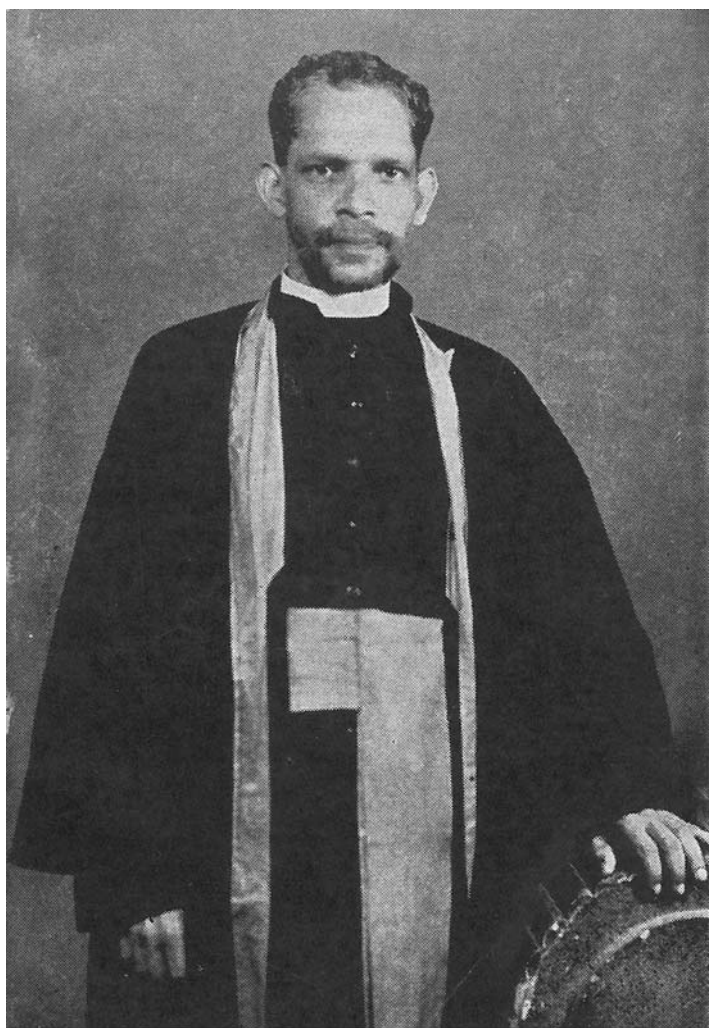
വാല്യം - 1

**വി.പത്രോസും
റോമ്മാ സിംഹാസനവും**

മോൺസിഞ്ഞാർ

തോമ്മസ് വടശ്ശേരി എൽ. ഡി.

1963

ശ്രീമതകർത്താവ്

പ്രസ്താവന

“വി. പത്രോസും റോമ്മാസീഹറാസനവും” എന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം “കത്തോലിക്കാസഭയും യാക്കോബായ വാദങ്ങളും” എന്ന പേരിൽ 1946-ൽ ഞാൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ വിപുലഗ്രന്ഥത്തിലെ ആദ്യത്തെ അഞ്ചു അദ്ധ്യായങ്ങളാണ്. മതപഠനസമിതിയുടെ ഉപയോഗത്തിനായി ഇപ്പോൾ ഇതു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു.

വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ കാലുകുത്തുകപോലും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു വിദേശീയരായ ചില അകത്തോലിക്കരെ അനുകരിച്ചു നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ചില യാക്കോബായ പണ്ഡിതന്മാരും ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (1) മാതേന്തോത്തോസഭയിലെ വലിയ ഒരു പണ്ഡിതനായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന മി. കെ. എൻ. മാനിയേൽ പ്രസ്തുതവി

1) നിരണം ഇടവകയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ തോമ്മസ്സ് മിവാന്നാശ്യോസ് തിരുമനസ്സിലെ മെത്രാമിഷേ ക്സംബന്ധിച്ചു മാവേലിക്കര നടന്ന മഹായോഗത്തിൽ റവ്വ സാഹിബ് ഒ. എം. ചെറിയാൻ ബി. എ., എൽ. റിം ചെൽ പ്രസംഗം കാണുക (1115 മേടം 30-31, ഇടവം 1-2 എന്നിതീയതികളിലെ പൗരപ്രഭു). ഈ പ്രസംഗത്തെ വിമർശിച്ചു ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ 1940-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ “കത്തോലിക്കാസഭയുടെ വിശ്വാസം യാക്കോബായക്കാർക്കു സ്പീകർത്തുമോ?” എന്ന ലഘുലേഖ കാണുക; കിന്നംകുളം എ. ആർ. പി. പ്രസ്സിക്നീനും 1930-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഗ്രന്ഥത്തിലും മി. ചെറിയാന്റെ വാദങ്ങളെല്ലാം കാണാവുന്നതാണ്.

കുന്നത്ത്, വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ ഒരുപക്ഷേ പോയിട്ടുണ്ടെന്നു സമ്മതിച്ചാൽതന്നെയും അവിടെ മെത്രാനായി ഒരു നാളും ഭരണം നടത്തിയിട്ടില്ലെന്നത്രെ. (2) ഫാദർ കെ. റ്റി. സഖറിയാസിനെപ്പോലെയുള്ള വേറെ ചില അക്തോൺ ചിക്കർ വി. പത്രോസ് രക്തസാക്ഷിയാടി മരിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണു രോമ്മായിലേക്കു പോയത് എന്നു ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു. ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു വിഭിന്നരീതിയിലുള്ള ഈ അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാം കേരളത്തിലെ അക്തോൺചിക്കരുടെ ഇടയിൽ ധാരാളം പ്രചരിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു സംശയഗ്രസ്തകം സത്യാനുപേക്ഷിക്കുകയും യഥാർത്ഥസ്ഥിതി വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുക എന്നുള്ളതാണ് ഈ ഗ്രന്ഥരചനയാൽ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന മിക്ക പുരാതന സഭാപിതാക്കന്മാരുടെയും ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെയും സാക്ഷ്യങ്ങൾ അവിടവിടെ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നപ്രകാരം ഗ്രീക്കു, ലത്തീൻ എന്നീ ഭാഷകളിൽ മിന്റേ (Migne), ഈശോസഭാ വൈദികരായ കീർഷ് (Kirch S. J.), റൂവേ (Rouet S. J.) ആദിയായ വിശ്വവിശുത പണ്ഡിതന്മാർ ക്രോഡീകരിച്ച പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നു കുന്നു. ലോകത്തിലാകെ ഈ ഗ്രന്ഥസഞ്ചയങ്ങൾ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്നു. ഒരുമാതിരി നല്ല ഗ്രന്ഥശാലകളിലെല്ലാം ഇവ കാണാവുന്നതാണ്. വിഭിന്ന സഭാംഗങ്ങളും വിവിധ ഭാഷാഭിജ്ഞന്മാരുമായ പണ്ഡിതന്മാരുടെയും വിമർശകന്മാരുടെയും ഗവേഷകന്മാരുടെയും മുക്തകണ്ഠമായ പ്രശംസകൾക്കും അഭിനന്ദനങ്ങൾക്കും പാത്രീഭൂതമായ ഇവരുടെ ക്രോഡീകരണങ്ങളുടെ സത്യസന്ധതയും നിർവ്വണ്ണവും പ്രസ്തുതയും ആരെങ്കിലും നിഷേധിക്കുകയോ, സംശയിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ, അവർക്കു ലോകത്തിലെ പണ്ഡിതന്മാരുടെയും നിഷ്പക്ഷമതികളുടെയും ഇടയിൽ യാതൊരു സ്ഥാനവും ഉണ്ടാ

2) പാപ്പായുടെ ആധിപത്യം (ഒന്നാംവാല്യം, 1108), പും 235-254.

യിരിക്കയില്ലെന്ന് ഉറപ്പു പറയുന്നു. നെസ്തോറിയൻ, യാക്കോബായ, ഗ്രീക്കു, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു ആദിയായ സഭകളിലെ ഔദ്യോഗിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും പണ്ഡിതന്മാരുടെ പ്രഖ്യാപനങ്ങളിൽ നിന്നും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള സാക്ഷ്യങ്ങളുടെ സത്യസ്ഥിതിയും അവയുടെ സഭകളിലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇതുനോക്കി നിഷ്പ്രയാസം ശ്രദ്ധിക്കാവുന്നതാണ്.

ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച അകത്തോലിക്കർ പറയാറുള്ള എതിർവാദങ്ങൾക്കെല്ലാം മറുപടി അഞ്ചാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. വായനക്കാർക്ക് സത്യം പുണ്യമായി ബോധപ്പെടണം എന്ന ഏക ഉദ്ദേശ്യത്തിലാണ് ഇവയെല്ലാം എഴുതപ്പെട്ടത്. ഈ ഉദ്ദേശ്യം സാധിതമാകുന്നതിൽ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ കൃതകൃത്യനായി.

ഭദ്രസന ഭാവംലയം,
തിരുവല്ലം. } ഫാദർ തോമ്മസ് വടശ്ശേരി.
മാർത്തോമ്മാഭിനം, 1963.

വിഷയാനുക്രമണി.

അദ്ധ്യായം 1.

അകത്തോലിക്ക വാദങ്ങൾ.

	പുറം
1. വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മാവാസത്തെപ്പറ്റി 14-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന മർസിലിയസിന്റെ അഭിപ്രായം.	1
2. പുരാതനകാലത്തെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെ അഭിപ്രായം.	3
3. ആധുനികകാലത്തെ അകത്തോലിക്ക പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ.	3
4. ഫാദർ കെ. റ്റി. സഖറിയോസിന്റെയും കൂട്ടരുടെയും പുറപ്പാട്.	3

അദ്ധ്യായം 2.

വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മാവാസത്തെ സംബന്ധിച്ച വേദപുസ്തകത്തിലെ തെളിവുകൾ.	4
വേദപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത അനേക ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ വിശ്വാസയോഗ്യമല്ല.	4
വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മാവാസത്തെപ്പറ്റി സുവിശേഷങ്ങൾ, അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ നടപടികൾ, ലേഖനങ്ങൾ, വെളിപാട്പുസ്തകം എന്നിവയിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കാത്തതിന്റെ കാരണങ്ങൾ.	8 11
വി. പത്രോസിന്റെ സാക്ഷ്യം.	13
വി. മർക്കോസിന്റെ സാക്ഷ്യം.	21

അദ്ധ്യായം 3.

പുരാതനകാലത്തെ പീതാക്കന്മാരുടെയും ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെയും സാക്ഷ്യങ്ങൾ	22
പുരാതനകാലത്തെ പീതാക്കന്മാരുടെയും ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെയും സാക്ഷ്യങ്ങളുടെ പ്രാമാണ്യം.	23
റോമ്മിലെ വി. ക്ലീമീസ്, അന്ത്യോക്യയിലെ വി. ഇഗ്നാത്തിയോസ്, വി. ഇരനേയസ്, കെരീന്ത്യായിലെ ദിവനംസ്യോസ്, അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ ക്ലീമീസ്, തെന്തുല്യൻ, ഒരീജൻ, റോമിലെ കായസ്, സഭാപരിത്രകരനായ എവുസേബിയസ്, വി. അപ്രോ, വി. ജോവാന്നിയോസ്, വി. അത്തനാസ്യോസ്, വി. ജെറോം മുതലായവരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ.	26 29 32 33 36 39 41
വി. ഇരനേയസ്, വി. എജസീപ്പസ്, തെന്തുല്യൻ, വി. സിപ്രിയൻ, വി. ഷപ്പുത്തസ്, വി. ആഗസ്റ്റീനോസ്, വി. പത്രോസ് ക്രിസോളോഗോസ് എന്നിവരുടെ കൃതികളിലും, ലിബേറിയൻ പബ്ലിംഗ് (Liberian Catalogue), മാർസിയോൺ എന്ന പാപ്പിന്റേക്ക് എതിരായി എഴുതപ്പെട്ട ഗീതം, "മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ ഗ്രന്ഥം" എന്നിവയിലും കാണുന്ന മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ പട്ടികയിൽ നിന്നു വി. പത്രോസ് റോമ്മായിലെ ആദ്യമെത്രാനായിരുന്നെന്നു തെളിയുന്നു.	43 47 49 45
സന്ദീശഗ്രന്ഥങ്ങൾ (Apocryphal books), റോമ്മായിലെ പാരമ്പര്യം, റോമ്മായിലെ അന്തർജാതിക മന്ദിരങ്ങളിലെ രേഖകൾ, പുരാണവസ്തുശാസ്ത്രരേഖകൾ, ഇതര രാജ്യങ്ങളിലെ പാരമ്പര്യങ്ങൾ, വി. പത്രോസ് മെറോരു രാജ്യത്തും മരി	52 53 54 57 58

ച്ചതായി ആരും അവകാശപ്പെടാത്ത സ്ഥിതി,	59
റോമ്മായിലേക്കുള്ള കീർമ്മയാത്രകൾ, രാജാക്കന്മാ	59
രുടെയും ചക്രവർത്തിമാരുടെയും ഭാഗങ്ങൾ, റോ	60
മ്മീൽപ്പെട്ടു നടന്ന അവരുടെ കിരീടധാരണ	
ങ്ങൾ മുതലായവയെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള തെളിവു	
കൾ.	

അദ്ധ്യായം 4.

വി പത്രോസിന്റെ റോമ്മാനിവാസത്തെ സംബന്ധിച്ച നെസ്തോറിയൻ, യാക്കോബായ, യവനായ, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് മുതലായ അകത്തോലിക്ക സഭകളിലെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ:—

62

1. നെസ്തോറിയൻ സഭയിലെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ	62
2. യാക്കോബായ സഭയിലെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ	65
3. യവനായ (ഗ്രീക്ക) സഭയിലെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ	83
4. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് പണ്ഡിതന്മാരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ	84

അദ്ധ്യായം 5.

ഏതിർവാദങ്ങളും പ്രത്യുത്തരങ്ങളും 94

വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ പോയിട്ടില്ലെന്നോ അഥവാ പോയാൽ തന്നെയും മെത്രാനായി ഭരണം നടത്തിയിട്ടില്ലെന്നോ പറയുന്ന അകത്തോലിക്കരുടെ പ്രധാന വാദമുഖങ്ങളും അവയ്ക്കുള്ള പ്രത്യുത്തരങ്ങളും.

അകത്തോലിക്കരുടെ പ്രധാന വാദങ്ങൾ:—

1. വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ പേരയി സുവിശേഷവൃത്തി ചെയ്യുന്നുള്ളതു കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വിശ്വാസ സത്യമേകയാൽ	

- അതിനു സ്പഷ്ടമായ തെളിവുകൾ - വേദപുസ്തക
 ത്തിൽ കാണേണ്ടതാണ്. എങ്ങാൽ ഈ വിഷയം
 സംബന്ധിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽ യാതൊരു തെളി
 വുമില്ല. ആകയാൽ പത്രോസ് രോമ്മായിൽ പേര
 യെന്നുള്ള വിശ്വാസം പരമാബലം. 95
2. വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മാവസതൈപ്പറി ന
 പെട്രിപുസ്തകം പരിപൂർണ്ണമെന്നും അവലംബിക്ക
 ന്നു. 96
3. വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മാവസതൈപ്പറി പ
 ത്രോസുതന്നെ ഏഴുതീയ രണ്ടു ലേഖനങ്ങളിലും ഒ
 ന്നും പറയുന്നില്ല. 96
4. വി. പത്രോസ് 25 വർഷം രോമ്മാസിംഹാസന
 ത്തിൽ ഭരണം നടത്തിയെന്നുള്ള അഭിപ്രായം ഒ
 ടും സ്വീകാർത്ഥമല്ല. 98
5. വി. പൌലോസ് രോമ്മാക്കാക് അയച്ച ലേഖന
 ത്തിൽ അവിടെയുള്ള പലരുടെയും കാര്യം അന്വേ
 ഷിച്ചിട്ടും (രോമ്മാ 16, 1-16) പത്രോസിന്റെ
 കാര്യം അന്വേഷിക്കുന്നില്ല. 103
6. വി. പൌലോസ് രോമ്മായിൽ വച്ചു തിരോത്തി
 യോസിന് ഏഴുതീയ രണ്ടാം ലേഖനത്തിലും പ
 ത്രോസ് രോമ്മായിൽ ഉള്ളതായി പറയുന്നില്ല. 105
7. വി. പത്രോസ് യഹൂദന്മാരുടെ പ്രത്യേക അപ്
 സ്തോചനായി ദൈവത്താൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിര
 ന്നതുകൊണ്ടു (ഗലാത്തീ. 2, 7) പുറജാതികളുടെ
 കേന്ദ്രസ്ഥലമായ രോമ്മായിൽ സുവിശേഷം പ്ര
 സംഗിച്ചിട്ടില്ല. 108
8. അന്യ അഭിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ പണിയുകയില്ലെന്നു
 പറയുന്ന വി. പൌലോസ് (രോമ്മാ. 15, 20-21)
 രോമ്മായിലെ പുറജാതികളോടു സുവിശേഷം പ്ര
 സംഗിച്ചു അവിടെ നൂറു സ്ഥാപിച്ചതു കൊണ്ടു

പത്രോസ് രോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുവാൻ ഇടയില്ല. 114

9. വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നൽകലും കൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി (രോമ്മാ. 1, 11-12) പത്രോസ് രോമ്മായിലേക്കു പോകേണ്ട ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. 119

10. വി. പത്രോസ് ഒരു പക്ഷേ രോമ്മായിൽ പോയിരുന്നെങ്കിലും മരിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണു അവിടെ പോയത്. 122

മി. കെ. എൻ. ഓനിയേലിന്റെ വാദങ്ങൾ:-

11. അപ്പസ്തോലന്മാർ പ്രത്യേകിച്ചു വി. പത്രോസ് ലോകത്തിൽ ചുറ്റിപ്പറന്നിട്ടുള്ള സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചാനുള്ള വരായിരിക്കെ ഒരു സ്ഥലത്തു സ്ഥിരമായി താമസിച്ചു മെത്രാന്മാരായി ഭവിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ആകയാൽ പത്രോസ് രോമ്മായിൽ മെത്രാനായിരുന്നില്ല. 125

12. ഒരു ഭക്തൃയ്യും ഒരു ഭക്തന്മാരു എന്നതുപോലെ ഒരു രൂപതയ്ക്കു മറ്റൊരു മാത്രമാണു മെത്രാൻ. എന്നാൽ രോമ്മയിലെ സഭയ്ക്കു വി. പത്രോസിന്റെ കാലത്തു തന്നെ വേറെ മെത്രാന്മാരുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ വി. പത്രോസ് രോമ്മായിലെ മെത്രാനല്ലായിരുന്നു. 127

13. വി. ജോൺ ക്രിസോസ്റ്റോം, ഏവുസേബിയസ് എന്നിവരും വി. പത്രോസ് രോമ്മായിലെ മെത്രാനായിരുന്നെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. 129

വി. പത്രോസും റോമ്മാ സിംഹാസനവും.

അകത്തോലിക്ക വാങ്ങേറക്ക മറുപടി.

അദ്ധ്യായം 1.

അകത്തോലിക്ക വാങ്ങേറക്ക.

വി. പത്രോസ് റോമ്മായിലെ ആദ്യ മെത്രാനായിരുന്നെന്നും, റോമ്മാസിംഹാസനത്തിൽ വാഴുന്ന മാർപ്പാപ്പാ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിയാണെന്നും കത്തോലിക്കാസഭ പഠിപ്പിച്ചുവരുന്നു. പത്താവിയാ സ്വദേശിയും, 14-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നവനുമായ മർസിലിയസ് (Marsilius Patavinus) എന്നയാളാണ് വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ വസിച്ചു കത്തോലിക്കായി മരിച്ചു എന്നുള്ള ചരിത്രസംഭവം സംശയാസ്പദമാണെന്ന് ആദ്യമായി പ്രസ്താവിച്ചത്. അന്നുവരെ ക്രൈസ്തവലോകം മുഴുവൻ ക്രൈസ്തവന്മാരുടെ അംഗീകരിച്ചിരുന്ന ഈ സത്യത്തെ മർസിലിയസ് സംശയാസ്പദമായി കരുതുന്നവരുള്ള കാരണം എന്താണെന്ന് അറിയുന്നതു സോവഹരമായിരിക്കും.

1314-ൽ ജർമ്മനിലെ രാജാവും റോമ്മാ ചക്രവർത്തിയുമായിരുന്ന ഹെൻറി സപ്തമൻ മരണം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ ബവേറിയായിലെ രാജാവായിരുന്ന ലൂയിയും, ആസ്ട്രിയ രാജാവായിരുന്ന ഫ്രെഡറിക്കും തമ്മിൽ ജർമ്മൻ രാജ്യ

ത്തിന്റെ അവകാശത്തെ സംബന്ധിച്ച തർക്കമുണ്ടായി. അക്കാലത്തു റോമ്മാസിയോഹാസനത്തിൽ വാണിയന്ന 22-ാം യോഹന്നാന്റെ മാർപ്പാപ്പാ ഇക്കാലത്തു തിരുമനസ്സിലെ ചെമ്പുനമെന്ത രണ്ടു രാജാക്കന്മാരുടെയും സഹപ്രവർത്തകന്മാർ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. എന്നാൽ മാർപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സിലെ ന്യായമായ തിരുമനത്തെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കാതെയും, അതിപുരാതനകാലം തുടങ്ങി യൂറോപ്പിലെ ക്രിസ്തീയ രാജാക്കന്മാർ സമാഭിച്ചിരുന്ന റോമ്മാസിയോഹാസനത്തിന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങളെ അവഗണിച്ചും ലൂയി രാജാവ് ഫ്രാൻസിയിൽ രാജാവിനോടു യുദ്ധം ചെയ്യുകയും ചക്രവർത്തിയായി സ്വയം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു പുരാതന പതിവനുസരിച്ച ചക്രവർത്തിസ്ഥാനത്തെ റോമ്മാസിയോഹാസനം അംഗീകരിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി, ബലപ്രയോഗത്താൽ അദ്ദേഹം കരസ്ഥമാക്കിയ അധികാരാവകാശങ്ങളെ നടപ്പിൽ വരുത്തരുതെന്ന് ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു മാർപ്പാപ്പാ ലൂയി രാജാവിനു് ഒരു ലേഖനം അയച്ചു. അതിനു മറുപടിയായി അദ്ദേഹം മാർപ്പാപ്പായെ കഠിനമായി അധികേഷപിക്കുകയും പാഷണ്ഡികളെ അനുക്രമിക്കുന്നു എന്നുള്ള കാരം ചുമത്തി മാർപ്പാപ്പായെ സ്ഥാനഭ്രംശം ചെയ്യുന്നതിനു ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. കോപിഷ്ടനും, മഹാധിക്കാരിയുമായ ലൂയി രാജാവിനെ എത്രമാത്രം ഉപദേശിച്ചാലും ഫലമില്ലെന്നു കാണുകയാൽ ഒടുവിൽ 1324-ൽ മാർപ്പാപ്പാ അദ്ദേഹത്തെ മഹാരാൻ ചെയ്തി. ലൂയിരാജാവിനെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ന്യായരഹിതമായ പ്രവൃത്തികളെ കഴിയുന്നത്ര സാധൂകരിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി "സമാധാന സംരക്ഷകൻ" (Defensor pacis) എന്ന പേരിൽ മർസി ലിയസ് ഒരു ഗ്രന്ഥമെഴുതി. തിരുസഭയെയും തിരുസഭാഭാണത്തെയും സംബന്ധിച്ച അനേക അബദ്ധസംഭവങ്ങളും അവസൂയ പ്രസ്താവനകളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലത്രെ വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ പോകുകയും കൈസാക്ഷിയായി മരിക്കുകയും ചെയ്തു. സംഗതി സംശയാസ്പദമാണെന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്. അക്കാലത്തു തന്നെ പല കത്തോലിക്ക പണ്ഡിതന്മാരും ഈ ഗ്രന്ഥത്തി

ന പ്രത്യയ്യാനം ഏഴതി ഇതിലെ വാമുഖങ്ങളെയെല്ലാം
നിശ്ശേഷം ചണ്ഡികയുണ്ടായി.

-വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മാവസത്തെ സംബന്ധിച്ച
മർസീലിയസ് സംശയാസ്പദമായി പരിഗണിച്ച ചരി-
ത്ര സംഗതികൾ രണ്ടു ശതാബ്ദത്തിനു ശേഷം, അതായതു
പ്രോട്ടസ്റ്റന്റർമതത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി
സംശയരഹിതമാണെന്നു സ്ഥാപിക്കാൻ ലൂതറിന്റെയും
കാൽവിന്റെയും അനുയായികൾ ശ്രമം തുടങ്ങി. അവരുടെ
അഭിപ്രായങ്ങളെ സമാഹരിച്ചുകൊണ്ടു രോമ്മാനഗരത്തിൽ
വി. പത്രോസ് കാലുകുത്തുകപോലും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് ഇക്ക-
ഴിഞ്ഞ ശതാബ്ദംവരെ ചില അകത്തോലിക്കർ വാദിച്ചു
വന്നിരുന്നു. എന്നാൽ വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ സുവി-
ശേഷം പ്രസംഗിക്കയും, രക്തസാക്ഷിയായി അവിടെവെച്ചു
മരണം പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു എന്ന് ആധുനിക കാലത്തെ
പ്രമുഖരായ അകത്തോലിക്ക പണ്ഡിതന്മാരെല്ലാം സമ്മതി-
ക്കുന്നുണ്ട്.

മർപ്പാപ്പായുടെ പരമാധികാരത്തെ അവഗണിച്ചു
കത്തോലിക്കാസഭയിൽ നിന്ന് ഓരോരോ കാലത്തു വേർ-
പിരിഞ്ഞിട്ടുള്ള അകത്തോലിക്ക സഭകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരി-
ക്കുന്ന ചിലർ വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ ഒരിക്കലും പോ-
യിട്ടില്ല, അഥവാ അവിടെ പോയിരുന്നാലും മെത്രാനായി
രേണം നടത്തിയിട്ടില്ല എന്നു വാദിച്ചുവരുന്നതിൽ വിസ്മ-
യിപ്പാനില്ല. സ്വന്തം അമ്മയോടു പിണങ്ങി ദുർവ്യാശി-
യോടുകൂടി വീട്ടുവീട്ടിറങ്ങിപ്പോകുന്ന ഒരു മകൻ ആ അമ്മ-
എത്ര ഗുണവതിയായിരുന്നാലും അവളെ അല്പമെങ്കിലും ക-
രം പറയാതെ ഇരിക്കയില്ലല്ലോ കത്തോലിക്കാനുഭയ-
പരിത്യജിച്ച ചില അകത്തോലിക്കർക്കു വി. പത്രോസ്
രോമ്മായിൽ പോയില്ലെന്നോ, അഥവാ അവിടെ മെത്രാനാ-
യി വാണില്ലെന്നോ പറയാതീരുന്നാൽ അകത്തോലിക്ക
സഭകളിൽ തന്നെയുള്ള അവരുടെ നിലയെ കേപ്രകാരത്തി-
ലും ന്യായീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്ന് അവർക്കറി-
യാം. ഇക്കാരണത്താൽ യാദൃച്ഛയാ സഭയിൽ ജനിച്ചുവ

ഭർന്നു് ആ സഭയിലെ ഒരു പട്ടക്കാരനായിരിക്കുന്ന ബ: കെ. റി. സഖറിയാസച്ചൻ അമ്പർകുളം, അദ്ദേഹത്തെ അന്തരകരിച്ച ആ സഭയിലെ പല പണ്ഡിതന്മാരും രോമ്മാസിംഹാസനത്തിൽ വി. പത്രോസുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്നുള്ള പ്രോട്ടസ്റ്റന്റൻറു വാദത്തെ മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്കു എതിരായി യഥാശക്തിപോരാട്ടുവാൻ ഇതാ! "നനഞ്ഞു" ഇറങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ഈ പുറപ്പാടു് എത്രത്തോളം വിജയപ്രദമായിരിക്കുമെന്നു നമുക്കു പിന്നാലെ കാണാവുന്നതാണു്.

അദ്ധ്യായം 2.

വി. പത്രോസിൻറ രോമ്മാവാസത്തെ സംബന്ധിച്ച വേദപുസ്തകത്തിലെ തെളിവുകൾ

വി. പത്രോസു് രോമ്മായിൽ പോയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനു് വേദപുസ്തകത്തിൽ യാതൊരു രേഖയുമില്ലെന്നാണു് പല അകത്തോലിക്കരുടെയും ഒന്നാമത്തെ വാദം. ഈ വാദത്തിനു് എത്രമാത്രം "കമസു"ണ്ടെന്നു് അറിയുവാൻ താഴെപ്പറയുന്ന സംഗതികൾ ചിന്തിച്ചാൽ മതിയാകും.

1. വിശ്വാസത്തെയും, സന്മാർഗ്ഗത്തെയും സംബന്ധിച്ച സകല കാർത്തുങ്ങളും വേദപുസ്തകത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നെന്നും, വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഇല്ലാത്തതെന്നും വിശ്വാസവിഷയമായിവരുകയില്ലെന്നും ഉള്ള പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു മതതത്വങ്ങളിന്മേലാണു പ്രസ്തുത വാദം നിലകൊള്ളുന്നതു്. വേദപുസ്തകം വിശ്വാസത്തിൻറ ഏകാധാരമാണെന്നു പഠിപ്പിക്കുന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെ ഉപദേശം സ്വീകർത്തല്ലെന്നു വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തന്നെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

"എന്നാൽ ഈശോ ചെയ്ത മറ്റു പലതും കൂടിയുണ്ടു്. അവ ഓരോന്നും ഏഴുതപ്പെട്ടിടത്തുനിന്നു ഏഴുതപ്പെട്ടിടത്തു

ആ പുസ്തകങ്ങൾക്കു ലോകം തന്നെയും മതിയാകയില്ലായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു" (1) എന്ന് വി. യോഹന്നാൻ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതിൽ നിന്നു വേദപുസ്തകത്തിൽ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും എഴുതിയിട്ടില്ലെന്നു തെളിയുന്നുണ്ടല്ലോ. "നിങ്ങൾക്കു ഏഴുതുവാൻ എനിക്കു വളരെ കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു കടലാസും മഷിയും കൊണ്ട്" (അവയെഴുതുവാൻ) എനിക്കു മനസ്സില്ല, പീന്നയോ, സന്തോഷം പുണ്യമാക്കേണ്ടതിന് നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരാമെന്നും നമുക്കു മുഖത്തോടുമുഖമായി സംസാരിക്കാമെന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു" (2) എന്നും വി. യോഹന്നാൻ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. സ്വശിഷ്യരോട് വി. യോഹന്നാൻ അഭിമുഖമായി സംസാരിച്ചിട്ടുള്ളവ എന്തെല്ലാമാണെന്നു വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്നു ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല "നമ്മുടെ കർത്താവായ ഈശോമിശിഹായ്ക്കു നിങ്ങൾ മഹത്വമായിരിക്കണം എന്നിവയ്ക്കൊന്നുവല്ലോ ഞങ്ങളുടെ പ്രസംഗംമുഖം (ഭവൈ) നിങ്ങളെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആകയാൽ എന്റെ സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ ഉറച്ചുനിൽക്കയും, ഞങ്ങളുടെ വാക്കുമുഖമോ ലേഖനം മുഖമോ നിങ്ങൾ പഠിച്ചിട്ടുള്ള കല്പനകളെ മുറുകെപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ" (3) എന്ന് വി. പൗലോസ് പറയുന്നു. ലേഖനം മുഖം പഠിച്ചിട്ടുവ മാത്രമല്ല, വാക്കുമുഖം പഠിച്ചിട്ടുവയും മുറുകെപ്പിടിക്കണമെന്നു അപ്പസ്തോലൻ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കയാൽ, ലേഖനങ്ങളിൽ എഴുതാത്ത ചിലതും സ്വീകാര്യമാണെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടതോ? വി. പൗലോസ് കൊലോസോസ്ക്കാർക്കു അയച്ച ലേഖനത്തിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: "ഈ ലേഖനം നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വായിക്കപ്പെട്ട ശേഷം ലാഭികൃഷ്ണാരുടെ സഭയിലും വായിക്കപ്പെടുവാൻ ഇടയാക്കണം. ലാഭികൃഷ്ണായിൽ നിന്നെഴുതപ്പെട്ടതു നിങ്ങളും വായിക്കണം". (4) ഈ വാക്യത്തിൽ നിന്നു വി. പൗലോസ് ലാഭികൃഷ്ണക്കാർക്കു ഒരു ലേഖനം അയച്ചിരുന്നു.

1) യോഹ. 21, 25. 2) 2 യോഹന്നാൻ 12.
 3) 2 തിമോ. 2, 14-15.
 4) കൊലോ. 4, 16.

ന്നും, അത് ഏങ്ങിനെയോ നഷ്ടപ്പെടുപോയതിനാലാണ് ഇപ്പോഴത്തെ വേദപുസ്തകസഞ്ചയത്തിൽ ഉൾപ്പെടാത്തതെന്നും ആധുനികരായ വേദപുസ്തക വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ വേദപുസ്തകകർത്താക്കൾ എഴുതിയവതന്നെയും മുഴുവനായി നമ്മുടെ കൈവശം ഇപ്പോൾ ഇല്ലെന്ന് അനുമാനമല്ലോ.

വേദപുസ്തകത്തിൽ വിശ്വാസസംബന്ധമായ സകല കാര്യങ്ങളും അങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള പ്രോട്ടസ്റ്റന്റർ വാദം ശരിയല്ലെന്നു മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച വേദവാക്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചുമാക്കുന്നു. ആകയാൽ വി. പത്രോസിന്റെ രോമാവാസത്തെപ്പറ്റി വേദപുസ്തകത്തിൽ ഒന്നും പറയുന്നില്ലെന്നുള്ള ഏക കാരണത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അദ്ദേഹം രോമിൽ പോയിട്ടില്ലെന്ന് അനുമാനമല്ലോ.

2. വേദപുസ്തകത്തിൽ എന്തെങ്കിലും സംഗതി പറയുന്നില്ല എന്ന കാരണത്താൽ അക്കാതും തെറ്റാണെന്നു വയന്നില്ല. വി. പത്രോസിന്റെ തലയിൽ ഒറ്റരോമമെങ്കിലും അഥവാ വായിൽ ഒറ്റപല്ലെങ്കിലും ഉള്ളതായി വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറയുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തല ഒറ്റരോമംപോലും ഇല്ലാത്ത കഷങ്ങിത്തലയായിരുന്നെന്ന് അഥവാ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വായിൽ ഒറ്റ പല്ലുപോലുമില്ലായിരുന്നെന്ന് അനുമാനമോ? ഇതുപോലെതന്നെ, വി. പത്രോസ് രോമമായിൽ പോയതായി വേദപുസ്തകത്തിൽ സൂക്ഷ്മമില്ല എന്ന ഏക കാരണത്തെ ആസ്പദമാക്കി അദ്ദേഹം രോമമായിൽ പോയിട്ടില്ലെന്ന് അനുമാനമല്ലോ എങ്കിൽ എന്താണത്?

3. വേദപുസ്തകത്തിൽ പറയാത്ത അനേക ചരിത്ര സംഭവങ്ങളെ സംശയാഹതമായി ഇന്നു നാം സ്വീകരിക്കുന്നു. വി. പത്രോസ് അന്ത്യോക്യാ സിംഹാസനത്തിൽ ഏവോദിയോസിനെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു എന്ന് യാക്കോബായക്കാരുടെ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. വേദപുസ്തകത്തിൽ അക്കാതും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. തോമ്മാസ്റ്റീഹാ ഇൻഡ്യയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചെന്നും, കേരളത്തിൽ എഴു പള്ളികൾ

സ്ഥാപിച്ചെന്നും ഈ നാട്ടിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെല്ലാം, പ്രത്യേകിച്ചു കത്തോലിക്ക, യാക്കോബായ, മാർക്കോമ്മാ എന്നീ സഭകളിൽപ്പെട്ട സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളെല്ലാം സംശയമഹിതമായി വിശ്വസിക്കയും, തങ്ങൾ തോമ്മാശ്ലീഹായിൽനിന്നും സ്നാനം സ്വീകരിച്ചവരുടെ മന്ത്രാനങ്ങളാണെന്നു് അഭിമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവയെന്നും വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്നു് സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചു് തെളിയിക്കുവാൻ ആർക്കും സാധിക്കയില്ല. ആകയാൽ വി. പത്രോശ്ലീഹാ രോമ്മായിൽ പോയതിനു് വേദപുസ്തകത്തിൽ തെളിവൊന്നും ഇല്ലെങ്കിലും വിശ്വാസയോഗ്യമായ ഇതര ചരിത്രരേഖകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അക്കാൽും നടന്നതായി. സമ്മതിക്കേണ്ടതല്ലേ?

4. ഇക്കാലത്തും ഓരോരോ സൗതരികളിൽ സുദ്രന്മാരായി നാം വിശ്വസിക്കുന്നത് വേദപുസ്തകത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയല്ല, പ്രത്യുത വിശ്വാസയോഗ്യമായ ഇതര രേഖകളെ ആസ്പദമാക്കിയുടേണം. സീസർ, അലക്സാണ്ടർ, നെപ്പോളിയൻ എന്നീ യുദ്ധവീരന്മാർ പുരാതനകാലത്തു് ജീവിച്ചിരുന്നെന്നും, ചർച്ചിൽ, റൂസുവെൽറാ, ഹിർട്ലർ, സ്റ്റോലിൻ മുതലായവർ ഇക്കഴിഞ്ഞ ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ നേതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്നെന്നും നാം ദ്രവ്യമായി വിശ്വസിക്കുന്നത് വേദപുസ്തകത്തിൽ എന്തെങ്കിലും തെളിവു കാണുന്നതുകൊണ്ടല്ല. ഇവ സംബന്ധിച്ചു് വേദപുസ്തകത്തിൽ ഒന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാ നാം വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെന്നു ഓരോ ശാഠ്യം പിടിച്ചാൽ പണ്ഡിതലോകത്തിൽ അയാൾക്കു സ്ഥാനമൊന്നും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ളവനെ "ഭൂലോകമണ്ടനം"യില്ലാവരും പുരിഗണിക്കും. ഇതുപോലെ പത്രോസു് അപ്പസ്തോലൻ രോമ്മായിൽ പോയതു സംബന്ധിച്ചു് അനിക്കേയുവും, വിശ്വാസയോഗ്യവുമായ നിവേധി ചരിത്രരേഖകളുള്ളപ്പോൾ വേദപുസ്തകത്തിൽ തെളിവൊന്നുമില്ലെന്നുള്ള ഒരു "മുടന്തൻ ന്യായം" പറഞ്ഞു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രോമ്മാവാരസത്തെ നിക്ഷേധിക്കുന്നവരെ ചികിത്സിക്കാനായി ഭ്രാന്താശുപത്രിയിലേക്കു് കൊണ്ടുപോകരുല്ലേ വേണ്ടതു്?

5. പഴയതും പുതിയതുമായ വി: ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽവെച്ച് പുതിയനിയമത്തിലെ പുസ്തകങ്ങളിലാണ് വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മാവാസത്തെപ്പറ്റി പറയേണ്ടിയിരുന്നത്. പുതിയനിയമത്തിലെ പുസ്തകങ്ങളിൽ നാലു സുവിശേഷങ്ങളും, അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ നടപടിപ്പുസ്തകവും, വി. പൗലോസ്, വി. യാക്കോബ്, വി. പത്രോസ്; വി. യോഹന്നാൻ, വി. യൂദാ എന്നീ ശ്ലീഹന്മാർ എഴുതിയ ഇരുപത്തിയൊന്നു ലേഖനങ്ങളും, വി. യോഹന്നാനെഴുതിയ വെളിപാടും ഉൾപ്പെടുന്നു.

സുവിശേഷങ്ങളിൽ നമ്മുടെ കുത്തറവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ പ്രധാന സംഭവങ്ങളും അവിടുത്തെ ഉപദേശങ്ങളും വിവരിക്കുന്നതിനു മാത്രമേ തൽകുത്തറക്കുറു ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളു. തന്മൂലം സുവിശേഷഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മാവാസത്തെപ്പറ്റി യാതൊന്നും പറയാത്തതിൽ വിസ്മയിപ്പാനില്ല.

6. "അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ നടപടികൾ" എന്ന ഗ്രന്ഥം എഴുതിയത് വി. പൗലോസിന്റെ ശിഷ്യനും സഹചാരിയും ആയിരുന്ന വി. ലൂക്കോസാണ്. "അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ നടപടികൾ" എന്ന് ഈ പുസ്തകത്തിന് പേരുണ്ടെങ്കിലും അതൊരു അപ്പസ്തോലന്റെയും സമ്പൂർണ്ണമായ ജീവചരിത്രം ഇതിൽ അടങ്ങിയിട്ടില്ല.

ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ 1-ാം അദ്ധ്യായം 13-ാം വാക്യത്തിൽ എല്ലാ അപ്പസ്തോലന്മാരുടെയും പേർ പറയുന്നുണ്ട്. ഇവരിൽ അന്ത്രജോസും, തോമ്മായും, മത്തായിയും, ബന്ദൂൽ മായിയും, യൂദായും മറ്റും എവിടെയെല്ലാം സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാൻ പോയെന്നോ, അവർ എവിടെവെച്ചു മരിച്ചെന്നോ ഗ്രന്ഥകർത്താവു പറയുന്നില്ല. തോമ്മാശ്ലീഹൻ ഇന്ത്യയിൽ വന്ന് സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു് ഒടുവിൽ മൈലാപ്പൂർ എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചു് രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു വിവരം നാം അറിയുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ ഈ സംഭവങ്ങളെല്ലാം നടപടിപുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നില്ല. തോമ്മാശ്ലീഹൻ

യുടെയും മറപ്പുസ്തോലന്മാരുടെയും പേർ 13-ാം വാക്യത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നല്ലാതെ വി. പത്രോസ്, വി: യാക്കോബ്, വി. യോഹന്നൻ എന്നിവരെ ഒഴിച്ച് മറ്റൊരെയും പറ്റി ഒരു വാക്കുപോലും വി. ലൂക്കോസ് തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ എഴുതിയിട്ടില്ല. വി ലൂക്കോസ് പൗലോസ് ശ്രീഹാര്യുടെ ശിഷ്യനായിരുന്നതുകൊണ്ടും, അദ്ദേഹത്തേക്കൊക്കെ മിച്ച് അനേക യാത്രകൾ ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ടും വി. പൗലോസ് പറഞ്ഞ പ്രസംഗങ്ങളും, അദ്ദേഹം നടത്തിയ പ്രേഷിത യാത്രകളും വിവരിക്കണമെന്നേ ലൂക്കോസ് മുഖ്യമായി ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. തന്നിമിത്തം അപ്പസ്തോലന്മാർ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനായി ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലേക്കും പോകുന്നതിനു മുമ്പ് ജന്മശേഷമിലും സമീപസ്ഥലങ്ങളിലും മറ്റും നടന്ന ചില സംഭവങ്ങളെ ആദ്യമായി അദ്ദേഹം വിവരിക്കുന്നു. നടപടി 12-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ മൈഖദുതൻ വി. പത്രോസിനെ കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്ന് അൽഭുതകരമായി രോചിപ്പിച്ച കാര്യം വിവരിച്ച ശേഷം ലൂക്കോസ് വി. പത്രോസിനെപ്പറ്റി പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്: “കത്താവു കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്ന് തന്നെ എപ്പുകാരും പുറപ്പെടുവിച്ചു എന്നു അവരെ വിവരിച്ചറിയിക്കുകയും ഇവ യാക്കോബിന്റെയും, (ശേഷം) നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരെയും അറിയിക്കുവിൻ എന്നവരോടു പറയുകയും ചെയ്തിട്ട് അവൻ (പത്രോസ്) വേറൊരു സ്ഥലത്തേക്കു പോയി”. (5) “വേറൊരു സ്ഥലത്തേക്കു പോയി” എന്നല്ലാതെ എവിടേക്കു പോയി എന്നു ലൂക്കോസ് പറയുന്നില്ല. ആകയാൽ പാലസ്തീനയിൽ എവിടെയെങ്കിലുമോ, അഥവാ പാലസ്തീനാ വിട്ടു വിദൂരമായ ഏതെങ്കിലും സ്ഥലത്തോ പത്രോസ് പോയിട്ടുണ്ടെന്നു ഈ വാക്യത്തിൽനിന്ന് അനുചിന്തം. ദൂരസ്ഥമായ സ്ഥലത്തു പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ റോമമായിൽ അദ്ദേഹത്തിനു പോകുവാൻ പാടില്ലെന്നു വരുമോ? റോമമായിലേക്കു യാത്രാസൗകര്യങ്ങൾ അക്കാലത്തു ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുമാത്രം അക്കാല

5) നെ. 12., 17.

ആ വി. പൗലോസ് പല സ്ഥലങ്ങളിൽ ചുറ്റിപ്പറന്നിരിക്കുകയും, ഒടുവിൽ റോമമായിൽ പോകുകയും ചെയ്തു. വി. പത്രോസ് എവിടെപ്പോയെന്നു വ്യക്തമായി പറഞ്ഞാൽ അവിടെയും അദ്ദേഹത്തെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതിനും കഠിനമായി പീഡിപ്പിക്കുന്നതിനും ശത്രുക്കൾ എത്തിയേക്കും എന്നു ഭയന്നാണ് അദ്ദേഹം പോയ സ്ഥലം എന്താണെന്നു ലൂക്കോസ് വെളിപ്പെടുത്തി എഴുതാഞ്ഞതു എന്നും, "വേറൊരു സ്ഥലത്തേക്കു പോയി" എന്ന വാക്യത്തിൽ വി. പത്രോസ് പല സ്ഥലങ്ങളിൽ ചുറ്റിപ്പറന്നിച്ച് ഒടുവിൽ റോമമായിൽ പോയ കാര്യം കൂടിയാണ് ലൂക്കോസ് സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും പണ്ഡിതന്മാരായ പല വേദപുസ്തക വ്യാഖ്യാതാക്കളും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഏതായാലും വി. പത്രോസിനെ സംബന്ധിച്ചു പിന്നീടു ലൂക്കോസ് എന്തെങ്കിലും പറയുന്നത് പാലസ്തീനായിലെ മതപീഡനങ്ങളെല്ലാം അവസാനിച്ചശേഷം പരിച്ഛേദന വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ തക്കം തീരുമാനിക്കാനായി ജെരൂസലേമിൽ സമ്മേളിച്ച സൂനഹദോസിനെ വിവരിക്കയിലാണു്. (6) നപെടി 16-ാം അദ്ധ്യായം തുടങ്ങി അവസാനത്തേ 28-ാം അദ്ധ്യായംവരെ വി. പത്രോസിനെപ്പോ, മറ്റു അപ്പസ്തോലന്മാരെയോ സംബന്ധിച്ചുള്ള കർതൃമാനം പറയാതെ വി. പൗലോസിന്റെ യാത്രകളെയും പ്രസംഗങ്ങളെയും മറ്റും ലൂക്കോസ് വിവരിക്കുന്നു. വി. പൗലോസ് റോമമായിൽ എത്തി രണ്ടുവർഷം സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചതായി നപെടി പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും (7) അദ്ദേഹം അവിടെ നടത്തിയ പ്രേക്ഷിതവൃത്തിയെയും പ്രസംഗങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള പുണ്യ വിവരങ്ങളോ, അദ്ദേഹം റോമമായിൽ രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ച കാര്യമോ ആ പുസ്തകത്തിൽ വേദപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. വി. പൗലോസ് റോമമായിൽ മരിച്ചകാര്യം വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്നല്ല, ഇതര ചരിത്രരേഖകളിൽ നിന്നാണു നാം അറിയുന്നത്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ നപെടി പുസ്തകത്തിലെ ആദ്യത്തെ ചില അദ്ധ്യായം

6) നപെടി 15, 7.

7) നപെടി 28, 16-30.

യങ്ങളിൽ വി. പത്രോസിന്റെ ജീവിതത്തിൽ നടന്ന ഏതാനും ചില യാത്രകളും പ്രസംഗങ്ങളും മാത്രം വിവരിക്കണമെന്നല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം മുഴുവൻ എഴുതുന്നതിന് വി. ലൂക്കോസിന് ഉദ്ദേശമില്ലായിരുന്നെന്നും, നേരെമറിച്ച് തന്റെ ഗുരുവായ വി. പൗലോസിന്റെ യാത്രകളും പ്രസംഗങ്ങളും വിവരിക്കുവാനാണ് അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും ആ പുസ്തകം വായിക്കുന്ന ഏവനും മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ്. ആകയാൽ വി. പത്രോസിന്റെ ജീവിതത്തിലെ അന്ത്യഘട്ടത്തിൽ നടന്ന രോമ്മാവാരസഭയെയും, പിന്നീടുണ്ടായ ഭരണസഭയെയും സംബന്ധിച്ച നടപടി പുസ്തകത്തിൽ ഒന്നും രേഖപ്പെടുത്താതിരുന്നതു വിസ്മയകരമല്ല. ഈ ഗ്രന്ഥം ക്രിസ്തുവുൾ 63-ൽ അത്രെ എഴുതപ്പെട്ടത്. വി. പത്രോസിന്റെ ഭരണം ക്രിസ്തുവുൾ 67-ൽ സഭയിലുതായി ചരിത്രരേഖകളുണ്ട്. നടപടി പുസ്തകം എഴുതിയ കാലത്തിനുശേഷം വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ പോയി സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച് ഒടുവിൽ കത്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു എന്നും വരാം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ അതേപ്പറ്റി ഈ പുസ്തകത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ലല്ലോ.

7. വി. പൗലോസിന്റെയും മറ്റ് അപ്പസ്തോലന്മാരുടെയും ലേഖനങ്ങളിലും വി. യോഹന്നാന്റെ വെളിപാടിലും വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മാവാരസഭയെ സംബന്ധിച്ച യാതൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല എന്ന കാരണത്താൽ പത്രോസ് രോമ്മായിൽ പോയിട്ടില്ലെന്നു വാദിക്കുന്നതും ശരിയല്ല. ഈ ലേഖനങ്ങളെല്ലാം എഴുതപ്പെട്ടത് ക്രിസ്ത്യാനികളെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലും, വിശ്വാസത്തിലും സ്ഥിരപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള മുഖ്യാദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയാണ്. അപ്പസ്തോലന്മാർ അന്നു ജീവിച്ചിരിക്കുകയും, അവരുടെ യാത്രകളെയും പ്രസംഗങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ പലപ്പോഴും നേരിട്ട് അന്നത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് അറിവുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ ജീവചരിത്രവും യാത്രാവിവരണങ്ങളും സമ്പൂർണ്ണമായി എഴുതണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യം ഈ ലേഖനകർത്താക്കൾക്ക് ആർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സ

നടവേശാൽ ചില ലേഖനങ്ങളിൽ വി. പൗലോസു തന്നെ സംബന്ധിച്ച ചില കാര്യങ്ങൾ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു ഉള്ളു. മാത്രമല്ല, ഓരോ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അയ്യപ്പരുടെ മരണത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ അയാൾക്കോ, അന്യക്കോ ഏഴുതുവാനും സാധ്യമല്ല. വി. പത്രോസു മരിക്കുന്നതിനു വളരെ മുമ്പാണു പുതിയ നിയമത്തിലെ മിക്ക ലേഖനങ്ങളും ഏഴുതപ്പെട്ടതു്. വി. പൗലോസിന്റെ 14 ലേഖനങ്ങളും, വി. പത്രോസിന്റെ 2 ലേഖനങ്ങളും പത്രോസിന്റെ മരണത്തിനു മുമ്പാണു് എഴുതിയിട്ടുള്ളതു്. എത്ര കൊണ്ടെന്നാൽ ഈ രണ്ടു് അപ്പസ്തോലന്മാരും ഒരേ കൊല്ലം റോമ്മായിൽ വച്ചു മരിച്ചതായി രേഖകളുണ്ടു്. ആകയാൽ വി. പത്രോസിന്റെ ജീവിതാന്ത്യത്തിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ ഈ ലേഖനങ്ങളിൽ കാണിച്ചു തരണമെന്നു വാദിക്കുന്നവർ പാളയിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു ആൺപൈതൃകത്തിന്റെ മുഖത്തു മീശ കാണിച്ചു തരണമെന്നു അറിക്കുന്ന ജൂന്മാരെപ്പോലെ ബുദ്ധിശൂന്യരല്ലേ?

8. ക്രിസ്തുസഭയിൽ ആദിമ ശതകങ്ങളിൽ തന്നെ ഉണ്ടാകുവാൻ തന്നെ വിവിധ മതചിന്തകന്മാർ, തീരുമാനങ്ങളുടെ ശാശ്വതമായ വിജയം എന്നിവ വിവരിച്ചു. ക്രിസ്തുവിന്റെ വിജയപുസ്തകമായ മണ്ടോമത്തെ ആഗമത്തെ അറിയിച്ചും മതചിന്തകന്മാർ സഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വിശ്വാസികളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു ചെയ്യപ്പെടുത്തുവാൻ അങ്ങനെയായിട്ടു് വി. യോഹന്നാൻ വെളിപാടുപുസ്തകം എഴുതിയതു്. തന്മൂലം വെളിപാടു പുസ്തകത്തിലും വി. പത്രോസിന്റെ റോമ്മാവംസത്തെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതായ യാതൊരു നിർബന്ധമുമണ്ടായിരുന്നില്ല. ഓരോ ഒരു ഗ്രന്ഥം ഏഴുതുവോൾ അറിവിൽപെട്ട ഏതു കാര്യവും അതിൽ എഴുതാൻ പറ്റില്ല. എത്രാട്ടെഴുത്തോടുകൂടി ഒരു ഗ്രന്ഥം രചിക്കുന്നുവോ ആ ഉദ്ദേശ്യം സാധിക്കുന്നതിനു് ഉപയുക്തമായ കാര്യങ്ങളാണു് ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിവരിക്കുന്നതു്. ഒരു ചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ കണക്കുകൾ അറിയിച്ചിട്ടുള്ളതായാ ട്രാൻസ്ലാഷൻ ചെയ്യേണ്ടതാ

കാർത്തുക്കൾ ആരും എഴുതുകയില്ല. സുവിശേഷകന്മാരും കോ, നചെപിപ്പുസ്തകം എഴുതിയ വി. ലൂക്കോസിനോ, ലേഖനങ്ങൾ എഴുതിയ അപ്പോസ്തോലന്മാരും, വെളിപാടുപുസ്തകം എഴുതിയ വി. യോഹന്നാനോ വി. പത്രോസിന്റെ പ്രേക്ഷിതയാത്രകളെയും പ്രസംഗങ്ങളെയും മരണത്തെയും മറ്റും പൂർണ്ണമായി വിവരിച്ചു ഒരു ഗ്രന്ഥം എഴുതണമെന്ന് ഉദ്ദേശ്യമില്ലായിരുന്നു. യാതൊരു അപ്പോസ്തോലന്റെയും ജീവചരിത്രം മുഴുവനായി വേദപുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിട്ടില്ല. ആകയാൽ വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മാവംസവും മരണവും സംബന്ധിച്ചു റോമാക്കുപോലും വേദപുസ്തകത്തിൽ കാണാറില്ലെങ്കിലും വിശ്വാസയോഗ്യമായ ഇതര രേഖകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഈ ചരിത്രസംഭവങ്ങളെ നിക്ഷേധിക്കുക പണ്ഡിതന്മാർക്കു അനുയോജ്യമായിരിക്കയില്ല.

9. വിശ്വാസപത്രോസിന്റെ സാക്ഷ്യം.

വി. പത്രോസ് രോമ്മയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചതിനു വേദപുസ്തകത്തിൽ യാതൊരു സാക്ഷ്യവുമില്ലെന്നുള്ള ഏകകാരണത്താൽ അക്കാർത്ഥനിക്ഷേധിക്കുന്നത് അബലമാണെന്നു കെളിയിച്ചു കഴിയില്ലല്ലോ. എന്നാൽ വേദപുസ്തകമാണ് വിശ്വാസത്തിന്റെ ഏകധാരമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർക്കു തന്നെയും നിക്ഷേധിവാൻ സാധിക്കാത്തവിധം വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മാവംസത്തെയും, സഭാസ്ഥാപനത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വാക്യം വേദപുസ്തകത്തിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ളതു് സ്മരണീയമത്രെ. വി. പത്രോസിന്റെ 1-ാം ലേഖനത്തിൽ നാം ഇങ്ങനെ വായിക്കുന്നു: “ബാബേലിലുള്ള തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സഭയും, ഏന്റെ പുത്രനായ മക്കോസും നിങ്ങൾക്കു വരണം പറയുന്നു”. (8) ഈ വാക്യത്തിൽ “ബാബേൽ” എന്ന പദം രോമ്മയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു വി. പത്രോസ് പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു 16-ാം ശതാബ്ദത്തിൽ ഉണ്ടായ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു മതപരിവർ

8) 1 പത്രോസ് 5, 13.

അനന്തരം ഏല്പാലം സമ്മതിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ മാർപ്പാപ്പാരുടെ പരമാധികാരത്തെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു് കത്തോലിക്കാസഭയെ പരിത്യജിച്ചതോടുകൂടി വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ പോയിട്ടില്ലെന്നും, തന്നിടത്തം മാർപ്പാപ്പാ വി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥപിൻഗാമിയല്ലെന്നും സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി “ബാബേൽ” എന്ന പദം രോമ്മായെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ല പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു ചില പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ വാദിച്ചു തുടങ്ങി. വി. പത്രോസ് ഈ വാക്യത്തിൽ പറയുന്ന “ബാബേൽ” രോമ്മായെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു താഴെപ്പേർത്തിരിക്കുന്ന തെളിവുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു

(1) പുരാതനകാലം തുടങ്ങി ക്രിസ്തമതം പ്രചരിച്ച കാലംവരെ രോമ്മാനഗരം പുരാതനകളുടെ ആസ്ഥാനമായിരുന്നു. വിഗ്രഹാരാധനയിലും, മദ്യോത്സവങ്ങളിലും രോമ്മാനഗരം സാക്ഷാൽ ബാബേലിസനാടുവുമായിരുന്നു കൈകൊണ്ടു പുരാതനകാലം തുടങ്ങി അലങ്കാരഭംഗത്തിൽ രോമ്മാനഗരത്തെ “ബാബേൽ” എന്നു വിളിക്കുക പതിവുണ്ടായിരുന്നു. വെളിപാട് 14, 8; 16, 19; 17, 5; 18, 2 എന്നീ വാക്യങ്ങളിൽ “ബാബേൽ” എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു രോമ്മായെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു് അകത്തോലിക്കരെല്ലാം സമ്മതിക്കുന്നു. “തന്റെ വളിച്ചതിന്റെ ക്രോധവിത്തിൽ നിന്നു സകല പുരാതനങ്ങളെയും കിടപ്പിച്ച മഹാബാബേൽ” (9), “ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നവർ ആരുടെ വേശ്യാവൃത്തിയുടെ വീഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഉന്മത്തമായിത്തീർന്നുവോ ആ മഹാവേശ്യ” (10), “ഭൂമിയിലെ വേശ്യകളുടെയും അതുലികളുടെയും മതാവായ മഹാബാബേൽ” (11) എന്നിങ്ങനെ വി. യോഹന്നാൻ വെളിപാടിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന “ബാബേൽ” വാസ്തുവത്തിൽ രോമ്മായാണെന്നു സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടു പല പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരും കത്തോലിക്കാസഭയെ അധിക്ഷേപിക്കാറുണ്ടു്. രോമ്മായിലെ പുരാതനത്തെ സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ മാലിന്യങ്ങളെ

9) വെളിപാട്, 14, 8. 10) വെളി: 17, 2.
11) വെളി: 17, 5.

ലും കത്തോലിക്കാസഭയെ സംബന്ധിച്ചാണെന്നത്രെ ഇവരുടെ വ്യാഖ്യാനം. എന്നാൽ വി. യോഹന്നാന്റെ കാലത്തു രോമ്മായിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിശ്വാസത്തിലും ദൈവഭക്തിയിലും മുന്തിട്ടു നിന്നിരുന്നെന്നു വി. പൌലോസിന്റെ രോമ്മാ ലേഖനത്തിൽ നിന്നും (രോമ്മാ 1, 7-8; 15, 14; 16, 19-20) നമുക്കു അറിയാവുന്നതുകൊണ്ടു ബാബേൽ എന്നു പറഞ്ഞു വി. യോഹന്നാൻ വിവരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ക്രിസ്തുസഭയെ സംബന്ധിച്ചല്ല, പുറജാതിമതത്തെ സംബന്ധിച്ചാണെന്നു നിസ്സംശയം അനുമാനിക്കാം. ഇങ്ങനെ വി. യോഹന്നാൻ വെളിപാട്ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്ന ബാബേൽ രോമ്മായാണെന്നു സമ്മതിക്കുന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകൾ അതേസമയംതന്നെ വി. പത്രോസിന്റെ ലേഖനത്തിൽ പറയുന്ന “ബാബേൽ” രോമ്മായാണെന്നു സമ്മതിക്കുകയില്ല. “മുട്ടവയമ്പോൾ കൈനീട്ടുകയും വിട്ടവയമ്പോൾ കൈവലിക്കുകയും” ചെയ്യുന്ന നയംപോലെ കത്തോലിക്കാസഭയെ ആക്ഷേപിക്കാൻ സന്ദർഭം കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ “ബാബേൽ” രോമ്മായാണെന്നു അവർ സമ്മതിക്കുകയും, നേരെമറിച്ചു കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ഒരു വിശ്വാസത്തെ അന്തഃകൃചിക്കേണ്ടിവയമ്പോൾ “ബാബേൽ” രോമ്മാ അല്ലെന്നു മർദ്ദിച്ചുപിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതെന്തൊരു ന്യായം? എന്തൊരു യുക്തി? വേദപുസ്തകത്തിൽനിന്നു രേഖകൾ കാണിക്കുവാൻ അകത്തോലിക്കർ കത്തോലിക്കരോടു ആവശ്യപ്പെടുന്നു. രേഖകൾ നൽകുമ്പോൾ കയ്യകതികൾ പറഞ്ഞു അവർ അറിയെ നിരസിക്കുന്നു!

(2) വെളിപാട് 17, 9-ൽ, “ബാബേൽ” എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന മഹാവേശ്യ ഏഴു മലകളിൽ ഇരിക്കുന്നതായി വി. യോഹന്നാൻ പറയുന്നു. ഭൂമുഖത്തു ഏഴുമലകളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഏകപട്ടണം രോമ്മാ മാത്രമാകയാൽ “ബാബേൽ” എന്ന പദം ഇവിടെ രോമ്മായെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു എന്നു തീർച്ചയാണല്ലോ. ആകയാൽ വി. പത്രോസിന്റെ ലേഖനത്തിൽ പറയുന്ന ബാബേലും രോമ്മായാണെന്നുള്ള വ്യാഖ്യാനം വേദപുസ്തകത്തിലെ അക്കാലത്തുള്ള പദപ്രയോഗം

ഗരിതികളെ എത്രയും അനുയോജ്യമത്രെ. വി. യോഹന്നാനു
രോമ്മായെ ബാബേൽ എന്നു വിളിക്കാമെങ്കിൽ വി. പത്രോ
സിനു എന്തുകൊണ്ടു അങ്ങനെ വിളിച്ചുകൂടാ?

(3) പുരാതന കാലത്തു രോമ്മായെ “ബാബേൽ” എ
ന്നു വിളിച്ചു വന്നിരുന്നതായി ക്രൈസ്തവരുടെ ഇതര സാഹി
ത്യഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, യഹൂദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും സാക്ഷ്യമുണ്ട്.
ഉദാഹരണമായി നേരോപക്രമത്തിൽ രോമ്മാ വിട്ടോടിയതി
നെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ “ബാബേൽ വിട്ടോടി” എന്നൊരു
ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു. (12) ഈ ഗ്രന്ഥം ക്രിസ്തുബ്ദം
71-നും 74-നും മദ്ധ്യേ, അതായതു വി. പത്രോസിന്റെ
ലേഖനം എഴുതിക്കഴിഞ്ഞു ഏകദേശം പത്തുകൊല്ലത്തി
നിച്ചുവരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് എഴുതിയിട്ടുള്ളത്.
തന്മൂലം വി. പത്രോസിന്റെ കാലത്തും രോമ്മായെ “ബാ
ബേൽ” എന്നു വിളിച്ചുവന്നിരുന്നതായി തെളിയുന്നു. അ
ങ്ങനെയെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേഖനത്തിൽ കാണുന്ന
“ബാബേൽ” രോമ്മയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു വ്യംഖ്യംനിക്ക
ുന്നത് അബദ്ധമായിരിക്കയില്ലല്ലോ.

(4) ആകെ മൂന്നു സ്ഥലങ്ങളാണു ബാബേൽ എന്നു
പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. 1) വി. പത്രോസ് തന്റെ ലേ
ഖനത്തിൽ പറയുന്ന “ബാബേൽ” കാൽദായഭേശത്തു യു
പ്രാറീസ് നദീതീരത്തുള്ള സാക്ഷാൽ ബാബേൽ അല്ല. എന്തു
കൊണ്ടെന്നാൽ ഫ്ളാവിയസ് ജോസഫ് എന്ന പ്രസിദ്ധ
നായ യഹൂദചരിത്രകാരൻ പറയുന്നത് അവിടെയുള്ള യഹൂ
ദസമൂഹം മുഴുവൻ അക്കാലത്തു നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു
എന്നാണ്. (13) പ്ലിനിയസ് (Plinius) (14); സ്ട്രാബോ
(Strabo) (15) എന്നീ അക്രൈസ്തവഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ
സാക്ഷ്യങ്ങളിൽനിന്നു വി. പത്രോസ് ലേഖനം എഴുതിയ

12) Sybilline Oracls, 5, 143.
13) Antiq. L. 18, cap. ultimo.
14) Hist. Nat. Lib 6, 30. 15) Geogr. 16, 1, 5

കാലത്തു സാക്ഷാൽ ബാബേൽ നശിച്ചു വിജനസ്ഥലമായി
 തീർന്നിരുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ആകയാൽ “ബാ
 ബേലിലുള്ള തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സഭ” എന്ന് വി. പത്രോ
 സിനു വിളിക്കത്തക്കവിധം ഒരു ക്രൈസ്തവസഭ അക്കാല
 ത്തും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 2) “കായിറസ്”
 (Cayrus) എന്ന് ഇപ്പോൾ വിളിച്ചുവരുന്ന എജിപ്തിലുള്ള
 ബാബേൽ അക്കാലത്തും ഒരു കുഗ്രാമം മാത്രമായിരുന്നു. കൽ
 ഓയിലും എജിപ്തിലുമുള്ള ഈ രണ്ടു ബാബേലിലും വി. പ
 ത്രോസ് സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു സഭ സ്ഥാപിച്ചതായി
 യാതൊരു രേഖയുമില്ല. 3) തന്നിമിത്തം അക്കാലത്തെ പ
 തിചരസരിച്ചു വി. പത്രോസിന്റെ ലേഖനത്തിൽ അലങ്കാര
 ഭാഷയിൽ പറയുന്ന ബാബേൽ റോമ്മയോടുകൂടിയോ നേ തരമുള്ളു.

(5) സഭാചരിത്രകാരനായ എവുസേബിയസ് (265-
 340) വി. മേക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താ
 വിക്കയിൽ, വി. യോഹന്നാൻ ശ്രീഹായുടെ ശിഷ്യനും യെര
 ഖ്ശോലിസിലെ മെത്രാന്മാരായിരുന്ന പപ്പിയാസിന്റെയും,
 അലക്സാന്ത്രിയായിലെ ക്ലീമീസിന്റെയും (150-211) സ
 ഷ്യം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: “വി. പത്രോ
 സ് തന്റെ ആദ്യലേഖനത്തിൽ മേക്കോസിന്റെ പേർ പറ
 ത്തിരിക്കുന്നെന്നും, ഈ ലേഖനം റോമ്മയിൽ വെച്ചാണ് എ
 ഴുതപ്പെട്ടതെന്നും, ‘ബാബേലിലുള്ള തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സഭ
 യും എന്റെ പുത്രനായ മേക്കോസും നീങ്ങുവാനു വരുന്ന പരയ
 ന്നു’ എന്നീ വാക്കുകളാൽ അലങ്കാര ഭാഷയിൽ റോമ്മയെ
 ബാബേൽ എന്നു നാമകരണം ചെയ്തുകൊണ്ട് വി. പത്രോസു
 തന്നെ ഇക്കാര്യം സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നെന്നും ക്ലീ
 മീസും, പപ്പിയാസും സമർത്ഥിക്കുന്നു.” (16) പപ്പിയാസ്
 വി. യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്നു. ആകയാൽ വി.
 പത്രോസ് തന്റെ ആദ്യലേഖനം റോമ്മയിൽവെച്ചാണ്

16) Euseb. Hist. Eccl. 2, 15; MG (Migne, Patrol. Graec.) 20, 171; k (Kirch S. J., Enchirid. Font. Hist. Eccl. antiq.) 427.

ഏഴുതീയതെന്നും, ബാബേൽ എന്നു് ഈ ലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് രോമ്മായെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും അപ്പസ്തോലിക കാലത്തുതന്നെ എല്ലാവരും മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതായി ഈ സാക്ഷ്യത്തിൽ നിന്നും തെളിയുന്നു.

(6) വി. പത്രോസിന്റെ ലേഖനത്തിലെ ബാബേൽ എന്ന പദം രോമ്മായെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു പുരാതനകാലം തുടങ്ങിയുള്ള മറ്റു ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. തെന്തുല്യൻ (17), ജരോം (18), വി. ബീട് (19), തെദൊഫിലാക്തസ് (20) ആദിയായ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരെല്ലാം ബാബേൽ എന്ന പദത്തെ രോമ്മായായി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു.

(7) മുൻകാലങ്ങളിലുള്ള പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ ബാബേൽ എന്നു വി. പത്രോസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു രോമ്മായെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നുള്ള സംഗതി നിഷേധിച്ചിരുന്നെങ്കിലും ആധുനിക കാലത്തെ പണ്ഡിതന്മാർ അതു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ ഇക്കാലത്തു ഏറ്റവും സംയാശനമായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നതു "സ്പീക്കേഴ്സ് കമൻററി" (Speakers Commentary), "ബൈബിൾ കമൻററി" Bible Commentary) എന്നിങ്ങനെ നേടു വേദപുസ്തക വ്യാഖ്യാനങ്ങളുമാണ്. 1893-ൽ യോർക്കിലെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരോപ്പോലീത്താ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ "സ്പീക്കേഴ്സ് കമൻററി" എന്നു വേദപുസ്തക വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വി. പത്രോസിന്റെ ഒന്നാം ലേഖനം 5, 13-ൽ പറയുന്ന ബാബേലിനെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കേതായതു്: 1) വി. പത്രോസിന്റെ ലേഖനം ഏഴുതീയകാലത്തു സാക്ഷാൽ ബാബേൽ നഗരം ക്രിസ്തീയ സമുദായത്തിന്റെ ഒരു കേന്ദ്രമല്ലായിരുന്നു എന്നുള്ളതു് നിസ്തർക്കമാണ്. 2) വി. പത്രോസ് കൽദായ നാട്ടിലുള്ള ബാബേലിൽ സഞ്ചരിക്കയും, അവിടെ പ്രേഷിതവൃത്തി ന

17) Tertull. Adv. Jud. 9. 18) St. Jerome, De Viris illust. 8. 19) St. Beda. In 1 Pet. 5, 13. 20) Theophylactus, In 1 Pet. 5, 13.

ഒത്തുകയോ ചെയ്തതിനു തീരെ നിസ്സാരമായ ഒരു തെളിവു പോലും പുരാതനരേഖകളിൽ ഇല്ല. * 3) വി. പത്രോസിന്റെ ജീവിതത്തിലെ അവസാനഘട്ടം റോമ്മാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പശ്ചിമ ഭാഗത്തു കഴിച്ചുകൂട്ടി എന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തിൽ പുരാതന സാക്ഷികളെല്ലാം ഐക്യകണ്ഠേണ യോജിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, വി. യോഹന്നാൽ സുവിശേഷകന്റെ കാലത്തു “ബാബേൽ” എന്ന പട്ടണം റോമ്മാനഗരത്തിന്റെ മരണമരായി ചെറിയ ഏഷ്യയിൽ (Asia Minor) നല്ലതുപോലെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ആകയാൽ ഇവിടെ “ബാബേൽ” എന്നതു റോമ്മാനഗരത്തിന്റെ മരണമരായി തന്നെ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണെന്നു പുരാതനകാലത്തെ ശുക്ല വ്യംബ്യാന്താക്കളുടെയും ഐക്യകണ്ഠേണയുള്ള പുണ്യ സമ്മതത്താൽ നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു.” (21) ഈ വ്യംബ്യാന്ത ഗ്രന്ഥത്തിൽ തന്നെ വി. പത്രോസിന്റെ ഒന്നാം ലേഖനത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അവതരികയിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: “ആദ്യമായി പുരാതനകാലത്തെ ക്രൈസ്തവ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ എകവും അവിഭിന്നവും ആയ സാക്ഷ്യം നാം നോക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവരുടെ സ്വരം (ലോകത്തിന്റെ) ഏതു ഭാഗത്തുനിന്നും നമ്മുടെ അടുക്കൽ വന്നാലും “ബാബേൽ” എന്ന പേർ ഇവിടെ റോമ്മായാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടി പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മരണമരാണെന്നു സാക്ഷിക്കുന്നു.” (22)

കൊച്ചെസ്റ്റർ, ബ്രീസ്റ്റാർ എന്നീ രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളുടെ മെത്രാനായ ഡാക്ടർ എല്ലിക്കോട്ട് (Dr. Ellicott) പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതും, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെ ഇടയിൽ സുപ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതുമായ “ബൈബിൾ കമൻറി” യിലും വി. പത്രോസിന്റെ 1-ാം ലേഖനത്തിൽ പറയുന്ന

* 16-ാം പാഠം (4) -ാം സാക്ഷ്യം കാണുക.
 21) Cf. “തിരുസിംഹാസനമരവു” (റബ. ഫാദർ അലക്സാണ്ടർ ടി. ഒ. സി. ഡി., ബി. ഡി., എൽ. റി - മറണാനം 1902)
 2-ാം സർഗ്ഗം. 22) Ibid.

ബാബേലിനെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥലം റോമ്മായാണെന്നുള്ളതു നിസ്തർക്കമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനമാണെന്നുപറയാം. പത്രോസ് തന്റെ അന്തിമകാലത്തു് പൗസ്തുദേശത്തു താമസിച്ചിരുന്നതായി നാം ഭയനാളും കേട്ടിട്ടില്ല. അതു് സ്വീകാര്യയോഗ്യമല്ല. വി. പത്രോസു റോമ്മായിൽ താമസിച്ച മരിച്ചെന്നുള്ള ചരിത്രസത്യത്തിനു് ഏതിരായി നിലുൻ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാരുടെ മുൻവിധിക്കല്ലാതെ മരൊന്നിനും സംഖ്യമേകയില്ല.” (23) ഈ വ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥത്തിലും വി. പത്രോസിന്റെ 1-ാം ലേഖനത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അവതാരികയിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “പാപ്പാമതത്തിന്റെ സംരക്ഷകന്മാർ ഈ സംഗതിയെ ദുഷ്പ്രയോഗം ചെയ്യാതിരുന്നെങ്കിൽ * വി. പത്രോസ് സഹപ്രവർത്തകനായ വി. മക്കോസിനോടു കൂടി റോമ്മാസഭയെ സ്ഥാപിച്ചു എന്നുള്ള സാർവ്വത്രികവും സുസ്ഥിരവുമായ പാരമ്പര്യപ്രബോധനത്തെ സംബന്ധിച്ചു യാതൊരുത്തരും തക്കം പുറപ്പെടുവിക്കയില്ലായിരുന്നു. പിൽക്കാലത്തു് ഈ സംഗതി ജർമ്മൻകാരും മറ്റുമായ പല ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും അവഗാഹം ശോധന ചെയ്തു. ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ ഇടയിലുള്ള ഏക അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ വസിച്ച കാലത്തിന്റെ മെർദ്ദാപ്യതയെയും പരിധിയെയും സംബന്ധിച്ച മാത്രമാണു്. ഹന്നിബാൾ ഇറ്റാലിയെ ആക്രമിച്ച സംഭവം പോലെ ഏത്രയും ദ്രവ്യവും, പുസ്തികവും, സർവ്വജനസമ്മതി സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ ഈ സംഗതിയെ പുണ്യമായി നിക്ഷേപിക്കുന്നവർ തീരെ അപൂർവ്വമാണു്.” (24)

23) Ibid.

* വി. പത്രോസ് റോമ്മാ സിംഹാസനത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ മെത്രാനായിരുന്നെന്ന് കെളിയിക്കുവാൻ വേണ്ടി കത്തോലിക്കർ ഈ സാക്ഷ്യം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചാണു് ‘പാപ്പാമതക്കാർ ഈ സാക്ഷ്യത്തെ ദുഷ്പ്രയോഗം ചെയ്യുന്നു’ എന്നു് ഇവിടെ പറയുന്നതു്. ഇതു ദുഷ്പ്രയോഗമല്ലല്ലോ.

24) Cf. തിരു സിംഹാസനാഭരവു്, 2-ാം സർഗ്ഗം

(8) ഇംഗ്ലണ്ട്, ജർമ്മനി മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലെ കേൾവിക്കേട്ട മറ്റു പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായവും മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുതന്നെയാണു്. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ തിർഷ്ക് (Thiersch), ഏവാർഡ് (Ewald), ഹിൽ ജൻ ഫെൽറ്റ് (Hilgenfeld) എന്നിവരുടെ പേരുകൾ പ്രസ്താവിക്കാമെന്നു്. കത്തോലിക്കാസഭയോടു് ഒട്ടും അനുഭാവമില്ലാത്ത സാൻ (Zahn) (25), ഹർണാക്കു്, (Harnack) (26) എന്നീ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു പണ്ഡിതന്മാർപോലും വി. പത്രോസ് തന്റെ ലേഖനത്തിൽ ബാബേൽ എന്നു പറയുന്നതു് റോമ്മാസഭയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു സമ്മതിക്കുന്നു. വി. പത്രോസിന്റെ റോമ്മാവാര്യത്തെയും സഭാസ്ഥാപനത്തെയും സംബന്ധിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽനിന്നു സാക്ഷ്യം ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്കു വി. പത്രോസുതന്നെ തന്റെ ആദ്യലേഖനത്തിൽ നൽകുന്നതും, പേരുകേട്ട പ്രോട്ടസ്റ്റൻറു പണ്ഡിതന്മാരെല്ലാം ഇക്കാലത്തു കൈകൂപ്പി സമ്മതിക്കുന്നതുമായ ഈ സാക്ഷ്യം മതിയാകയില്ലേ? “ബാബേലിലുള്ള തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സഭ നിങ്ങളുടെ വന്ദനം പറയുന്നു” എന്നു വി. പത്രോസു് പറയുന്നതിൽനിന്നു പുൻതോസു്, ഗലാത്തിയാ മുതലായ (27) വിദൂര ഭാഗങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു വന്ദനം പറയത്തക്കവിധം വിപുലമായ ഒരു ക്രൈസ്തവസമൂഹം ബാബേലിൽ, അതായതു റോമ്മായിൽ ഉണ്ടായിരുന്നെന്നും വി. പത്രോസു് അതിന്റെ സ്ഥാപകനാണെന്നും തെളിയുന്നില്ലേ?

10. വി. മക്കോസിന്റെ സാക്ഷ്യം.

വി. പത്രോസു് റോമ്മായിൽ പ്രസംഗിച്ച കാർത്തുങ്ങളോണു വി. മക്കോസു് തന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ രേഖപ്പെടു

25) Einleitung in das N. T. 2, 17.
 26) Chronologie, 2, 1. pag. 455.
 27) Cf. I പത്രോ. 1, 1-2.

ത്തിയിരിക്കുന്നതെന്നു പുരാതനകാലത്തെ പല പിതാക്കന്മാരും സാക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. (28) ആകയാൽ മരോസിയൻ സുവിശേഷം മുഴുവനും വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച സഭ സ്ഥാപിച്ചു എന്നുള്ളതിന്റെ ശാശ്വത സ്ഥാപനമായി നിലകൊള്ളുന്നു. വി. പത്രോസിയൻ രോമ്മാവംസത്തെപ്പറ്റി വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്നു തെളിവുകൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന അക്കത്തോലിക്കർക്കു മരോസിയൻ ഈ സുവിശേഷം തന്നെയാണു് ഉത്തമവും ഏറ്റവും ബലവത്തുമായ തെളിവു്. *

അദ്ധ്യായം 3.

പുരാതനകാലത്തെ പിതാക്കന്മാരുടെയും ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെയും സാക്ഷ്യങ്ങൾ.

വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിക്കയും രക്തസാക്ഷിയായി മരിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നുള്ള പാമനവും വി. ശ്യാസയോഗ്യമാണു് എന്നു തെളിയിക്കുന്നതിലേക്കു് അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ കലത്തുതന്നെ ജീവിച്ചിരുന്ന ചില പിതാക്കന്മാരുടെയും, അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ അടുത്ത പിൻഗാമികളുടെയും, മറ്റു ചില ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെയും സാക്ഷ്യങ്ങൾ നമുക്കു് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ചില പ്രത്യേക ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെ മുൻനിറുത്തി ഓരോരോ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഏഴുതിയപ്പോൾ സന്ദർഭ

28) 17-ാം പുറത്തു 5-ാം സാക്ഷ്യം കാണുക. 3-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ 5, 9, 10 എന്നീ സാക്ഷ്യങ്ങൾ കാണുക.

* വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ പോയിട്ടില്ലെന്നു കണ്ടിരിക്കുവാൻ അക്കത്തോലിക്കർ വേദപുസ്തകത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പായാറുള്ള വാദമുഖങ്ങളെ 5-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഖണ്ഡിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണുക.

വശാൽ വി. പത്രോസിന്റെ രോമം വാസത്തെയും, കേര
സാക്ഷിത്വത്തെയും സംബന്ധിച്ചു് സ്വഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ചി
ച്ചതെല്ലാം അവർ പ്രസ്താവിച്ചെന്തെല്ലാമെ വി. പത്രോസി
ന്റെ ജീവചരിത്രം മുഴുവൻ ഏഴുതുവാൻ അവരാരും ഉദ്ദേ
ശിച്ചിരുന്നില്ല. തന്നിമിത്തം വി. പത്രോസിനെ സംബ
ന്ധിച്ചു് ചില പിതാക്കന്മാരും, ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും നൽകു
ന്ന സാക്ഷ്യങ്ങൾ അത്ര സ്പഷ്ടമല്ലെങ്കിലും വിസ്തൃതമായി
അവകാശമില്ല. മറ്റൊരു ഏഴുതിയതു് അത്ര സ്പഷ്ടമല്ലെങ്കിൽ
വെറൊരാൾ ഏഴുതിയതു് അതിനെക്കാൾ സ്പഷ്ടമാണെന്നും
എല്ലാംകൂടി നേരക്കമ്പോൾ ഈ വിഷയത്തിൽ ധാരാളം തെ
ളിവുകൾ നമുക്കു് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഈ രേഖകൾ നിഷ്
പക്ഷബുദ്ധ്യം പരിശോധിക്കുന്നവർക്കു് മനസ്സിലാക്കും.

പിതാക്കന്മാരുടെയും, പുരാതനഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെയും
കൃതികളെല്ലാം മതപീഡനകാലത്തു് സഭാഭവൈകിടം നശി
പ്പിച്ചുകളഞ്ഞെന്നും, പിതാക്കന്മാർ മുഖവിശ്വാസികളും
പലേ അബദ്ധസിലാന്തങ്ങൾ പഠിച്ചിട്ടിരുന്നവരുമാണെ
ന്നും അജീവായപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് ജീവരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങളെല്ലാം
തള്ളിക്കളയുന്ന ചില അകുടന്തന്മാരിൽ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുണ്ടു്
* ഏകദേശം അതേ സമയംതന്നെ സ്വാമിപ്രായങ്ങളെ സ്ഥാ
പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഈ പിതാക്കന്മാരുടെയും പുരാതന
ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെയും മറ്റും കൃതികളിൽ നിന്നു ധാരാളം
ഉദ്ധരണികൾ—പലപ്പോഴും സന്ദർഭം വേണ്ടതുപോലെ
വെളിപ്പെടുത്താതെ വാചും തലയും മുറിച്ചു് ദർവ്വംഖ്യാനം
ചെയ്യുകൊണ്ടു്—ഈ അകുടന്തന്മാരിൽ ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ തങ്ങളു
ടെ കൃതികളിൽ നൽകിവരുന്നു.

* “അന്ത്യോക്യായും രോമായും” എന്ന പേരിൽ കുന്നം
കുളത്തു ഏ. ആർ. പി. പ്രസ്സിൽ നിന്നു 1930-ൽ പ്രസി
ദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഈ കാരണങ്ങൾ പറഞ്ഞുപി
താക്കന്മാരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങളെ ഒന്നുകെ തട്ടിക്കളഞ്ഞിരിക്കു
ന്നു! (7, 9 എന്നീ അദ്ധ്യായങ്ങൾ കാണുക)

മതപീഡനകാലത്തു ക്രിസ്തുമതവിഭേദികൾ പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും നശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു് എന്നുള്ളതു് വാസ്തവമാണു്. എന്നാൽ സകല ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും അക്കാലത്തു് അവർ നശിപ്പിച്ചെന്നു് ചില അകത്തോലിക്കർ പറയുന്നതു് ഭീമമായ അജ്ഞതകൊണ്ടോ, പിതാക്കന്മാരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു പ്രതികൂലമാകയാൽ ഏതു വിധമെങ്കിലും അവ തട്ടിക്കളയണമെന്നുള്ള ഭൂതദ്രോഹത്തോടു കൂടിയോ ആണു്. മൂന്നുരുകൊല്ലത്തോളം അത്യഗ്രമായ മതപീഡനങ്ങൾ തുടർച്ചയായി ഉണ്ടായിട്ടും പശ്ചാത്യരുടെയും പുതിയ നിയമവും ഉൾപ്പെട്ട വേദപുസ്തകസംഹിത നശിക്കുന്നതിനു് ഇടയായില്ല. ഇതുപോലെ പലേ പിതാക്കന്മാരുടെയും അനേക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ യാതൊരു കേടും കൂടാതെ പൂർണ്ണമായി നമുക്കു് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പിതാക്കന്മാർ ഏഴുതെയും, ലോകത്തിന്റെ വിവധ ഭാഗങ്ങളിലായി കൈയെഴുത്തു പ്രതികളിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്നതുമായ നിരവധി ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഏതാനും പ്രതികൾ മതപീഡനകാലത്തു ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും പുരാതനമായ പല കൈയെഴുത്തു പ്രതികളും, അവയിൽ നിന്നു് പിൽക്കാലത്തു് മുദ്രണം ചെയ്യപ്പെട്ട പ്രതികളും ഇന്നു് ലോകത്തിലുണ്ടെന്നു് ഇവ് വിശ്വസ്യത്തിൽ അല്പമെങ്കിലും അനാനം സിലിച്ചവർക്കു് അറിയാവുന്നതാണു്. മതപീഡനകാലത്തു നിരവധി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നശിപ്പിക്കപ്പെടാതിരുന്നെങ്കിൽ വി. പത്രോസിന്റെ റോമാവാദത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഇപ്പോഴുള്ളതിൽ കൂടുതൽ രേഖകൾ നമുക്കു ലഭിക്കുമായിരുന്നെന്നു് ഈ അകത്തോലിക്ക ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ വാദത്തിൽ നിന്നുതന്നെ തെളിയുന്നുണ്ടല്ലോ. പുരാതനകാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന ക്ലീമ്മീസു്, ഇഗ്നാത്തിയോസു്, ഇരനേയസു്, ജരോം, ആഗസ്റ്റിനോസു്, സ്വർണ്ണനാവുകാരൻ ഈവാന്റിയോസു് (അോഫന്നാൻ ക്രിസോസ്തോം) ആദിയായ പുണ്യവാന്മാരും വേദശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാരും ജഗൽപ്രസിദ്ധന്മാരായ പിതാക്കന്മാരെല്ലാം മുഖ വിശ്വാസികളും അങ്ങുപോലുള്ളവർ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നവരുമാണെന്നു് വാദിക്കുന്നവർ സ്വന്തം വിശ്വസ്യത്തെ ലോകസമക്ഷം ഏറ്റുപറയുകയല്ലേ ചെയ്യുന്നതു്? ബുദ്ധിക്കു വികല്പമുള്ളവർ അന്യ

ഒരു ഭ്രാന്തരായും തങ്ങളെ പരിപൂർണ്ണ ആരോഗ്യവാന്മാരായും
 കരുതിവരുന്നതുപോലെയാണല്ലോ ഇക്കൂട്ടം പുരാതന പിതാക്ക
 ന്മാരെ മുന്മാന്മാരായും തങ്ങളെ അതിബുദ്ധിമാന്മാരായും പരി
 ഗണിച്ചു് ഇമ്മാതിരി അഭിപ്രായങ്ങൾ "തട്ടിച്ചിടുക" ന്നതു്?
 ഒരു പിതാവു് അല്ലെങ്കിൽ വേറൊരു പിതാവു് മുന്മാന്മാരോ
 സിയോ, അബദ്ധോപദേശം പഠിപ്പിച്ചിരുന്നവനോ ആ
 യിരുന്നാൽ തന്നെയും ചില കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് പീ
 താക്കന്മാർ ഐക്യമുണ്ടാക്കുന്ന പഠിപ്പിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുക
 യും ചെയ്തുവന്നതു് തെറ്റാണെന്നു പറയുന്നതു് സാഹസമ
 ല്ലേ? ഒരാൾ മരിച്ചെന്നു് തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ ഒരു ഡോ
 ക്ടർ വേണമെന്നുണ്ടോ? ഒരു ഉടുപ്പു് കീറിയതാണു് എന്നു്
 പറയുവാൻ തയ്യൽക്കാരന്റെ അഭിപ്രായം ആവശ്യമാണോ?
 നാഴികമണിയുടെ സൂചിനിന്നുപോയോ എന്നറിവാൻ നാ
 ഴികമണി നന്നാക്കുന്നവനെ വിളിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ?
 അധികവിദ്യാഭ്യാസവും ബുദ്ധിശക്തിയും ലോകപരിചയവു
 മില്ലാത്ത സാധാരണ മനുഷ്യക്കും ഇക്കാർത്തുങ്ങൾ കൂട്ടം നീ
 ചു് പ്രയാസം മനസ്സിലാക്കി അന്യരെ വിവരങ്ങൾ അറിയി
 ക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ലേ? ഇതുപോലെ വി. പത്രോസു്
 രോമ്മായിൽ പോയി എന്നുള്ള പരിത്ര സംഭവം രേഖപ്പെ
 ട്തതിയ ചില പിതാക്കന്മാർ വല്ലിയ പണ്ഡിതന്മാരെല്ലെ
 ക്കിൽ തന്നെയും-അതിഗഹനങ്ങളായ വിശ്വാസവിഷയങ്ങ
 ലിൽ ചില തെറ്റുകൾ ചിലക്കു് വന്നുപോയിട്ടുണ്ടെന്നു്
 സങ്കല്പിച്ചാൽ കന്നെയും-വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മാ വാ
 സത്തെയും മരണത്തെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള അവരുടെ സൂ
 ക്ഷ്മങ്ങൾ അവസാനിച്ചോ അവിശ്വാസ്യമോ ആണെന്നു വരു
 ന്നില്ല. ചുരുങ്ങിയപക്ഷം വി. പത്രോസു് രോമ്മായിൽ
 സജന്മാപിച്ചു രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു എന്നുള്ള വിശ്വാ
 സം പുരാതന കാലത്തു് ജീവിച്ചിരുന്ന ഈ പിതാക്കന്മാർ
 ക്കും, ഗ്രന്ഥകാരന്മാർക്കും, അക്കാലത്തെ ജനങ്ങൾക്കും പൊതു
 വെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നെങ്കിലും അവരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഒരു
 ഉറപ്പായിരുന്നു. നമ്മുടെ കാര്യസാധ്യതയിൽ അതിപുരാതന
 കാലം തുടങ്ങി ഉണ്ടായിരുന്ന ഈ വിശ്വാസവും തൽസംബ
 ധ്യമയേ സാക്ഷ്യങ്ങളും ധാരാളം മതിയാകും.

താഴെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന സാക്ഷ്യങ്ങളിൽ ചിലതിൽ നിന്നു് വി. പത്രോസു് രോമ്മായിൽ പോയെന്നും, മറു ചിലതിൽനിന്നു് അവിടെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചെന്നും, വേറെ ചിലതിൽ നിന്നു അവിടെ സഭ സ്ഥാപിച്ചു് രോമ്മാ സിംഹാസനത്തിലെ ആദ്യ മെത്രാനായി ഭരണം നടത്തിയെന്നും വിശദമാകും. മരിക്കാൻവേണ്ടിമാത്രമാണു് വി. പത്രോസു് രോമ്മായിൽ പോയതെന്നും അവിടെ സഭ സ്ഥാപിക്കുകയോ, മെത്രാനായി ഭരണം നടത്തുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും വാദിക്കുന്നവരുടെ കയ്യടികളെയെല്ലാം ഈ സാക്ഷ്യങ്ങൾ പാടെ തകർക്കുന്നു.

സാക്ഷ്യങ്ങൾ.

1. രോമ്മിലെ വി. ക്ലീമീസു്. (92-101) * രോമ്മാസിംഹാസനത്തിൽ വി. പത്രോസിന്റെ മൂന്നാമത്തെ പിൻഗാമിയാണു് ഇദ്ദേഹം. “ആയുസ്സിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ പേരെഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ക്ലീമീസു്” (1) എന്നു് വി. പൗലോസു് പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ക്ലീമീസും രോമിലെ വി. ക്ലീമീസും ഒരൊരതന്നെയാണെന്നു് പ്രസിദ്ധ ഗ്രന്ഥകാരനായ ഓജറും (185—255), സഭാചരിത്രകാരനായ എവുബ്രേ

* മാർപ്പാപ്പമാരുടെയോ, പത്രോസുമാരുടെയോ പേരുകൾ കഴിഞ്ഞു വലയത്തിലിട്ടിരിക്കുന്ന സംഖ്യകൾ അവരുടെ ഭരണകാലത്തെ കാണിക്കുന്നു. ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ പേരുകൾ കഴിഞ്ഞു വലയത്തിലിട്ടിരിക്കുന്ന സംഖ്യകൾ, ആ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ ജനനമരണ കാലങ്ങളെ കാണിക്കുന്നു. ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പേരുകഴിഞ്ഞുവരുന്ന സംഖ്യ ആ ഗ്രന്ഥം എഴുതപ്പെട്ട കാലം കാണിക്കുന്നു.

1) പീലിപ്പോ. 4, 3.

ബിയസും (265-340), വി. എപ്പിഫാനിയോസ് (367-403), വി. ജറോം (342-419) എന്നീ പിതാക്കന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ക്ലീമീസ് കോറിന്ത്യാക്കാർക്ക് എഴുതിയ രണ്ടു ലേഖനങ്ങളെ യാക്കോബായക്കാർ പുതിയനിയമഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നു. (2) മററു വിശുദ്ധന്മാരോടുകൂടി വി. ക്ലീമീസിന്റെ നാമവും യാക്കോബായക്കാർ വി. കുർബാനയിലെ 5-ാം "രൂബ്ലേനി"ൽ (മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനയിൽ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ട് - 'അവരുടെ പ്രാർത്ഥന നമുക്കു കേട്ട അയിരീപ്പാൻ കത്താവിനോടു നാം പ്രാർത്ഥിക്കണം' എന്ന് എല്ലാ കുർബാനയിലും ചൊല്ലിവരുന്നു. വി. ക്ലീമീസിന്റെ പേരിൽ ഒരു കുർബാനകൂടവും കൂദാശപരമായ എട്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളും (ഇടായ കനോൻ, 7. 9) യാക്കോബായസഭയിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ളതു പ്രസ്താവ്യമത്രേ. (3)

ക്രിസ്തവ്സം 95-നും 97-നും മദ്ധ്യേ എഴുതിയ കോറിന്ത്യാക്കാർക്കുള്ള 1-ാം ലേഖനത്തിൽ വി. പത്രോസിന്റെയും, വി. പൗലോസിന്റെയും പീഡകളെയും രക്തസാക്ഷിത്വത്തെയും അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വി. ക്ലീമീസ് ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നു: "പുരാതനകാലത്തെ മാതൃകകൾ വിട്ടു കളഞ്ഞിട്ട് സമീപസ്ഥരായ മല്ലിട്ടത്തക്കാരെ സംബന്ധി

2) ലേകര മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്ന വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ മീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനി കോട്ടയത്തു പഴയസെമ്മിനാമിയിൽ മല്ലാനായിരിക്കയിൽ എഴുതിയ "മതോപദേശസാക്ഷരൾ" എന്ന ഗ്രന്ഥം 33-ാം സംഗതി കാണ്ക; യാക്കോബായ സഭയിലെ നിയമഗ്രന്ഥമായ ഇടായ കനോൻ, 7. 9 (കോനാട്ടു അബ്രഹാം കത്തന്മാരുടെ മലയാള പരിഭാഷ 1952, പുറം 116) കാണുക.

3) യാക്കോബായസഭയിൽ ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്ന "പുവ്വീകസഭാപിതാക്കന്മാരും പൊതു സൂനഹദോസുകളും" (എ. ആർ. പി. പ്രസ്സ്, കുന്നംകുളം, 1932) എന്ന ഗ്രന്ഥം 3-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വി. ക്ലീമീസിന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേഖനങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്.

ച്ചു നമുക്കു പറയാം. നമ്മുടെ കാലത്തെ മഹനീയ മാതൃകകളെപ്പറ്റി നമുക്കു പ്രതിപാദിക്കാം. തിക്ലിത്തയും ഡൈമ്യും നിമിത്തം (തിരുസഭയുടെ) മഹത്തുക്കളും ഏറ്റവും നീതി മാനന്ദമായ സംരക്ഷകന്മാർ പീഡകൾ സഹിക്കുകയും മരണംവരെ പൊരുതുകളും ചെയ്തു. ഉത്തമ ജാപ്പ്യോലന്മാരായ പത്രോസിനെയും പൗലോസിനെയും നമ്മുടെ കൺമുൻപാകെ നമുക്കു വയ്ക്കാം. വീതുല പത്രോസാവട്ടെ അത്യധികമായ തിക്ലിത്തനിമിത്തം ഒന്നോ രണ്ടോ അല്ല, അനേക ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിക്കുകയും, ഇങ്ങനെ കേതസാക്ഷ്യം നൽകിക്കൊണ്ട് മഹത്വത്തിന്റെ യോഗ്യസ്ഥലത്തു പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു." (4)

അനന്തരം ക്ലീമീസ് വി. പൗലോസിന്റെയും വലിയ ഒരു ജനവിഭാഗത്തിന്റെയും കേതസാക്ഷിത്വത്തെ വിവരിക്കുന്നു. "നമ്മുടെ ഇടയിൽ (മുഖജാഷയായ ഗ്രീക്കിൽ 'എൻ-എമീൻ' അതായതു്, റോമ്മക്കാരുടെ ഇടയിൽ എന്നുള്ള അർത്ഥം കൂടുതലായി സ്ഫുരിക്കുന്നു) കേതസാക്ഷിത്വം അനുഭവിച്ചവർ" എന്നത്രെ ഇവരെല്ലാവരെയുംപറ്റി വി. ക്ലീമീസ് പറയുന്നതു്. നേരോചക്രവർത്തിയുടെ ഭരണകാലത്തു് നടന്ന ആദ്യത്തെ മതപീഡനത്തെപ്പറ്റിയാണു് ഇവിടെ പറയുന്നതു് എന്ന് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ഇതര ഭാഗങ്ങളും തെളിയിക്കുന്നു. നേരോയുടെ കാലത്തു റോമ്മാ പട്ടണത്തിൽ മാത്രമേ മതപീഡനം നടന്നുള്ളൂ എന്നു ചില ചരിത്രകാരന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ടു്. ഏതായാലും വി. പത്രോസിന്റെയും വി. പൗലോസിന്റെയും മരണത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയിൽ "നമ്മുടെ ഇടയിൽ കേതസാക്ഷിത്വം അനുഭവിച്ചവർ" എന്തു് റോമ്മായിലെ ക്ലീമീസ് പറയുന്നതു്കൊണ്ടും, വി. പൗലോസ് റോമ്മായിൽ കേതസാക്ഷിയായി മരിച്ചു എന്ന് ഏല്പാവരും സമ്മതിക്കുന്നതുകൊണ്ടും വി. പത്രോസും റോമ്മായിൽ കേതസാക്ഷിയായി മരണം പ്രാപിച്ചു എന്നു തെളിയുന്നു.

4) 1 Ep. ad Cor. 5, 1; MG 1, 217; R (Rouet S. J., Enchirid. Patrist.) II.

2. അന്ത്യോക്യായിലെ വി. ഇഗ്നാത്തിയോസ് (50-107.)

അന്ത്യോക്യാസീഹാസനത്തിൽ വി. പത്രോസ് നിയമിച്ച ഏഴുവാളിയോസിൻറെ അടുത്ത പിൻഗാമിയായിരുന്നു വി. ഇഗ്നാത്തിയോസ്. പന്ത്രണ്ടു ശ്ലീഹന്മാരുടെ ഇടയിൽ വലിയവൻ ആരാണെന്ന് ഒരു തക്കം ഉണ്ടായപ്പോൾ ക്രിസ്തു ഒരു പൈതലിനെ എടുത്തു നടുവിൽ നിറുത്തി "ഈ പൈതലിനെപ്പോലെത്തന്നെ പനെ ഏൻറെ നാമത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്ന എവനും ഏന്നയാകുന്നു സ്വീകരിക്കുന്നത്" (5) എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തതായി സുവിശേഷത്തിൽ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. ക്രിസ്തു സ്വകരങ്ങളിൽ വഹിച്ച ആ പൈതൽ ഇഗ്നാത്തിയോസ് ആയിരുന്നു എന്ന് ഒരു ഐതിഹ്യമുള്ളതായി ചില പുരാതന ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ പറയുന്നുണ്ട്. ഈ ഐതിഹ്യം അത്ര വിശ്വാസ്യോഗ്യമല്ലെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഏതായാലും വി. ഇഗ്നാത്തിയോസിന് അപ്പസ്തോലന്മാരെ അടുത്തു പരിചയമുണ്ടായിരുന്നെന്നും, അദ്ദേഹം തൻറെ സ്നേഹിതനായ വി. പോളിക്കാർപ്പും ഒരുമിച്ചു വി. യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹായുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ മേൽനോട്ടത്തിൽ വീശിയിരുന്നതിൽ സ്പഷ്ടമാണ് ഇല്ലാതില്ല. വി. യോഹന്നാൻ ക്രിസോസ്തോം (സ്വർണ്ണനാവുകാരൻ വി. ഈവണിയോസ്) അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്, വി. ഇഗ്നാത്തിയോസിന് അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ കരങ്ങളിൽ നിന്നു തന്നെ മെത്രാഭിഷേകം ലഭിക്കുവാൻ മഹാഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചു എന്നാണ്. (6)

അക്കാലഘട്ടത്തിൽ വി. കുർബാനയിലെ 5-ാം "ഇബ് രമനിൽ" വി. ഇഗ്നാത്തിയോസിനെയും അനുസ്മരിച്ചു അദ്ദേഹത്തിൻറെ പ്രാർത്ഥന അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. (7) റോമോപക്ര

- 5) മദ്രാസ്. 9, 33-36.
- 6) Homil. in St. Ign. iv, 587. 7) "പുർവ്വ പൊതു സുന്നഹദോസുകളും" എന്ന പുസ്തകം 6-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വി. ഇഗ്നാത്തിയോസിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

വർത്തിയായ ട്രാജൻ (98-117) അന്ത്യോക്യയിൽ ഏതാനും നാൾ താമസിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, വി. ഇഗ്നാത്തിയോസിനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കി റോമോയിലെ മല്ലരംഗത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി കാട്ടുമൃഗങ്ങൾക്ക് ഇരയായിട്ട് ഇട്ടുകൊടുക്കണമെന്നു കല്പന നൽകി. റോമോയിലേക്കുള്ള യാത്രാമദ്ധ്യേ ചെറിയ ആസ്യോയിലെ (Asia Minor) പലക്രൈസ്തവസമൂഹങ്ങൾക്കായി അഞ്ചുലേഖനങ്ങളും, തന്റെ സ്നേഹിതനായ വി. പോളിക്കാർപ്പിനും റോമോയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും ഒരോ ലേഖനം വീതവും ഇങ്ങനെ ആകെ ഏഴു ലേഖനങ്ങൾ— ഈ വിശുദ്ധൻ എഴുതുകയുണ്ടായി.

റോമോയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് അയച്ച ലേഖനത്തിൽ റോമോയിൽ താൻ ചെന്നുചെരുമ്പോൾ മിശിഹായോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ പ്രേരിതനായി ഒക്കസാക്ഷിയായി മരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും തന്നെ ആരും തടയരുത് എന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “എന്നാൽ പത്രോസിനെപ്പോലെയോ, പൗലോസിനെപ്പോലെയോ പോലെ ഞാൻ നിങ്ങളോടു കല്പിക്കുന്നില്ല. അവർ അപ്പസ്തോലന്മാരാകുന്നു. ഞാനാകട്ടെ മരണത്തിൽ വീഴിക്കപ്പെട്ടവൻ; അവർ സ്വതന്ത്രർ, ഞാനാകട്ടെ ഇപ്പോഴും ദാസൻ” (8) ഈ വാക്യത്തിൽ വി. ഇഗ്നാത്തിയോസ് സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്, വി. പത്രോസും വി. പൗലോസും റോമോയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു് അപ്പസ്തോലിക അധികാരത്തോടുകൂടി അവിടെ ക്രിസ്ത്യാനികളോടു് എന്തെല്ലാം ചെയ്യണമെന്ന് കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, എന്നാൽ ദാസനായ തനിക്കു് അവരെപ്പോലെയുള്ള അധികാരത്തോടുകൂടി റോമിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളോടു കല്പിക്കുവാൻ അധികാരവും അവകാശവുമില്ലെന്നും ആകുന്നു.

8) Ep. ad Rom. 4. 3; MG 5, 689; R, 54

3. വി. ഇരനേയസ് (140-202)

ഇദ്ദേഹം ചെറിയ ആസ്യായിലാണ് (Asia Minor) ജനിച്ചതെങ്കിലും ഒട്ടവീൽ ഫ്റോൻസു രാജ്യത്തുള്ള ലിയോൺസിലെ മെത്രാനായിത്തീർന്നു. വി. യോഹന്നാൻ സ്റ്റീഫാനോസിനുശേഷം വി. ഫിലിപ്പോസ്സിന്റെ ശിഷ്യനാണ് ഈ വിശുദ്ധൻ. തന്റെ ഗുരുവായ പോളിക്കാർപ്പ് വി. യോഹന്നാൻ സ്റ്റീഫാനോസും കർത്താവിനെ നേരിട്ടു കണ്ടിട്ടുള്ള മറ്റൊരാളും ഇദ്ദേഹം ഹൃദയംഗമമായ സംഭാഷണങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു പോളിക്കാർപ്പ് തന്നെ തന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി വി. ഇരനേയസ് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. (9) ആകയാൽ അപ്പസ്തോലിക പാരമ്പര്യം ഈ വിശുദ്ധനുള്ളതായി തെളിയുന്നു. ഇദ്ദേഹം വളരെക്കാലം റോമ്മായിൽ താമസിച്ചു പാരമ്പര്യ പൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിലെ പാരമ്പര്യങ്ങൾ നന്നായി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരാളാണ്. (10) പാഷണ്ഡികൾക്ക് എതിരായി അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥത്തിൽ റോമ്മിലെ സഭ അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ നിന്നും ലഭിച്ച വിശ്വാസസത്യങ്ങളെ അഭംഗമായി പരിരക്ഷിച്ചുവരുന്നതിനാൽ പാഷണ്ഡികളുടെ ഉപദേശങ്ങൾ അബലമാണെന്ന് ആർക്കും നിഷ്പ്രയാസം മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നു പറയുന്നു. “ഈ സഭയുടെ മുഖ്യമായ അധികാരം നിമിത്തം എല്ലാ സഭകളും അവശ്യം ഇതിനോടു യോജിച്ചിരിക്കണം” എന്നത്രെ റോമ്മായിലെ സഭയെപ്പറ്റി ഈ വിശുദ്ധൻ പറയുന്നത്. അദ്ദേഹം തുടങ്ങുന്നു: “ഇതു ഏറ്റവും ഉന്നതവും, ഏറ്റവും പുരാതനവും, എല്ലാവരും അറിയപ്പെടുന്നതും, ഏറ്റവും വി

9) Ep. ad Florin; Euseb. Hist. Eccl. 5, 20, 5; MG 20, 486; K, 96; Cf. R, 264.

10) “പുസ്തികപൊതു സുന്നഹദോസുകളും” 10-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വി. ഇരനേയസിനെ (ഈറീനോസിനെ)പ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ട്.

ശ്രുതന്മാരായ പത്രോസ്, പൗലോസ് എന്നീ രണ്ടു അപ്പ
സ്തോലന്മാരാൽ സ്ഥാപിച്ച് കൂപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതുമാണ്.”
(11)

4. കോറിന്ത്യായിലെ ലിഖനാസ്യോസ്. കോറിന്ത്യോ
യിലെ മെത്രാനായിരുന്ന ലിഖനാസ്യോസ് (12) സോത്തർ
മാർപ്പാപ്പായുടെ കാലത്തു് (165-171) റോമ്മിലേക്കു് അയ
ച്ച ഒരു കത്തിൽ വി. പത്രോസും, വി. പൗലോസും റോ
മ്മായിൽ മാത്രമല്ല കോറിന്ത്യായിലും സുവിശേഷം പ്രസം
ഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. “നിങ്ങളുടെ ഉത്തേജകമായ
നിർദ്ദേശത്താൽ വി. പത്രോസും വി. പൗലോസും റോമ്മോ
യിലും കോറിന്ത്യായിലും വിതച്ചവയെ ദൃഢമായി കൂട്ടിച്ചേ
ർത്തിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇവർ രണ്ടുപേരും
ഇറോലിയിൽ ഒരേസ്ഥലത്തു് പഠിപ്പിക്കുകയും ഒരേസമയത്തു
രക്തസാക്ഷിത്വം സഹിക്കുകയും ചെയ്തതുപോലെ ഇവർ
രണ്ടുപേരും സുവിശേഷത്തിന്റെ വീത്തു് കോറിന്ത്യായിൽ
വിതയ്ക്കുകയും അങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.” (13)

5. അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ ക്ലീമീസ് (150-211/
215) ഇദ്ദേഹം അലക്സാണ്ട്രിയായിൽ നടത്തിവന്നിര
ുന്ന സുപ്രസിദ്ധ മതശാസ്ത്ര വിദ്യാലയത്തിലെ ഒരു അദ്ധ്യാപ
കനായിരുന്നു: “ഹിപ്പോതീപോസെസ്” എന്ന ഗ്രന്ഥ

11) Adv. haer. III, 3. 2; MG 7, 848; R, 210.

12) ഈ ലിഖനാസ്യോസിനെപ്പറ്റിയും ഇദ്ദേഹം എഴ
ുതിയ ലേഖനങ്ങളെപ്പറ്റിയും “പുഴ്ചിക ചൊതു സുന്ന
ഹദോസുകളും” 8-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരി
ക്കുന്നു.

13) In Euseb. Hist. Eccl., II, 25, 8; MG 20,
210; K, 60.

ത്തിൽ വി. മക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തെ സംബന്ധിച്ചു പരയുകയിൽ പുരാതന പാരമ്പര്യത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “പത്രോസു റോമ്മായിൽ ദൈവവചനം അറിയിക്കുകയും ദൈവികരാജ്യത്തിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്ത കാലത്തിനുശേഷം കേൾവിക്കാരായ ജനക്കൂട്ടം, പത്രോസിനെ വളരെക്കാലമായി എല്ലാ യാത്രകളിലും അനുഗമിച്ചിരുന്ന മക്കോസിനോടു് അപ്പസ്തോലൻ തങ്ങളോടു് പ്രസംഗിച്ചവയെ എഴുതുന്നതിനു് അപേക്ഷിച്ചു”. (14)

6. തെന്തുല്യൻ (160 – 222). ആഫ്രിക്കയിലെ സുപ്രസീദ്ധ കർത്തേജ് നഗരത്തിൽ ജനിച്ചുവളന്ന് ഇദ്ദേഹം ഒട്ടവിൽ ഒരു പാഷണ്ഡിയാചിത്തീന്റെങ്കിലും പുരാതന കാലത്തെ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ ഗണത്തിൽ ഗണ്യമായ ഒരു സ്ഥാനം ഇദ്ദേഹത്തിനുണ്ട് (15). വി. ഇരന്റേയസിനെപ്പോലെ (മുകളിൽ മൂന്നാമത്തെ സാക്ഷ്യം കാണുക) തെന്തുല്യനും റോമൻ സഭയുടെ പ്രാമാണ്യം നിമിത്തം സത്യവിശ്വാസം നിഷ്പ്രയാസം ആ സഭയിൽ കണ്ടുപിടിക്കാമെന്ന് പാഷണ്ഡികളെ അറിയിച്ചുകൊണ്ടു് ഇങ്ങിനെ പരയുന്നു: “നിങ്ങൾ ഇറാലിയെ സമീപിക്കുന്നെങ്കിൽ എപ്പോഴും നമുക്കു പ്രാമാണ്യം ലഭ്യമാകുന്ന റോമ്മായെ നിങ്ങൾക്കു കാണാൻ കഴിയും. ഈ സഭ എത്രയോ സൌഭാഗ്യവതിയാണു്. അവിടെ അപ്പസ്തോലന്മാർ തങ്ങളുടെ രക്തം ചീന്തിക്കൊണ്ടു് സകല ഉപദേശങ്ങളും നൽകി. അവിടെ പത്രോസു് കുത്താവിന്റെ പീഡയെ [ക്രിസ്തു മരണത്തെ] അഭിമുഖീകരിച്ചു. അവിടെ പൗലോസു് യോഹന്നാന്റെ [മരണയാത്രയുടെ] മരണത്താൽ [ക്രിശ്തു മരണത്താൽ] മകടംചൂടി.

14) Euseb. H. E. VI, 14; MG 9, 749; 20' 552; R, 439; Cf. K, 150.

15) “പുദ്വികപൊസുനഹദോസുകളും” 11-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ തെന്തുല്യന്റെ ജീവചരിത്രം എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

അവിടെ യോഹന്നാൻ സ്ത്രീയാ തിളച്ചു എണ്ണയിൽ ഇടപ്പെട്ടിട്ടും ഒരു പീഡയും ഏൽക്കാതെ [പ്രാത്മോസ്] ഭവിയലേക്കു നാടുകടത്തപ്പെട്ടു". (16) പത്രോസിനെ കുരിശിൽ തറച്ചതിനെപ്പറ്റി ഇദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "റോമ്മായിൽ മുളച്ചു തുടങ്ങിയ വിശ്വാസത്തെ ഞെല്ലുമായി നേരോ രക്തമയമാക്കി. പത്രോസ് അവിടെവെച്ച് മരൊരാജത്തനാൽ അമകെട്ടപ്പെട്ടു, കുരിശിനോടു ബന്ധിതനായി". (17) മാമ്മോദീസായെ സംബന്ധിച്ചു എഴുതിയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഏതു സ്ഥലത്തെ വെള്ളവും മാമ്മോദീസാ മുക്കുന്നതിൽ ഉപയോഗിക്കാമെന്നുള്ളതിൽ ഉദാഹരണമായിട്ടു അദ്ദേഹം പറയുന്നു: "യോർദ്ദാനിൽ യോഹന്നാൻ മാമ്മോദീസാ മുക്കിയതും (റോമ്മായിൽ) ടൈബർ നദിയിൽ പത്രോസ് മുക്കിയതുകൊണ്ടു വെള്ളം തമ്മിൽ വ്യത്യാസമില്ല". (18) മാർസിയാൻ എന്ന പാഷണ്ഡനെതിരായിട്ടു എഴുതിയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിശ്വാസസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ റോമ്മൻ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു "പത്രോസും പൗലോസും രക്തംകൊണ്ടു മുദ്രവെച്ചു സുവിശേഷം അവർക്കു പ്രദാനം ചെയ്തു" (19) എന്നു പറയുന്നു.

7. ഒരീജൻ (185—254). "വേദപുസ്തക വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ പിതാവു" എന്ന പേരിൽ വിശ്രുതനായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഇദ്ദേഹം അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ ക്ലീമ്മീസിന്റെ ശിഷ്യനും, ക്ലീമ്മീസിന്റെ ശേഷം അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ മതശാസ്ത്രവിദ്യാലയത്തിലെ അദ്ധ്യപകനുമായിരുന്നു. (20) (മുകളിൽ 5-ാം സാക്ഷ്യം നോക്കുക) അപ്പസ്തോ-

16) De Praescrip. 36; ML (Migne, Patrol-Latin.) 2, 49; R, 297.

17) Scorpiace 15, 4; ML 2, 151; K, 216.

18) De Baptism. 5. — 19) Adv. Marc. 4, 5; ML 2, 366; R, 341.

20) "പുസ്തകം... പൊതു സുന്നഹദോസുകളും" 12-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

ലന്ദർ ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലേക്കും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനായി പോയതു സംബന്ധിച്ചു് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: “നമ്മുടെ രക്ഷകനായ കർത്താവിന്റെ പരീശുദ്ധ ശ്ലീഹന്മാരും മറ്റു ശിഷ്യന്മാരും ഭൂലോകത്തിന്റെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ദൈവവചനം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനായി പുറപ്പെട്ടു. തോമ്മാ നമുക്കു അറിയാവുന്നതു പോലെ പാർത്യായിലേക്കും, മത്തായി എത്തിയോപ്യായിലേക്കും.....അന്ത്രയോസ് കീഴ്ത്തിയായിലേക്കും, യോവാന്നാൻ ആസ്യായിലേക്കും, പിന്നീടു് ഏഫെസ്യസിലേക്കും പോകുകയുണ്ടായി...പത്രോസ് പുൻതോസ്, ഗലാത്തിയാ, ബിത്തീനീയാ, കുപ്പദോക്കീയാ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലും സമീപദേശങ്ങളിലും ചുറ്റിപ്പറന്നുപോയിച്ചു് അവിടെയുള്ള യഹൂദന്മാരോടു പ്രസംഗിച്ചശേഷം ഒടുവിൽ റോമ്മായിൽ താമസിച്ചു് അവിടെ തല കീഴായി കുരിശിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ടു. കർത്താവിനോടു് താൻ തുല്യനാണെന്നു കാണപ്പെടാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി ഇങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്നു് അവൻതന്നെ യാചിക്കുകയുണ്ടായി. (21)

8. റോമ്മിലെ കായസ്. സെഫിറീനസ് മാർപ്പാപ്പയുടെ കാലത്തു് (198... 217) റോമ്മായിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കായസ് എന്ന പട്ടക്കൂട്ടൻ മോൺടണിസ്റ്റർ പാഷണ്ഡികൾക്കു് എതിരായി എഴുതിയിട്ടുള്ള “പ്രോക്സ്പിനോടുള്ള സംഭാഷണം” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ റോമ്മാ നഗരത്തിലുള്ള പത്രോസ്, പൌഴലോസ് ശ്ലീഹന്മാരുടെ ശവകുടീരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ ശവകുടീരങ്ങളെ ഞാൻ നിനക്കു കാണിച്ചുതരാം. വത്തിക്കാനിലേക്കോ, ഓസ്തിയായിലേക്കുള്ള പാതയിലേക്കോ പോ

21) In Euseb. H. E. 3, 1; MG 20, 213 sqq; K, 428; Cf. 1 പത്രോ. 1, 1.

കാൻ നീ താല്പ്യപ്പെടുണെങ്കിൽ ഈ സഭ സ്ഥാപിച്ചവരുടെ ശവകുടീരങ്ങൾ നിനക്കു കാണുവാൻ കഴിയും". (22) റോമോയിലുള്ള വത്തിക്കാൻകുന്നിൽ വിതുല പത്രോസിനെ കുരിശിൽ തറച്ചെന്നും, വിതുല പൗലോസിനെ റോമിയിലായിലേക്കുള്ള പാതയ്ക്കു സമീപം വാളുകൊണ്ടു ശിരസ്ഫേദനം ചെയ്തുവെന്നും, അവർ മരണം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു അവരുടെ ശവകുടീരങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചുവെന്നു മത്രെ പുരാതന പാരമ്പര്യം. അവരുടെ ശവകുടീരങ്ങളിൽ പത്രോസ് എന്നും പൗലോസ് എന്നുമുള്ള നാമങ്ങൾ കൊത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും, തന്റെ കാലത്തും അവർ കേട്ടുകൂടാതെ സ്ഥിതിചെയ്തെന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടും, കായസീൻറ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച സാക്ഷ്യം ഉൾക്കൊണ്ടും വിതുല പത്രോസും വി. പൗലോസും നേരേ ചക്രവർത്തിയുടെ മതപീഡനകാലത്തു റോമോയിൽ മരിച്ചെന്നുള്ള പാരമ്പര്യ വിശ്വാസത്തെ സഭാചരിത്രകാരനായ എവുസേബിയസ് സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. (23)

9. എവുസേബിയസ് (265—340). "സഭാചരിത്ര

ത്തിന്റെ പിതാവു" എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഇദ്ദേഹം കേസറിയയിലെ മെത്രാനും, അക്കാലത്തെ ഏറ്റവും വിജ്ഞാനമായ വൈദികാദ്ധ്യക്ഷന്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്നു. സഭാചരിത്രം, നാളാഗമം, കോൺസ്റ്റന്റയിൽ ചക്രവർത്തിയുടെ ജീവചരിത്രം, പാലസ്തീനായിലെ രക്തസാക്ഷികൾ ഇത്യാദി അനേക അമൂല്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. "നാളാഗമം" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ വി. പത്രോസിന്റെയും വി. പൗലോസിന്റെയും രക്തസാക്ഷിത്വത്തെ സംബന്ധിച്ച് എവുസേബിയസ് ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു: "ഗലിലിയേക്കരനും, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആദ്യത്തെ മേഖലാദ്ധ്യക്ഷനുമായ പത്രോസു് അപ്പസ്തോലൻ അന്ത്യോക്യായിൽ ആദ്യമായി സഭ

22) In Euseb. H. E. 2, 25, 7; MG 20, 207 sqq; K. 138.
 21) Euseb. H. E. 2, 25, 5-7; MG 20, 207 sqq; K, 137-138.

സ്ഥാപിച്ചിട്ട് റോമ്മായിലേക്കുപേയേ. അവിടെ സുവീ
 ശേഷം പ്രസംഗിച്ചു 25 വർഷം ആ പട്ടണത്തിന്റെ മെത്രാ
 നായി വാണു. ആദ്യമായി നേറോ തന്റെ സകല ദുഷ്പ്ര
 വൃത്തികൾക്കും ഉപരിയായിട്ട് ക്രിസ്ത്യനികളെ പീഡി
 ള്ചിച്ചു. ഈ പീഡനത്തിൽ പത്രോസും പൗലോസും വിശു
 തമായി റോമ്മായിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. (24) ക്ഷുഭകാരണമായ
 ശൈമോൻ റോമ്മായിൽ എത്തി ജനങ്ങളെ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടു
 നടക്കുകയും വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ ചെന്നു സുവീശേ
 ക്ഷം പ്രസംഗിച്ചു ശൈമോന്റെ ശക്തിയെ നിശ്ശേഷം നശി
 ള്ചിച്ചു കാര്യം എവുസേബിയസ് തന്റെ സഭാ ചരിത്രഗ്രന്ഥ
 ത്തിൽ ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു: “റോമ്മായിൽ അധിവസി
 ച്ചിരുന്ന പിശാചിന്റെ സഹായസഹകരണങ്ങളാൽ ആ നഗ
 രത്തിലേക്കു ആവഹിക്കപ്പെട്ട (ക്ഷുഭകാരണയ) ശൈമോൻ
 അല്പകാലത്തെ പരിശുദ്ധഫലമായി അവിടുത്തെ ജനങ്ങളെ
 എത്രയും അധികമായി ഇളക്കുകയാൽ (അവനെ ഭേദനയായി
 കരുതി അവന്റെ ഒരു പ്രതിമ ആ നഗരത്തിലെ ജനങ്ങൾ
 സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഭിർഘനാർ അവരുടെ ആ
 ഗ്രഹാരസഭണം സംഗതികൾ നടക്കുകയുണ്ടായില്ല. എന്തു
 കൊണ്ടെന്നാൽ പൊറ്റുന്നനെ ക്ലഡുലിയസ് ആഗസ്റ്റസിന്റെ
 ഭരണകാലത്തു്, ഭൈവത്തിന്റെ ഏറ്റവും കരുണാമന്ദ്രണവും
 ദയാപൂർവ്വകവുമായ പരിപഠനത്താൽ അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ
 വച്ചു് ഏറ്റവും ധീരനും, പ്രമുഖനും, അൽഭുതപ്രവർത്ത
 നത്തിൽ യഥായോഗ്യം മറ്റു അപ്പസ്തോലന്മാർ എല്ലാവരു
 ളെയും നേതാവും. സംരക്ഷകനുമായ പത്രോസു, മനു
 ക്ഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ നേരിട്ട ആ കാലിന്യത്തെയും ഭാരകത്തേ
 യും * നീക്കിക്കളയുന്നതിനായി റോമ്മായിലേക്കു് അയക്കു

24) Chroni. 2, 2058 ad a. Chr. 44 & Chron.
 2, 2084 ad a. Chr. 70; ML 27, 577 sq. —ML
 27, 589 sq; K, 421. 421, 1.

* മാതകം=നാശം, സാക്രമികരോഗം.

പ്പെട്ടു. ദൈവികസൈന്യത്തിന്റെ പ്രബലനേതാവായ അദ്ദേഹം പൗരസ്ത്യഭേദത്തു നിന്നു് സ്വർഗ്ഗീയ ആയുധങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പാശ്ചാത്യഭേദത്തു അധിവസിക്കുന്നവർക്കു് സുഗ്രഹപ്രകാശത്തിന്റെ അനർഘനികേഷപം, + അതായതു് സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവരെ അറിയിച്ചുകൊണ്ടു് സാക്ഷാൽ പ്രകാശത്തെയും, ആത്മാക്കൾക്കു് രക്ഷാകരമായ ഉപദേശത്തെയും- പ്രദാനം ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം തന്റെ ആഗമം മൂലം ദൈവികോപദേശത്താൽ രോമ്മൻ ജനതയെ പ്രശോഭിപ്പിച്ചപ്പോൾ ശൈമൊന്റെ ശക്തിയും പ്രതാപവും തന്നാഥനായ അപനോടുകൂടി തൽക്ഷണം അസ്മിച്ച് അപ്രത്യക്ഷമായി. പത്രോസിന്റെ പ്രസംഗം ശ്രവിച്ചവരുടെ മനസ്സിൽ സത്യത്തിന്റെ പ്രഭാവം എത്രയും ആഴമായി പതിഞ്ഞതുകൊണ്ടു് സ്വർഗ്ഗീയ പലനമായ ആ ഉപദേശം രോമാമൂലം ലഭിക്കാതെ സജീവശബ്ദത്തിൽ ഒരിക്കൽ മാത്രം കേട്ടതുകൊണ്ടു് അവർ ഒട്ടും തൃപ്തരായില്ല. ആകയാൽ പത്രോസിന്റെ അനുഗാമിയായ മക്കോസിനോടു് തങ്ങൾ കേട്ട ഉപദേശത്തിന്റെ ഒരു സ്തംഭം രേഖപ്പെടുത്തി തങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ഇടണമെന്നു് അവർ ഉൽകണ്ഠാപൂർവ്വം അപേക്ഷിച്ചു. ആ സുവിശേഷം ഇപ്പോഴും നിലനിൽപ്പു് കണ്ടു പത്രോസു് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നിയോഗത്താൽ ഇക്കാര്യം അറിഞ്ഞപ്പോൾ ആ മനുഷ്യരുടെ അത്യധികമായ താല്പര്യം കണ്ടു് സന്തോഷിക്കുകയും, ദേവാലയങ്ങളിൽ പിന്നീടു് വായിക്കപ്പെടുന്നതിനായി ആ പുസ്തകത്തെ തന്റെ അധികാരത്താൽ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. (25) വി. പത്രോസു് രോമ്മായിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച സഭ സ്ഥാപിച്ചു എന്ന വിശ്വാസത്തെ ഏവസേവിയസിന്റെ ഈ സാക്ഷ്യം എത്രമാത്രം സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു എന്നു കണ്ടാലും.

+ സുഗ്രഹപ്രകാശത്തിന്റെ അനർഘനികേഷപം
 = എല്ലാജാതികൾക്കും വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട സുവിശേഷമാകുന്ന വലിയ സമ്പത്തു്.

25) Euseb. H. E. 2, 14, 5-6 & 2, 15, 1-2;

MG 20, 171 sq-; K, 425-426.

10. വി. അപ്രോ (306-373). 'സുറിയാനിക്കാരുടെ

പ്രവാചകൻ", "പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വീണ" എന്നീ അ പരനാമങ്ങളിൽ അറിയപ്പെടുന്നവരും, സരസകവിയും, സു റിയാനി പിതാക്കന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനുമായ വി. അപ്രോ സുവിശേഷഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഉൽഭവത്തെ സംബന്ധിച്ച് പ്രതി പാദിക്കയിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "മത്തായി എബ്രായദോ ഷയിൽ സുവിശേഷം എഴുതി. അതു പിന്നീട് ഗ്രീക്കുഭാ ഷയിലേക്കു രജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ടു. മർക്കോസ് രമമരാനെ (പത്രോസിനെ) അനുഗമിക്കയും, അവർ രോമ്മാനഗര ത്തിൽ വരുകയുംചെയ്തു. അപ്പോൾ അവർ (ജനങ്ങൾ) കേട്ട വ നന്നായി ഓർമ്മിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും, അധികകാലം കഴി യുടമ്പാൾ ഒരുപക്ഷേ എന്തെങ്കിലും വി.സ്തുതിയിൽ ആ ങ്ങുപർകാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും മർക്കോസിനോടു് എ ല്ലാ സംഗതിയും എഴുതണമെന്നപേക്ഷിച്ചു മർക്കോസ് രമ മരാനിൽനിന്നു് രോമ്മാനഗരത്തിൽവച്ചു് കേട്ടവ ലത്തിൽ അഷയിൽ എഴുതി". (26). യാക്കോബായക്കാർ വി. കർബാ നയിലെ 5-ാം "ഇബ്ദേനി"ൽ വി അപ്രോവിന്റെ നാമം അ നസ്മരിച്ചു് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ടു് എന്നുള്ളതും സ്മരണീയ മത്രം.

11. വി. ഇഴയാനിയോസ് (യോഹന്നാൻ ക്രിസോസ്
തോം അഥവാ സ്വർണ്ണനാവുകാരൻ യോഹന്നാൻ) 344-407)

അന്തോക്യാ സ്വദേശിയും, കോൺസ്റ്റൻറിനോപ്പിളി ലെ മെത്രാനും, ജഗൽ പ്രസിദ്ധവാഗ്മിയുമായ ഇദ്ദേഹം യ വനായ (ഗ്രീക്കു) പിതാക്കന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനും വിചിധ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് അനേകം അമൂല്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുള്ള മഹാത്മാവുമാണ്. വി. അപ്രോമിനു് സുറിയാ

26) Evang. Concord. Expositio, in fine; Ed. G Moesinger (Venetiis 1876), 285 K, 592. 1

നിക്കാരുടെ ഇടയിൽ എത്ര വലുതായ സ്ഥാനമുണ്ടോ അത്ര മഹത്തായ സ്ഥാനമാണ് വി. ഈവാനിയോസിന് യവനായക്കാരുടെ ഇടയിൽ ഉള്ളത്. യാക്കോബായക്കാർ 5-ാം "തൂബ്ദേനി"ൽ ഈ വിശുദ്ധന്റെ നാമവും അനുസ്മരിച്ചു് ഭാജ്യസ്ഥം യാചിച്ചുവരുന്നു. + വി. പത്രോസിനെ സംബന്ധിച്ചു് ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ വി. ഈവാനിയോസ് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "ശ്രീഹാനാരുടെ തലവനെ ആദ്യമായി ഗുരുവായി ഖദിച്ചതും നമ്മുടെ പട്ടണത്തിന്റെ (അന്ത്യോക്യായുടെ) ഒരു പ്രത്യേക ഭാഗ്യമത്രെ. ഏതെന്നാൽ ലോകത്തിൽ ഒരൊറ്റം സ്ഥലങ്ങളെക്കാൾ ആദ്യമായി ക്രിസ്ത്യാനി എന്ന നാമം കേൾക്കപ്പെട്ടു് * അതിനാൽ അലംകൃതമായ ഈ നഗരത്തിനു് അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ പ്രമുഖനെ തന്നെ ഇടയനായി ഖദിക്കുന്നത് സമുചിതമത്രെ. എന്നാൽ നമ്മുടെ ഗുരുവായി കിട്ടിയ അദ്ദേഹത്തെ മീർഘകംലം ആസ്വദിക്കുന്നതിനു നമുക്കു സാധിച്ചില്ല. ഏതെന്നാൽ ചക്രവർത്തികൾക്കു് അനുയോജ്യമായ രോമ്മാനഗരത്തിനു നാം അദ്ദേഹത്തെ വീട്ടുകൊടുക്കേണ്ടിവന്നു". (27) ഈവാനിയോസിന്റെ മറ്റു പല കൃതികളിലും വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ മരിച്ചതായി പറയുന്നുണ്ടു് (28);

12. വി. ഈവാനിയോസിനെപ്പോലെതന്നെ പൌരസ്ത്യ പീതാക്കന്മാരായ അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ വി. പ

+ "പുസ്തിക . ചൊതുസ്മനഹ്ദേശസുകളും" 20-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഈ വിശുദ്ധന്റെ ജീവചരിത്രം വിവരിക്കുന്നു

* "ശിഷ്യന്മാർ അന്ത്യോക്യായിൽവെച്ചു ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നു് ആദ്യമായി വീളിക്കപ്പെട്ടു്" (നട. 11, 26) എന്ന കാര്യമാണു വിശുദ്ധൻ ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്.

27) Homil, 3, 2.
 28) Contra Judaeos et gentiles 9; In S. Ignat. 4; In Ps. 48, 6; In Rom. homil. 32, 2; MG 48, 825; 50, 593; 55, 232; 60, 678.

ത്രോസ് (+ 311) (29), വി. അത്തനാസ്യോസ് (295—373) (30) വി. ഗ്രിഗരി നസ്യോൻസൻ (329—389) (31) എന്നിവരെല്ലാം വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ വച്ചു കേരസംക്ഷിമകടം ചൂടിയതായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

13. വി. ജദോം (342—419). പാശ്ചാത്യനെങ്കിലും

ദീർഘകാലം പാലസ്തീനയിൽ വസിച്ചു എബ്രായഭാഷയിൽ അസാമാന്യ പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ചു വേദപുസ്തകത്തെ ലത്തീൻ ഭാഷയിലെക്കു തർജ്ജിമചെയ്തവനും, “വീതുലാ ഗ്രന്ഥം വ്യംബ്യാനിക്കുന്ന കൗർത്തയിൽ ദൈവതൃക്കരം മഹത്വപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവരിൽവെച്ചു ഏറ്റവും വലിയ പണ്ഡിതൻ” എന്നുള്ള അനൗപരയശസ്സി സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളവനുമായ വി. ജദോം “മഹാത്മാക്കളുടെ ജീവചരിത്രം” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ വി. പത്രോസിന്റെ ജീവചരിത്രം സംഗ്രഹിച്ചു ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: “യോനാജുടെ പുത്രനും, ഗലിലേയ്ക്കു ഭേശേയിലുള്ള ഖൈത്ത് സൈദാ ഗ്രാമത്തിൽപ്പെട്ടവനും, അത്രൂയോസ് സ്ത്രീയാരുടെ സഹോദരനും, സ്ത്രീഹന്മാരുടെ തലവനുമായ ഒരു മരോൻ പത്രോസ് അന്ത്യോക്യാസഭയിൽ മെത്രാനായിരുന്ന ദശക്കും പുൻതോസ്, ഗലാത്തിയം, കുപ്പദോക്കിയാ, അസൂറ, ബിത്തീനിയം x എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലായി ചിതറിപ്പാർത്തിരുന്ന പരിഷ്കേതന വിശ്വാസികളോടു [അഹുദന്മാരോടു] സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചിട്ടു ക്ലൗവദിയസ് ചക്രവർത്തിയുടെ ഭരണകാലത്തിന്റെ ചിതീയവത്സരത്തിൽ ക്ഷുദ്രക്കാരൻ ശൈമോനെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി രോമ്മായിലേക്കു പോകുകയും അവിടെ നേദോ [ചക്രവർത്തി]യുടെ ഭരണകാലത്തിന്റെ അവസാനവർഷംവരെ, അതായതു 14-02 ഞെത ഭരണവർഷംവരെ, പൌരോഹിത്യസീംഹാസനത്തിൽ

29) Ep. canonic. 9, 9; MG 18, 484. Ds.
30) Apolog. de fuga sua 18; MG 25, 668 B.
31) In S. Stephan. 2; Ep. 17; MG 46, 729.
1061 C.
x Cf. 1 പത്രോ. 1, 1.

25 വസരം വാഴുകയും ചെയ്യും. അവന്റെ [നേരോ ചക്രവ
ത്തിയുടെ] കല്പനയാൽ കുരിശിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ട് അവൻ [പ
ത്രോസ്] രക്തസാക്ഷിമാകുംമുടി. തന്റെ ഗുരുവിനെപ്പോ
ലെ കുരിശിൽ തറയ്ക്കപ്പെടുന്നതിനു താൻ യോഗ്യനല്ലെന്നു
പറയുകയാൽ തല താഴേക്കും കാലുകൾ മുക്കളിലേക്കുമായിട്ടാ
ണ് അവനെ കുരിശിൽ തറയ്ക്കുന്നത്.....രാജപാതയ്ക്കു സമീ
പം വത്തിക്കാനിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ട അവൻ ലോകം മുഴു
വന്റെയും ബഹുമാനത്തിന് പാത്രീഭൂതനായിരിക്കുന്നു. (32)

14. നാലാം ശതാബ്ദത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന സുപ്രസി
ദ്ധ ഗ്രന്ഥകാരനായ ലക്താൻസിയസ് (33), സഭാചരിത്രകാ
രനായ സുർപ്പി.സിയസ് സേവത്രസ് (34), ഒരോസിയ
സ് 35) എന്നിവരെല്ലാം വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ കുരി
ശിൽ തൂങ്ങി മരിച്ചതായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

15. മൺപാപ്പമാരുടെ പട്ടിക.

പുരാതന കാലത്തെ പല പിതാക്കന്മാരും ഗ്രന്ഥകാ
രന്മാരും വി. പത്രോസിന്റെ കാലം തുടങ്ങി തങ്ങളുടെ കാലം
വരെ റോമ്മോ ധീംഹാസനത്തിൽ മെത്രാന്മാരായി ഭരണം
നടത്തിയവരുടെ പേരുവിവരം നൽകുന്നുണ്ട്. വി. പത്രോ
സിന്റെ നാമം ആദ്യം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടു ലീനോസ്, അനക്ലേ
തസ്, ക്ലീമീസ് ആദിയായവരെ പത്രോസിന്റെ അനു
ന്തരഗാമികളായി അവർ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതിൽ നി
ന്നും വി. പത്രോസ് റോമ്മായിലെ ആദ്യ മെത്രാനായിര
ന്നെന്നു തെളിയുന്നുണ്ടല്ലോ. ചില പിതാക്കന്മാരുടെയും ഗ
ന്ഥകാരന്മാരുടെയും സാക്ഷ്യങ്ങൾ താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

32) De. Viris iilust. 1; ML 23, 607 sq; K, 634-635.

33) De mortibns persecut. 2, 6; ML 7, 195.

34) Chron. 2, 29, 3 s; ML 20, 145 c.

35) Hist. 7, 7, 10; ML 31, 1078 A.

(1) വി. ഇരനേയസ് * .

പാഷണ്ഡികൾക്കു എതിരായി ഏഴുതീയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ റോമ്മായിലെ സഭയോടു ഏല്പാ സഭകളും അവരും യേശുക്കുണമെന്നും, ഈ സഭ വി. പത്രോസ്, വി. പൗലോസ് എന്നിങ്ങപ്പത്ത് തോലന്മാരിൽ നിന്നും സ്വീകരിച്ച വിശ്വാസ സത്യങ്ങളെ അങ്കുഗമായി സഭാ പരിപാലിച്ചുവരുന്നെന്നും പറഞ്ഞശേഷം വി. ഇരനേയസ് റോമ്മാസഭയിലെ അപ്പസ്തോലിക പിൻതുടച്ചയെ ഇപ്രകാരം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു: "സഭയെ സ്ഥാപിച്ചു പഠിപ്പിച്ച അനുഗ്രഹിതരായ അപ്പസ്തോലന്മാർ സഭയെ ഭരിക്കുന്നതിനായി ലീനോസിനു മെത്രാൻ സ്ഥാനം നൽകി. ഈ ലീനോസിനെ തിമോത്തിയോസിനു ഏഴുതീയ ലേഖനത്തിൽ പൗലോസ് അനുസ്മരിക്കുന്നു (36). അനുകൂലതസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം ക്ലീമീസ് (37) മൂന്നാമതായി അപ്പസ്തോലന്മാരിൽ നിന്നു മെത്രാൻസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു. ഇദ്ദേഹം അപ്പസ്തോലന്മാരെ തന്നെ കാണുകയും, അവരോടു സംഭാഷണം നടത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ പ്രസംഗം മുഴക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും, അവർ ഭരമേല്പിച്ച വിശ്വാസം കൺമുഖാകെ ഇരിക്കുകയും ചെയ്ത അക്കാലത്തു് ഇദ്ദേഹം മാത്രമല്ല അപ്പസ്തോലന്മാരാൽ പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ട അനേകംപേർ അപ്പോഴും ജീവിച്ചിരുന്നുഎവരിസ്തുസ് (Evaristus) ഈ ക്ലീമീസിന്റെ അനന്തരഗാമിയായിത്തീർന്നു....ഇപ്പോൾ പത്രണ്ടാമതായി ഏലെവുതേറിയസിനു (Eleutherius) അപ്പസ്തോലന്മാരിൽനിന്നു മെത്രാൻസ്ഥാനം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ കൂറേവും പിൻതുടർച്ചയും വഴിയായി തിരുസഭയിൽ അപ്പസ്തോലന്മാരിൽനിന്നുള്ള ആ

* വി. ഇരനേയസിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ മുകളിൽ 3-ാം അക്കത്തിൽ കാണുക.

36) 2 തിമോ. 4, 21. 37) വി. ക്ലീമീസിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ മുകളിൽ 1-ാം അക്കത്തിൽ കാണുക.

പാരമ്പര്യവും സത്യപ്രഘോഷണവും നമ്മുടെ കാലവരെ വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു". (38) എലവുത്തേറിയസ് വി. ഇരനേയസിന്റെ കാലത്തു രോമ്മാസിംഹാസനത്തിൽ വാണിരുന്ന മാർപ്പാപ്പായായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലഘട്ടം വാണ മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ പേരുകൾ ഉദ്ധരിച്ച ഈ പട്ടിക അവസാനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

(2) വി. എജസിപ്പസ് (+ 180). പെന്തെസ്ത്യകേ

രീയൻ — ഒരു പക്ഷേ പാലസ്തീനാ സ്വദേശി—ആയ ഇദ്ദേഹം കൊറീന്ത്യായിലും രോമ്മായിലും പുറപ്പെട്ടുപോകുകയും രോമ്മാസിംഹാനത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കലോപദേശ വാണമെത്രാന്മാരുടെ ഒരു പട്ടിക തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്തു. (39). സഭാചരിത്രകാരനായ എവുസേബിയസ് എജസിപ്പസിനെയും അദ്ദേഹം തയ്യാറാക്കിയ പട്ടികയെയും സംബന്ധിച്ച ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: "എജസിപ്പസ്" എഴുതിയതും നമ്മുടെ പക്കൽ വന്നു ചേർന്നിരിക്കുന്നതുമായ അഞ്ചുവ്യവസ്ഥാനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ തന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഏറ്റവും സ്പഷ്ടമായ സാക്ഷ്യങ്ങൾ നമുക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നു. രോമ്മായിലേക്കു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ അനേക മെത്രാന്മാരെ അദ്ദേഹം കണ്ടുമുട്ടുകയും അവർ എല്ലാവരിൽനിന്നും ഒരേ ഉപദേശം കേൾക്കുകയും ചെയ്തതായി അദ്ദേഹം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. കൊറീന്ത്യാക്കർക്കു കൂട്ടിമ്മീസ് എഴുതിയ ലേഖനത്തെ സൂചിപ്പിച്ചു എഴുതിയശേഷം അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ തുടരുന്നു..... രോമ്മായിൽ ഞാൻ ചെന്നപ്പോൾ അനീസെറാസ് (157—168) വരെയുള്ള മെത്രാന്മാരുടെ പട്ടിക ഞാൻ തയ്യാറാക്കി. അപ്പോൾ എലവുത്തേറസ് (Eleutherus) ഇദ്ദേഹത്തി

38) Adv. haer. 3, 3, 3; MG 7, 849 sqq; K. 126.

39) ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം "പുസ്തകം..... പൊതു സൂനഹദോസുകളും" എന്ന ഗ്രന്ഥം 8-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ (ഹെഗസീപ്പസ്) ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

ഒൻപതാം പട്ടണമായിരുന്നു. അനിസോറസിന്റെ മരണശേഷം സോതെർ (Soter) അവന്റെ പിൻഗാമിയായി. അദ്ദേഹത്തെ എലൈവുത്തേരസ് അനുഗമിച്ചു. (40) എലൈവുത്തേരസ് മാർപ്പാപ്പാ (177-192) രോമ്മാ സിംഹാസനത്തിൽ വി. പത്രോസിന്റെ 12-ാമത്തെ പിൻഗാമിയാണ്.

(3) ലിബേറിയസ് (352-366) മാർപ്പാപ്പായുടെ കാലത്തു സഞ്ചയിക്കപ്പെട്ട മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ പട്ടികയിൽ വി. പത്രോസിന്റെ കാലം തുടങ്ങി ലിബേറിയസ് മാർപ്പാപ്പായുടെ കാലംവരെ രോമ്മാ സിംഹാസനത്തിൽ ഭരണം നടത്തിയ 35 മെത്രാന്മാരുടെ ഭരണകാലവും, അവർ ഏതെല്ലാം രോമ്മൻ ചക്രവർത്തിമാരുടെ ഭരണകാലത്താണ് സഭാഭരണം നടത്തിയതെന്നുള്ള വിവരവും, ചില മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ സംക്ഷിപ്ത ജീവചരിത്രവും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. (41)

(4) മാർസിഡോൺ എന്ന പാഷണ്ഡിഷ ആതിരായി ക്രിസ്ത്വബ്ദം 360-ൽ 370-നും മദ്ധ്യേ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "പത്രോസ് ജന്മനകായ രോമ്മായിലെ മഹാ സിംഹാസനത്തിൽ ആദ്യമായി ലിബേറിയസ് ആസനസ്ഥനാകുവാൻ അവൻ (പത്രോസ്) കല്പിച്ചു. അനന്തരം ക്ലേമന്റസ് അജഗണത്തിന്റെ സംഘത്തെ ഭരമോട. ഇവന്റെ പിൻഗാമിയായി അനക്ലേത്തസ് * തെരമത്തെടുക്കപ്പെട്ടു. അപ്പസ്തോലന്മാരെ നന്നു

40) Euseb. H. E. 4, 22, 1-3; MG 20, 378 sq.; K, 69-70. 41) Chronogra. a. 354; Cf. K, 545.

* ക്ലേമന്റസ്, അനക്ലേത്തസ്, ഒരാൾ തന്നെയാണെന്നു എത്ര മിക്ക ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം. അവർ രണ്ടു മാർപ്പാപ്പാമാരാണെന്നു ചുരുക്കം ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അനക്ലേത്തസ് എന്ന നാമം ലേറപിയാണ് ക്ലേമന്റസ് എന്നു പറയുന്നതു്. പുരാതന പട്ടികകളിലെല്ലാം ലിബേറിയസ്, ക്ലേമന്റസ്, ക്ലീമീസ് എന്ന ക്രമത്തിലാണ് മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ പേരുകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്.

യി അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ക്ലീമ്മീസ് ഇവനെ അന്തഗമിച്ചു.... ..
പിയൂസിനു ശേഷം അനീസെറാസ് ക്രമാനുസരണം തെ-
ഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു." (42) അനീസെറാസ് (157-168) വി.
പത്രോസിന്റെ 10-മത്തെ പിൻഗാമിയാണ്.

(5) “മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ ഗ്രന്ഥം”. ക്രിസ്തബ്ദം

530-ൽ ശേഖരിച്ച തുടങ്ങിയതും, വി. പത്രോസിന്റെ കു-
ലം മുതൽ 15-ാം ശതാബ്ദം വരെ രോമ്മാസീഹാസനത്തിൽ
വാണിട്ടുള്ള മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ ജീവചരിത്രം അടങ്ങിയി-
ട്ടുള്ളതും, “മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ ഗ്രന്ഥം” (Liber pontifi-
calis) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നതുമായ പുസ്തകത്തി-
ന്റെ ആദ്യഭാഗത്തു വി. പത്രോസിന്റെ ജീവചരിത്രം രേ-
ഖപ്പെടുത്തുകയിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “അപ്പസ്തോ-
ലരും അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ തലവന്മാരായ അഗ്രഹീതനായ പ-
ത്രോസ് നേടോ കേസറീന്റെ കാലത്തു രോമ്മാനഗരത്തിൽ
പ്രവേശിച്ച 25 സംവത്സരം അവിടെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തി-
ന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഉപവിഷ്ണനായി.....രോമ്മാ ന-
ഗരത്തിലെ ജനങ്ങൾക്കും അവിടെ വന്നു ചേരുന്നവർക്കും
ചെറുരോഹിത്യസംബന്ധമായ സകല കർമ്മവും ഫലവത്താ-
യിട്ടു ചെയ്യുകൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ലീനോസ്, ക്ലേത്ത-
സ് എന്നീ രണ്ടുപേരെ അവൻ മെത്രാന്മാരായി വാഴിച്ചു....
അന്ഗ്രഹീതനായ ക്ലീമ്മീസിനെയും മെത്രാനായി വാഴി-
ക്കയും, സിംഹാനത്തെ അഥവാ സഭ മുഴുവനെയും ഭരിക്ക-
വാൻ ഭരമേല്പിക്കയും ചെയ്യുകൊണ്ടു അവൻ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താ-
വിച്ചു: എന്റെ നാമനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്നു ഭരിക്കുന്നതിനു-
കെട്ടുന്നതിനും അഴിക്കുന്നതിനുമുള്ള അധികാരം എനിക്കു

42) Poema adv. Marc. 3, 9; ML 2, 1077;
R, 897.

നൽകിയതുപോലെ ഞാൻ നിനക്കും നൽകുന്നു". (43) വി. പത്രോസ് അപ്പസ്തോലൻ നേരിട്ടു ലീനോസ്; ക്ഷേത്രസ് ക്ഷീമ്മീസ് എന്നീ ആദ്യത്തെ മൂന്നു മാർപ്പാപ്പമാർക്കു മെത്രാൻ പട്ടം നൽകിയ കർത്താക്കളോടു ഇവിടെ പറയുന്നതു്.

(6) നെത്തുല്യൻ * ഏഴുതീയ "പാഷണ്ഡികളുടെ അനുശാസനങ്ങൾ" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പാഷണ്ഡികൾക്കു അപ്പസ്തോലിക പിൻതുടച്ചുയില്ലെന്നു കാണിക്കുവാൻ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "അവരുടെ സഭകളുടെ ഉല്പത്തിയെ അവർ വെളിപ്പെടുത്തട്ടെ. അവരുടെ മെത്രാന്മാരുടെ പിൻതുടർച്ചയെ അവർ ഏണ്ണിപ്പായട്ടെ.....അപ്പസ്തോലിക സഭകൾ ഈ വിധത്തിൽ തങ്ങളുടെ കണക്കുകൾ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നു. ഉദാഹരണമായി പോളിക്കാർപ്പീനെ യോഹന്നാൻ നിയമിച്ചതായി സ്മിർണാക്കാരുടെ സഭ പ്രഘോഷിക്കുന്നു; ക്ഷീമ്മീസിനെ പത്രോസ് വാഴിച്ചതായി റോമ്മാക്കാരുടെ സഭ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.....പാഷണ്ഡികൾ ഇതുപോലെ വല്ലതും കാണിച്ചു തരട്ടെ". (44)

(7) വി. സിപ്രിയൻ (200-258). അസംമാന്യപണ്ഡിതനും, കരേന്തജിലെ മെത്രാനുമായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം അന്തോനിയനോസ് എന്നയാൾക്കു് ഏഴുതീയ ലേഖനത്തിൽ ഫബിയനോസ് മാർപ്പാപ്പായുടെ (236-250) മരണശേഷം കൊർണേലിയസ് റോമ്മായിൽ വി. പത്രോസിന്റെ

43) Lib. Pontif. 1, 1-6; ML 127, 1003 sq; K, 1002-1004.

* മുകളിൽ 6-ാം അക്കത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കണ്ടുക. 44) De praescrip. haer., 32; ML 2, 44; R, 296.

സിംഹാസനത്തിൽ മാർപ്പാപ്പയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതിനെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: “ഫഖീയാനോ സിൻറോ സ്ഥാനം, അതായതു പത്രോസിൻറോ സ്ഥാനവും പൌരോഹിത്യപരമായ സിംഹാസനത്തിൻറോ പദവിയും ഒഴിവായപ്പോൾ ദൈവത്തിൻറയും ക്രിസ്തുവിൻറയും വിധിയായ് സകല വൈദികരുടെയും പരിപൂർണ്ണമായ സാക്ഷ്യത്താൽ കൊർണേലിയസ് മെത്രാനായിത്തീർന്നു”. (45) റോമയായിലെ സിംഹാസനത്തിൽ മാർപ്പാപ്പയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മെത്രാൻ വി. പത്രോസിൻറോ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിയായിത്തീർന്നു എന്നുണ്ടല്ലോ വി. സിപ്രിയൻറോ ഈ സാക്ഷ്യത്തിൽ നിന്നു തെളിയുന്നതു്.

(8) വി. മിലേവീസസ് (+370). മിലേവീസിലെ (Milevis) മെത്രാനും, തിരുസഭയിലെ ഏറ്റവും വിശുദ്ധരായ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരിൽ ഒരാളായി വി. ആഗസ്റ്റിനോസ് പരിഗണിക്കുന്നവനുമായ വി. മിലേവീസസ് ഡൊനാറ്റിസ്റ്റിംഗിനു മേൽമേൽമേൽ പർമേനിയൻറോസിനു് ഏതീരായിക്കൂടിയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വി. പത്രോസിൻറോ പിൻഗാമികളായി റോമയായിലെ സിംഹാസനത്തിൽ വാഴുന്ന മാർപ്പാപ്പാമാരോടു കൂടിയ മിലേവീസസ് ശീശ്മക്കാരും പാപികളും ആണെന്നു സമർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു വി. പത്രോസിൻറോ കാലത്തുതന്നെ തൻറ കാലാവധി റോമയായിലെ സിംഹാസനത്തിൽ വാണിട്ടുള്ള മെത്രാന്മാരുടെ പേരുകൾ നൽകുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “റോമയായിലെ സിംഹാസനത്തിൽ ആദ്യമായി മെത്രാൻസ്ഥാനത്തിനു് അനുയോജ്യമായ സിംഹാസനം പത്രോസു സ്ഥാപിച്ചു എന്നും, അതിൽ കൂട്ടാതെ അപ്പസ്തോലന്മാരുടെയും തലവനായ പത്രോസു വന്നു എന്നും ഉള്ള സംഗതി നിരീക്ഷിക്കുവാൻ നിനക്കു സാധിക്കയില്ലെന്നു നി അറിയുന്നുണ്ടല്ലോ.... ഈ ഏക സിംഹാസനത്തിൽ കൂട്ടാവതും കൂടിയും പരിപാലിക്കണം

45) Ep. 55. ad Anton. 8; ML (ep. 52) 3, 770; R, 575.

..... ഈ ഏക സിംഹാസനത്തിൽ എതിരായി ജരോറാനി
 -നെ സ്ഥാപിക്കുന്നവൻ ശീശ്മക്കാരനും പാപിയുമായിത്തീ
 രുന്നു. എല്ലാറ്റിലുംവെച്ചു മുഖ്യമായ ഈ ഏക സിംഹാസന
 ത്തിൽ ആദ്യമായി പത്രോസു വാങ്ങും. ലിനോസു അവ
 ന്റെ പിൻഗാമിയായി. ക്ലീമ്മീസു ലിനോസിന്റെ അന
 തരഗാമിയായി. ഇക്കാലത്തു സിമീച്ചിയസു മദാസ്യസി
 ന്റെ പിൻഗാമിയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു..... അവനോടു
 കൂടി ഏക സംഘത്തിന്റെ ഐക്യത്തിൽ നാം യോജിക്ക
 നും. നിങ്ങളുടേതു വിശുദ്ധ സഭയാണെന്നു തെളിയിക്കുവാൻ
 ആഗ്രഹിക്കുന്ന നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സിംഹാസനങ്ങളുടെ ഉൽ
 ഭവത്തെ പ്രത്യക്ഷമാക്കുവിൻ". (46) ഡ്യോത്തസിന്റെ കാ
 ലത്തു വാങ്ങുകൊണ്ടിരുന്ന സിമീച്ചിയസു (385—398)
 മാർപ്പാപ്പാവരെയുള്ള 37 മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ പേരുകൾ വി.
 ഡ്യോത്തസു തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നൽകുന്നുണ്ട്. വി. പ
 ത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥപിൻഗാമിയായി, ഏക സത്യസഭയുടെ
 പരമാദ്ധ്യക്ഷനായി റോമ്മാ സിംഹാസനത്തിൽ വാഴുന്ന മാർ
 പ്പാപ്പായോടു ഐക്യമില്ലാത്തവരെല്ലാം ശീശ്മക്കാരും പാ
 പികളുമാണെന്നുള്ള വി. ഡ്യോത്തസിന്റെ ഉപദേശം അക
 ത്തൊഴിക്ക സഹോദരങ്ങൾ ചിന്താവിഷയമാക്കേണ്ടതാണെ
 ന്നും സന്ദർഭേശാൽ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

(9) വി. ആഗസുതിനോസു (354—430). ആഫ്രി

ക്കായിലുള്ള ഹിപ്പോവിലെ മെത്രാനും, ഹെർമിറ്റിക് വിദ്വേഷ
 ന്നാരിൽ അശ്രുഗണ്യരും, അഗാധ ചിന്തകരും, നിസ്തുല പ
 ണ്ഡിതരും, "സൌജാത്യജീവിതം", "ആത്മാവിന്റെ അന
 തരതം", "ഭവനഗരം", "വി. തീർത്ഥം", "പ്രസാദവരം",
 "ആത്മപ്രഖ്യാപനം" (Confessions) ഇത്യദി തത്വചിന്തയും
 വേദശാസ്ത്രപരവും സാഹിത്യരസസുന്ദരങ്ങളുമായ നിരവധി
 ഉൽകൃഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർതാവും, ഡൊനാറ്റിസ്റ്റ്, മനിക്കേ
 യൻ, പെലാജിയൻ എന്നീ പാഷണ്ഡതകളോടു യീരധീരം

46) Contra Parmen. Donat. 2, 2; ML, II, 947 sq; K, 583—584; Cf. R, 1242.

പോരോടി വിജയപതാക പഠിപ്പിച്ച സഭാ ചരിത്രത്തിൽ അനന്തപരയനുഷ്ഠനും നാട്ടി പരിലസിക്കുന്നവനുമായ ഈ മഹാസിലൻ ജനരോസസ് എന്നയാൾക്കു ഏഴുതീയ ലേഖനത്തിൽ രോമ്മാ സിംഹാസനത്തിന്റെ അപ്പസ്തോലിക പിൻതുടർച്ചയെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "മെത്രാന്മാരുടെ അനുസ്യൂതമായ അനുകൂലത്തെ * സംബന്ധിച്ച പശ്ചാദ്യോചിക്കയാണെങ്കിൽ പത്രോസു മുതൽ ഏണ്ണിപ്പറയുന്നതിനേക്കാൾ സുനിശ്ചിതവും സുഖപ്രദവുമായി മഹാനുജ്ഞാ? സഭമുഴുവന്റെയും പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുന്ന അറബനോട്ട് 'ഈ പാരമേൽ എന്റെ പള്ളി ഞാൻ പണിയും; നരകവാതിലുകൾ അതിന്മേൽ പ്രബലപ്പെടുകയില്ല' (മത്ത. 16, 18) എന്നു കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്തു. പത്രോസിനെ ലിനോസും, ലിനോസിനെ ക്ലീമീസും, ക്ലീമീസിനെ അനക്ലേത്തസും... സിമീച്ചിയസിനെ അനസ്താസിയസും അന്തേമിച്ചും" (47) വി. പത്രോസിന്റെ കരളോടടുക്കി തന്റെ കാലത്തുള്ള അനസ്താസിയസ് (398-402) മാർപ്പാപ്പാവരേ. രോമ്മാ സിംഹാസനത്തിൽ വാണ 38 മാർപ്പാപ്പമാരുടെ പേരുകൾ വി. ആഗസ്റ്റിനോസു് ഈ ലേഖനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ടു്.

(10) വി. പത്രോസു് ക്രിസോളോഗോസു് (406-450).

നിസ്തലമായ വാഗ്ദൈവഭവത്താൽ "പ്രായോക്യസഭയിലെ ക്രിസോസു്തോ" അഥവാ "സ്വർണ്ണനാവുകാരൻ" (മുകളിൽ 11-ാം സാക്ഷ്യം കാണുക) എന്നു വിഖ്യാതി നേടിയിട്ടുള്ളവനും, രാബെന്നായിലെ മെത്രാന്മാരായ ഇദ്ദേഹം മിശിഹായിൽ ദൈവസ്വഭാവം മാത്രമേ ഉള്ളു എന്നു് അബലോപഭേദം പഠിപ്പിച്ചു ഏവത്തിക്കോസിനു് സഭപേരും നൽകിക്കൊണ്ടു അയച്ചു ലേഖനത്തിൽ വി. പത്രോസിന്റെ പിൻ

* അനുസ്യൂതമായ അനുകൂലം = ഇടവിടാതെയുള്ള പിൻതുടർച്ച.

47) Ep. 53. Generoso, 1, 2; ML 33, 196; R, 1418.

ഗാമിയായി റോമ്മാ സിംഹാസനത്തിൽ വാഴുന്ന മൗർപ്പാപ്പായുടെ തീരുമാനത്തെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “ബഹുമാന്യ സഹോദരോ! എല്ലാവരിലും ഉപരിയായി റോമ്മാ നഗരത്തിലെ അനുഗ്രഹീതനായ മൗർപ്പാപ്പാ എഴുതിയിട്ടുള്ള എല്ലാ കർത്തൃങ്ങളിലും അനുസരണത്തോടുകൂടി ശ്രദ്ധപതിക്കണമെന്നു താങ്കളെ നാം ഉപദേശിക്കുന്നു. എത്രകൊണ്ടെന്നാൽ സ്വസിംഹാസനത്തിൽ ജീവിച്ചു ആശ്വകുടം വഹിക്കുന്ന അനുഗ്രഹീതനായ പത്രോസ് അന്വേഷിക്കുന്നവർക്കു സത്യവിശ്വാസത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ സമാധാനവും വിശ്വാസവും കഠിനക്ഷണപക്ഷം റോമ്മാനഗരത്തിലെ മെത്രാന്റെ സമ്മതമില്ലാതെ വിശ്വാസവിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വാദപ്രതിവാദങ്ങളാൽ കേൾക്കുവാൻ നമുക്കു നിവൃത്തിയില്ല.” (48) എവുത്തിക്കോസീനെ യാക്കോബായക്കാർ ഒരു പാഷണ്ഡിയായും സഭാഭ്രാന്തനായും കരുതുന്നുണ്ട്. (49) എന്നാൽ മൗർപ്പാപ്പായുടെ അംഗീകരണത്തോടുകൂടി സമ്മേളിച്ചതും, ലെറാൻ മൗർപ്പാപ്പാ അയച്ച മൂന്നു പ്രതിനിധിമാരുടെ ആശ്വകുടത്തിൽ ക്രിസ്തബ്ദം 451-ൽ നടന്നതുമായ കൽക്കദോനിയ സൂനഹദോസം ഏവുത്തിക്കോസീനെ പാഷണ്ഡിയായി വിധികല്പിച്ചു സഭയിൽനിന്നു ഔദ്യോഗികമായി ബഹിഷ്കരിച്ചത് എന്നുള്ള സംഗതി യാക്കോബായക്കാർ അനുസ്മരിക്കുന്നുണ്ടോ?

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച വിവിധ സാക്ഷ്യങ്ങളിൽ നിന്നു വി. പത്രോസു റോമ്മായിൽ പോകുകമാത്രമല്ല അവിടെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു സഭ സ്ഥാപിക്കയും, റോമ്മാസിംഹാനത്തിൽ ദീർഘനാൾ ഭരണം നടത്തുകയും, അനന്തരഗാമികളെ വാഴിക്കയും ചെയ്തു എന്നും, പുരാതനകാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന വിശുതന്മാരായ നിരവധി പിതാക്കന്മാരും ഗ്രന്ഥ

48) Ep. ad Eutyech. 2; ML, 54, 741; R, 2178. 49) മതോപദേശ സാരങ്ങൾ, 2-ാം ഭാഗം 27; “പൂർവ്വികസഭാ... പൊതുസൂനഹദോസുകളും” അദ്ധ്യായം 20.

കാരണവും ദോഷാസിംഹാസനത്തിൽ വാണ മാർപ്പാപ്പാമാരെ യാണു വി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥപിൻഗാമികളായി പരിഗണിച്ചുവന്നിരുന്നതെന്നും, ഈ സിംഹാസനത്തോടു യോജിക്കാത്ത സഭകളെയെല്ലാം ശീൽമസഭകളും പാഷണ്ഡ സഭകളുമായിട്ടാണ് അവർ കരുതിവന്നിരുന്നതെന്നും (3, 6, 15-ൽ 7, 8, 9, 10, എന്നീ സക്യങ്ങൾ കാണുക) തെളിയിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ആകയാൽ വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ കാലു കിത്തുകപോലും ചെത്തിട്ടില്ലെന്നും, അഥവാ രോമ്മായിൽ പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മരിക്കാൻ വേണ്ടിമാത്രമാണ് അവിടെ പോയതെന്നുള്ള വാദം ആത്രമാത്രം അടിസ്ഥാനരഹിതവും, അവാസ്തവ ജടിലവും, വിദ്വേഷപ്രചോദിതവുമാണെന്നു കണ്ടാലും.

16. മറുതെളിവുകൾ

(1) പുരാതനകാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന സത്യവിശ്വാസികളായ ചില ഗ്രന്ഥകാരന്മാർക്കു കേന്ദ്രപരമായ പാരായണത്തിന്റേവേണ്ടിയും, പല ശീൽമക്കാരും പാഷണ്ഡികളും സ്വാഭാപ്രായങ്ങളെയും, അബദ്ധോപദേശങ്ങളെയും നിഷ്പ്രയാസം പ്രമതിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു ജനതാമധ്യത്തിൽ പ്രാമാണ്യം നൽകുന്നതിനുവേണ്ടിയും ക്രിസ്തുവാർദ്ധക്യത്തിൽ ശിഷ്യന്മാരുടെ പേരിലും കർത്താവിന്റെ കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന മറ്റുള്ളവരുടെ നാമത്തിലും ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇവയെ സന്ദീഗ്ദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങൾ (Apocryphal books) എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നു. (50) ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ചിലതു ശരിയായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ അനുസരിച്ച് എഴുതപ്പെട്ടവയും, പലതിലും അനേക ഛേദിതവുമാകയും മതസംബന്ധമായ തെറ്റുകളും ഉണ്ടെങ്കിലും അവ വിശ്വാസയോഗ്യമായ പല കാന്തങ്ങളെയും അടക്കിക്കൊള്ളുന്നവയുമാണ്. നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള നില സുവിശേഷങ്ങളെ അനുസരിച്ചു എഴുതപ്പെട്ട

(50) Cf. Migne, Dictionnaire des Apocryphes, II, (Encyclop. theol. t. 24), Paris 1858.

ട്ട വി. പത്രോസിന്റെ സുവിശേഷം, വി. തോമ്മായുടെ സുവിശേഷം, പന്ത്രണ്ടു അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ സുവിശേഷം, യൂലാസിന്റെ സുവിശേഷം എന്നിങ്ങനെ പലസുവിശേഷങ്ങളുണ്ട്. അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ നടപടി പുസ്തകത്തെ അനുകരിച്ചു ഏഴുതപ്പെട്ട പത്രോസിന്റെ നടപടി, പൌലോസിന്റെ നടപടി, യോഹന്നാന്റെ നടപടി, തോമ്മായുടെ നടപടി, പീലാത്തോസിന്റെ നടപടി എന്നിങ്ങനെ പല നടപടി പുസ്തകങ്ങളുണ്ട്. തോമ്മായുടെ നടപടിയിൽ നിന്നു ഗുണ്ടാമർ രാജാവിന്റെ കാലത്തു തോമ്മാശ്ലീഹാ ഇൻഡ്യയിൽ വന്നെന്നും, അദ്ദേഹത്തെയും രാജകുടുംബത്തെയും അന്വേഷിച്ചു പ്രജകളെയും വിശുദ്ധൻ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയെന്നും മറ്റുമുള്ള വിവരങ്ങൾ നാം അറിയുന്നു. (51)

വി. പത്രോസിന്റെയും വി. പൌലോസിന്റെയും നടപടികളിൽ റോമ്മായിൽ നടന്ന അവരുടെ പ്രേഷിതവൃത്തിയെയും മരണത്തെയും വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. (52) രണ്ടാം ശതാബ്ദത്തിലാണ് ഈ രണ്ടു കൃതികളും എഴുതപ്പെട്ടത്. ഇവ സന്ദീഗ്ദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതിലും വി. പത്രോസും വി. പൌലോസും റോമ്മായിൽ പ്രേഷിതവൃത്തി ചെയ്തു മരണസാക്ഷികളായി മരിച്ച സംഭവങ്ങളും മറ്റും ഇവയിൽ വിവരിക്കുന്നതിൽ നിന്നു ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം അക്കാലത്തുള്ള ജനങ്ങൾക്കു പൊതുവെ ഈ വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നെന്നും അനുമാനിക്കാം. മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച അനിഷേധ്യമായ രേഖകളെ ആസ്പദമാക്കി വിചിന്തനം ചെയ്താൽ ഈ സന്ദീഗ്ദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വി. പത്രോസിന്റെ റോമ്മാവാസത്തെപ്പറ്റി പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ അവസസ്ഥയായിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും ഉറഹിക്കാം.

(2) തോമ്മാശ്ലീഹാ കോളത്തിൽ വന്നു എഴുപത്തികൊമ്പായിരം അന്വേഷിച്ചു അന്വേഷണമെ മാനസാന്തരം

51) Cf. R. A. Lipsius, Die apokryphen Apostelgeschichten, I, 225—347. (52) Lipsius, o. c. II, I. Braunschweig 1887, 85—284.

പ്പെടുത്തി ക്രിസ്തു മരത്തിൽ ചേർത്തശേഷം ഒടുവിൽ കുന്ദ
 ത്താൽ കുന്ദത്തുപെട്ട രക്തസാക്ഷിയായി മരണം പ്രാപിക്കയും,
 ഞ്ഞേഹത്തിൻറെ ഉഴെരീരം മദ്രാസിന് സമീപമുള്ള മൈ
 ലാപ്പൂർ എന്ന സ്ഥലത്തു സംസ്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു എ
 ന്നു കേരളത്തിലെ നസ്രാണിക്രിസ്ത്യാനീകർ പുരാതന
 കാലത്തുടങ്ങി വിശ്വസിച്ചു വരുന്നതല്ലോ. ഇതുപോലെ
 വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ സൂചിക്കേക്കു പ്രസംഗിച്ചു
 രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു എന്നുള്ളത് അതിപുരാതനകാലം
 തുടങ്ങി റോമ്മായിൽ സൂദൃശമായി വിശ്വസിച്ചു വരുന്ന
 ഒരു സംഗതിയാണു്. വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ എത്തി
 യപ്പോൾ അവിടത്തെ ഭരണസമിതിയിലെ അംഗങ്ങളിൽ
 ഒരാളായ പുളെൻസ് അദ്ദേഹത്തെ സ്വപേന്തത്തിൽ സ്വീക
 രിച്ചു സൽക്കരിച്ചതായി പുരാതന പാരമ്പര്യം പറയുന്നു.
 ഈ പുളെൻസ് തിമാത്തേയോസിന് വന്ദനം പറയുന്നതാ
 യി വി. പത്രോസോസ് തിമാത്തേയോസിന് അയച്ച രണ്ടാം
 ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നു. (53) വി. പത്രോസ് പുളെൻസി
 ന്റെ ഭവനത്തിൽ വസിക്കയിൽ ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കുന്ന
 തിന്മ ഉപയോഗിച്ചു വലിയ ഒരു മേശ റോമ്മായിൽ വി.
 യോഹന്നൻ മാർക്കനായുടെ നാമത്തിലുള്ള ബ്രഹ്മാണയകേ
 വാലയത്തിൽ ഇപ്പോൾ ബഹുമാനപൂർവ്വം സൂക്ഷിച്ചുവരുന്നു.
 വി. പത്രോസിന് ഇരിക്കുന്നതിനായി പുളെൻസ് സമ്മാ
 നിച്ചതും, ഭരണസമിതിയിൽപ്പെട്ട പ്രഭുക്കന്മാരും മാർക്ക
 രിക്കുന്നതിനു സാധാരണമായി അക്കാലത്തു് ഉപയോഗിച്ചു
 വന്നിരുന്നതും, അതിവിശിഷ്ടമായ വിചിത്രപ്പണികളോടു
 കൂടിയതുമായ ഒരു സിംഹാസനം റോമ്മായിൽ വി. പത്രോ
 സിന്റെ നാമത്തിലുള്ള മനോഹരഭവവാലയത്തിൽ ഇപ്പോ
 ഴും ആദരപൂർവ്വം സൂക്ഷിച്ചുവരുന്നു.

(3) ക്രിസ്തപഞ്ചം 258-ൽ വലേരിയൻ ചക്രവർത്തിയു
 ടെ കാലത്തു നടന്ന മതപരിഷ്കാരവർഷത്തിൽ വി. പത്രോ
 സിന്റെയും വി. പത്രോസേസിന്റെയും തിരുശ്ലേഷിപ്പുകൾ

53) തിമ. 4, 21.

“അപ്പീയൻ പാത്”യ്ക്കു സമീപമുള്ളതു, ഇപ്പോൾ വി. സെബസ്ത്യാനോസിന്റെ നാമത്തിലുള്ള ദേവാലയത്തിൽ കൗണപ്പെടുന്നതുമായ അന്തർഭൗമികമന്ദിരത്തിൽ (Catacombs) നിക്ഷേപിച്ചതായി പാമ്പെളുമുണ്ട്. പിന്നീട് വി. പത്രോസിന്റെ പുഷ്പാവശിഷ്ടങ്ങൾ വത്തിക്കാണിലുള്ള പുരാതന കവാടിത്തലേക്കു മാറ്റുകയുണ്ടായി. മറ്റൊന്നായ കേൺസ്റ്റൻഡിൽ ചക്രവർത്തി നാലാം ശതാബ്ദത്തിൽ ഈ കവാടിത്തലിൽ മുക്കളിലായി വി. പത്രോസിന്റെ നാമത്തിൽ മനോഹരമായ ഒരു ദേവാലയം പണിയിച്ചു. ഈ ദേവാലയത്തെ 16..ാം ശതാബ്ദത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന മൈക്കേൾ ആൻജലോ, ബർനീനി, മദേർനോ, ജിയോട്ടോ ആദിയായ ഭവനപ്രസിദ്ധരായ ശില്പവിദഗ്ദ്ധന്മാരും ചിത്രകാരന്മാരും അശ്രാന്തപരിശ്രമം ചെയ്തു ലോകത്തിലേക്കു വെച്ചു ഏറ്റവും ബ്രഹ്മാണ്ഡവും സുമനോഹരവുമായ ദേവാലയമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി *

(4) മതപീഡനകലേത്തു വി. പത്രോസിന്റെയും വി. പൌലോസിന്റെയും തിരുശ്ശേഷിപ്പുകൾ മുക്കളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ അന്തർഭൗമിക മന്ദിരത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചിരുന്നതിന്റെ ഓർമ്മക്കായിട്ടു ദമാസ്കസ് മൗർപ്പാപ്പ (366-384) ഒരു സ്തംഭം കയ്യിലെ റോമ്മായിലെ അപ്പീയൻ പാത്

* ലോകത്തിലേക്കു വെച്ചു ഏറ്റവും ബ്രഹ്മാണ്ഡമായ ഈ ദേവാലയത്തിന്റെ അകത്തെ വിസ്തീർണ്ണത 5 ഏക്കറാണ്. പ്രധാന ബലിപീഠത്തിനു നേരെ മുക്കളിലായി ദേവാലയത്തിന്റെ മുക്കൾഭാഗത്തു ഉയന്നു നിൽക്കുന്ന വൃത്താകൃതിയിലുള്ള താമിപ്പുടത്തിൽ 142 അടി വീതിയുണ്ട്. താഴിൽനിന്നു 448 അടി ഉയരത്തിലാണ് ഇതു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. സ്വജീവിതത്തിന്റെ അവസാനത്തെ 16 വർഷം മൈക്കേൾ ആൻജലോ ഈ താമിപ്പുടത്തിന്റെ പണിക്കായി ചെലവഴിച്ചു. ശില്പകലയുടെയും ചിത്രപ്പണിയുടെയും അത്യുജ്വലത സ്തംഭകമായി ഇതിനെ ലോകം കൈമാറുന്നു.

യ്ക്കു സമീപമുള്ള ആ അന്തർഭൗമിക മന്ദിരത്തിൽ സ്ഥാപി-
ക്കപ്പെട്ടതായി. അതിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: “ഇവി-
ടെ പത്രോസെനും, പൌലോസെനും പേരുള്ള വിശുദ്ധ-
ന്മാർ ഒരിക്കൽ വസിച്ചിരുന്നെന്നു നീ മനസ്സിലാക്കണം....
ക്രിസ്തുവിനെ അന്തഗമിച്ചുകൊണ്ടു അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു,
അഭയസ്ഥാനത്തേക്കു, കേന്ദ്രമാരുടെ രാജ്യത്തിലേക്കു പുറ-
പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു”. (54)

(5) റോമായിലെ ചേറേ ചില അന്തർഭൗമിക മന്ദിര-
ങ്ങളുടെ ഭിത്തികളിൽ “വി. പത്രോസേ! വി. പൌലോ-
സേ! ഞങ്ങളുടെ പേരിൽ അപേക്ഷിക്കണമേ” എന്നുള്ള പ്രാ-
ർത്ഥനകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. വി. പത്രോസ് റോ-
മായിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു മരിച്ചു എന്നുള്ള സംഗ-
തി റോമായിലെ സ്തംഭകുടുംബങ്ങളും ശിഖാരേഖകളും മാ-
ത്രം പരിശോധിക്കണമെന്നുവെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കുമെന്നു സു-
പ്രസിദ്ധ പുരാണവസ്തുശാസ്ത്ര വിദഗ്ദ്ധന്മാരായ (Archaeolo-
gists) ഒരു റോംസി (55), ക്രാവസ് (56), വിൽച്ചെർട്ട്
(57), ഫെൽബാർഡ് (58), മഗ്രൂവി (59) മുതലായവർ
അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

54) Epigram ad catacumb. Via Appia; ML. 13, 382; K, 589.
55) De Rossi, “Roma sotterranea cristi-
ana” (3Vols. Rome 1864—67).
56) F. X. Kraus, “Roma sotterranea,” p.
69, 336, 576.
57) Wilpert, Die Malereien der Katakomben
Roms, p. 112—113.
58) Tafelband. Taf. 93, 94.
59) Marucchi, Nuovo Bull. 1901—1902,
1908.

പുരാണവസ്തുശാസ്ത്രവിഭാഗമായ ഗ്രൂപ്പി റോമ്മായിലെ
 അന്തർഭൗമിക മന്ദിരങ്ങളിൽ നിന്നു ലഭിച്ചതും, സ്വണ്ണം
 പുതിയിട്ടുള്ളതുമായ 340-ൽ അധികം കണ്ണാടിയില്ലാകാ
 പരിശോധിച്ച നോക്കിയതിൽ 80 ഏണ്ണത്തിൽ വി. പ
 ത്രോസിന്റെയും വി. പൌലോസിന്റെയും ചിത്രങ്ങൾ വര
 ച്ചിട്ടുള്ളതായി കണ്ടു. ഈ ചിത്രങ്ങൾ ക്രിസ്തബ്ദം 150-നും
 220-നും മദ്ധ്യേ വരച്ചിട്ടുള്ളവയത്രെ. (60) കോബൺ (61),
 മരൂഖി (62), ലബ്ബിയാനി (63), വിൽപ്ലെർട്ട് (64) ഏ
 ന്നി സുപ്രസിദ്ധ വസ്തു, ശാസ്ത്രവിഭാഗമാരെല്ലാം വി. പത്രോ
 സും വി. പൌലോസും റോമ്മായിൽ സുവിശേഷം പ്രസം
 ഗിച്ചതിന്റെ ഉത്തമലക്ഷ്യങ്ങളായി നിരവധി വസ്തുശാസ്ത്ര
 രേഖകൾ ഹാജരാക്കുന്നു. (65)

ഇവരിൽ ലബ്ബിയാനി പറയുന്നതു കേട്ടാലും "For the
 archaeologist, the presence and execution of
 SS. Peter and Paul in Rome are facts esta-
 blished beyond a shadow of doubt by purely
 monumental evidence". (66)

60) Hugh Pope o. p. The Catholic stud-
 ent's aids to the study of the Bible (Burns
 Oates, London, 1926) p. 297.

61) Cobern, The New Archaeological
 Discoveries, 2nd Ed., 1917, p. 520.

62) Marucchi, Elements d' Archeologie
 Chretienne, I, p. 330.

63) Lanciani, Pagan and Christian Rome,
 (London, 1892) pp. 122 & 212.

64) Wilpert, Le pitture delle catacombe
 Romane Tav. 48 & 252, 1903.

65) Cf. P. Albers S. J. Enchir. Hist. Eccl.
 I, 4.

66) Lanciani, o. c. p. 122.

“വി. പത്രോസും വി. പൌലോസും റോമ്മായിൽ അധിവാസം ചെയ്തെന്നും അവിടെവെച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ടു എന്നുള്ളതു സംശയസ്വർഗ്ഗമില്ലാത്ത സംഭവങ്ങളായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും സ്റ്റാക്കസ്തംഭങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന തെളിവുകൾകൊണ്ടു തന്നെ ഏതു പുരാണ വസ്തുശാസ്ത്ര നിപുണനും ബോദ്ധ്യമാകും.”

(6) വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ എത്തിയപ്പോൾ അമന്തിച്ചിരുന്ന പുരസ്കാരികൾക്കും അക്വിലിയുടെയും ഭവനങ്ങൾ ക്രിസ്തീയ പ്രാർത്ഥനാലയങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയതും, റോമ്മിലെ ആദിമ ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്കു പത്രോസെന്നും പൌലോസെന്നുമുള്ള നാമങ്ങൾ സർവ്വസാധാരണമായി കൊടുത്തതും, വി. പത്രോസിന്റെയും വി. പൌലോസിന്റെയും തിരുനാൾ ജൂൺ 29-ാം തീയതി പുരാതനകാലം തുടങ്ങി റോമ്മായിൽ ആഘോഷിച്ചുവരുന്നതും, ചിത്രകലനാദം ശില്പവിദഗ്ദ്ധനാദം നാണയ നിർമ്മാണകലയും ഈ അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ ഹായകളും, രൂപങ്ങളും രണ്ടാംശതബുത്തിന്റെ ആരംഭം മുതൽ റോമ്മാനഗരത്തിൽ വെച്ചു നിർമ്മിച്ചു തുടങ്ങിയതും മറ്റും വി. പത്രോസിന്റെ റോമ്മാവസത്തെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന തെളിവുകളത്രെ.

(7) റോമ്മായിലെ പാരമ്പര്യംപോലെതന്നെ ഗ്രീസ്, ഫ്രാൻസ്, ഏജിപ്റ്റ്, പാലസ്തീനാ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിലുള്ള അതിപുരാതന പാരമ്പര്യവും വി. പത്രോസ് പൌലോസ് ഗ്രീഹന്മാർ റോമ്മായിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു മരണസാക്ഷികളായി മരിച്ചെന്നു് ഉള്ളെന്തും ഉദ്യോഗാഷിക്കുന്നു. (67)

(8) പത്രോസ് റോമ്മായിൽ അല്ലാതെ മറ്റേതെങ്കിലും

67) J. A. Birkhaeuser, History of the Church, p. 19

സ്ഥലത്തു മരിച്ചതായി യാതൊരു ചരിത്രരേഖയുമില്ല. വി. യോഹന്നാൻ ഏഫെസുസിലും, വി. മത്തായി എത്തിയോപ്പി യായിലും, വി. തോമ്മാ ഇൻഡ്യയിലും എന്തിങ്ങനെ അപ്പസ്തോലന്മാർ ഓരോരുത്തരും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്തസ്ഥലങ്ങൾ എല്ലാവരും അറിയുന്ന സ്ഥിതിയിൽ അപ്പസ്തോലപ്രധാനനായ വി. പത്രോസിന്റെ മരണസ്ഥലത്തെപ്പറ്റി പുരാതന സഭയ്ക്കു വേണ്ട അറിവില്ലാതെയെന്നും, പുരാതനസഭയുടെ അറിവു തെറ്റിപ്പോയെന്നോ വിചാരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. രോമ്മായിലെ സഭയോട് ചേർന്നു കേറാതെ സഭയുടേ ആ വിശുദ്ധന്റെ ശ്മശാനസ്ഥലത്തെപ്പറ്റി, പുഷ്പാവശിഷ്ടങ്ങളെയോ അവകാശപ്പെടാത്ത സ്ഥിതിക്കു അദ്ദേഹം രോമ്മായിൽത്തന്നെ മരിച്ചു എന്നുള്ള ചരിത്രരേഖകൾക്കു കൂടുതൽ പ്രാബല്യം സിദ്ധിക്കുന്നു. ഡോക്ടർ കീഡ് എന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് ചണ്ഡീതൻ പറയുന്നതു ശ്രദ്ധാർഹമത്രെ:— “പൗരസ്ത്യസഭയ്ക്കു തോമ്മാ, പൗരസ്ത്യസഭയ്ക്കു തോമ്മാ ഉള്ള യാതൊരു സഭയും വി. പത്രോസ് (രോമ്മായിലല്ലാതെ) മരണവിടെയെങ്കിലും മരിച്ചതായോ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്മശാനസ്ഥലം മരണവിടെയെങ്കിലും ഉള്ളതായോ ഒരിക്കലും അവകാശപ്പെട്ടിട്ടില്ല. രോമ്മാസിംഹാസനത്തിന്റെ പരമാധികാരം ഒരിക്കലും അവകാശപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത സഭകൾ രോമ്മാ വി. പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനസ്ഥലമാണെന്നുള്ള പാരമ്പര്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ട്” (68)

(9) മൈഖാപ്പർ എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള തോമ്മാശ്മശാനായുടെ കവറിലും സന്ദർശിച്ച അവിടെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനായി പുരാതനകാലത്തു കോളത്തിൽനിന്നു ധാരാളം തീർത്ഥകർ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നതായി ചരിത്രത്തിൽനിന്നു നാം അറിയുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇതുപോലെ പുരാതന കാലഘട്ടങ്ങളിൽ ഇന്നുവരെയോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും വി. പത്രോ

68) Ch. Hist. p. 52; Cf. Dollinger, First age of the Church, II pp. 164—6.

സീന്റെ കവറിലും സന്ദർശിച്ചു അവിടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു നേർച്ചകൾക്കുൾ അർപ്പിക്കുന്നതിനായി തീർത്ഥാടനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സാധാരണജനങ്ങൾ മാത്രമല്ല പാത്രിയർക്കീസന്മാർ, മെത്രാന്മാർ, ചക്രവർത്തിമാർ, രാജാക്കന്മാർ, പ്രഭുക്കന്മാർ എന്നിങ്ങനെ എല്ലാ സ്ഥിതിയിൽപ്പെട്ടവരും തീർത്ഥയാത്രക്കായി റോമ്മായിൽ പോയിരുന്നെന്നും ഇപ്പോഴും പോകുന്നെന്നുമുള്ള വിവരം ഇക്കാലത്തു ആർക്കും അറിവുള്ളതാണ്. (69)

(10) റോമ്മാ സിംഹാസനത്തിൽ വാഴുന്ന മാർപ്പാപ്പായ യഥാർത്ഥത്തിൽ വി. പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയാണെന്നുള്ള ബോധ്യത്താൽ പ്രേരിതരായിട്ടാണ് ക്രിസ്ത്വബ്ദം 756-ൽ ഫ്രാൻസിലെ രാജാവായ ചെപ്പിനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനായ കാരൽമാൻ ചക്രവർത്തിയും "വി. പത്രോസിന്റെ പത്രോസി" എന്ന പേരിൽ റോമ്മാസിംഹാസനത്തിൽ ഇറങ്ങിയതിലെ ചില രാജ്യങ്ങൾ സംഭാവനയായി നൽകി മാർപ്പാപ്പാമാരെ ബഹുമാനിച്ചതു്. അനേകം ക്രിസ്തീയ രാജാക്കന്മാർ റോമ്മായിൽ വന്നു വി. പത്രോസിന്റെ കവറിലും സന്ദർശിക്കയും, വി. പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമികളായ മാർപ്പാപ്പാമാരോടുള്ള ബഹുമാനം നിമിത്തം തങ്ങളുടെ കീരീടധാരണകർമ്മം മാർപ്പാപ്പാമാരെക്കൊണ്ടു റോമ്മായിൽവെച്ചു നടത്തിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഫ്രാൻസിലെ രാജാക്കന്മാരായ കാരൽമാൻ (800), * ലൂയി (823), ചാൾസ് ചിതീയൻ (875), ചാൾസ് തൃതീയൻ (881), ജർമ്മനിയിലെ രാജാക്കന്മാരായ അർനാൾഡ് (896), ഒത്തോ ഒന്നാമൻ (962), ഒത്തോ തൃതീയൻ (999), ഹെൻറി ചിതീയൻ (1014), കൊൺറാദ് ചിതീയൻ (1027), ഹെൻറി തൃതീയൻ (1047) എന്നിവരുടെയും മറ്റു പല ചക്രവർത്തിമാരുടെയും രാജാക്കന്മാരുടെയും കീരീടധാരണം മാർപ്പാപ്പാമാർ റോമ്മായിൽവെച്ചു നടത്തിയിട്ടുണ്ടു്.

69) Cf. തിരുസിംഹാസനാഭരവു്, പുറം [76—81, 109—111.

* വലയത്തിൽ ഇട്ടിരിക്കുന്ന സംഖ്യ കീരീടധാരണം നടന്ന വർഷത്തെ കാണിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരം തിരുസഭയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തോടും തുടങ്ങി
 ഏല്പാശതാബ്ദങ്ങളിലും ജീവിച്ചിരുന്ന വിശുതന്മാരായ പി
 താക്കന്മാരും, ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും മാത്രമല്ല, ലോകത്തിന്റെ
 ഏല്പാശതാബ്ദങ്ങളിലും അധിപതിക്കുന്ന ജനം മുഴുവൻ സംശയരഹി
 തമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ചരിത്രസംഭവമത്രെ വി.
 പത്രോസ് റോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചു് രക്തസാക്ഷിയായ
 യി മരിച്ചു എന്നുള്ളതു്. അന്തരീക്ഷത്തിൽ നിത്യം പ്രശോ
 ഭിക്കുന്ന സൂര്യൻ ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെ 20 ശതാബ്ദങ്ങൾ
 ക്കു മുന്പും അന്തരീനം ഉദിക്കയും അസ്തമിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു
 എന്നുള്ള കാര്യം എത്ര തീർച്ചയായി നമുക്കു പറയുവാൻ സാ
 ധിക്കുമോ അത്രയ്ക്കു തീർച്ചയായി വി. പത്രോസ് റോമ്മാ
 സിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചു അവിടെ മെത്രാനായി വാണ എ
 ന്നു് പുരാതനകാലം തുടങ്ങിയുള്ള ഈ ചരിത്രരേഖകളെ ആ
 ള്ളുമാക്കി നമുക്കു പറയുവാൻ സാധിക്കുന്നു. വി. പത്രോ
 സിന്റെ റോമ്മാവാരസത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പുരാതനങ്ങളും
 വിവിധങ്ങളായ ഈ സാക്ഷ്യങ്ങളോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തി
 നോക്കുമ്പോൾ വി. തോമ്മാ ഇൻഡ്യയിൽ വന്നു സുവിശേഷ
 ക്കും പ്രസംഗിക്കയും, കേരളത്തിൽ എഴു പള്ളികൾ സ്ഥാപി
 ക്കയും ചെയ്തു എന്ന നമ്മുടെ പാരമ്പര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള
 ചരിത്രരേഖകൾ വളരെ വിരളവും, പ്രായേണ ഏകദേശീയവു
 മാണെന്നു പറയാം. എന്നിരുന്നാലും തോമ്മാസ്റ്റീഫാൻ കേരള
 ത്തിൽ പ്രേഷിതവൃത്തി ചെയ്തു് ഭട്ടവീൽ രക്തസാക്ഷിയായി
 മരിച്ചു് മൈലാപ്പൂർ എന്ന സ്ഥലത്തു സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു എന്നു
 സുട്ടുധമായി വിശ്വസിച്ചുവരുന്ന യാക്കോബായ, മാതേന്താ
 മ്മാ എന്നീ സഭകളിൽപ്പെട്ട കേരളീയ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു
 വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ പോയി സുവിശേഷ
 ക്കും പ്രസംഗിച്ചു എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ “ഓക്കാനം വരുന്ന
 തരം”, ഇങ്ങനെ പറയുന്ന കുത്തോലിക്കരോടു അവർ കയ
 ക്കുകയും മുറുമുറക്കയും ചെയ്യുന്നതും പുയ്യയ്ക്കു എലിയോടും,
 ചെന്നായിക്കു ആട്ടിൻ കട്ടിയോടും, സിംഹത്തിനു് ആന
 യോടും എന്നതുപോലെ ഈ അകത്തോലിക്കസഹോദരങ്ങൾ
 ക്കു കുത്തോലിക്കരോടു സ്വാഭാവികമായി തോന്നുന്ന പകയും

വിഭജനവും, വൈദഗ്ദ്ധ്യബുദ്ധിയും കൊണ്ടല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ മറ്റൊരു കൊണ്ടാണ്?

അദ്ധ്യായം 4.

വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മാനിവാസത്തെ
പ്പറ്റി നെസ്തോറിയൻ, യാക്കോബായ,
യവനായ, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് മുതലായ
അകത്തോലിക്ക സഭകളിലെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ-

വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗി
ക്കുകയും, ദീർഘകാലം അവിടെ മെത്രാനായി വാഴുകയും ചെയ
്തു എന്നുള്ള വിശ്വാസം നെസ്തോറിയൻ, യാക്കോബായ,
യവനായ (ഗ്രീക്കു) മുതലായ പുരാതനങ്ങളായ അകത്തോലി
ക സഭകളിലെ പല ഔദ്യോഗിക ഗ്രന്ഥങ്ങളും, ഈ സഭ
കളിലും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് സഭയിലുമുള്ള പേരുകേട്ട അനേക പ
ണ്ഡിതന്മാരും പ്രസ്തുതമായി ഏറ്റുപറയുന്നുണ്ട്. ഉദാഹര
ണത്തിന് എന്താനും സാക്ഷ്യങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1. നെസ്തോറിയൻ സഭയിലെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ.

1. ക്രിസ്തബുദ്ധം 431-ൽ സാമൂഹിക സഭയിൽ നി
ന്നു വേർപിരിഞ്ഞ നെസ്തോറിയൻ സഭയിൽ ഇപ്പോഴും
ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നമസ്കാരപുസ്തകത്തിൽ വി.
പത്രോസ്, പെത്രോസ് ഗ്രീഹന്മാരോടുള്ള ഒരു പ്രാർത്ഥ
നയിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "വിശുദ്ധ ശൈമോൻ രോമ്മാ
യിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ നിന്ദിക്കപ്പെട്ടവനും, ഭൃഷ്ടനുമായ
ക്ഷുദ്രക്കാരൻ ശൈമോനെ കണ്ടെത്തി". (I)

1) Cf. തിരുശിഹാസന്മാരവു്, പാഠം 64.

2. വി. പത്രോസിന്റെയും, വി. പൌലോസിന്റെയും തിരുനാളിൽ നെസ്തോറിയർ ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ പറയുന്നു: “പത്രോസിനെയും പൌലോസിനെയും ഭയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർ നേരേ ഒരു സിംഹത്തെപ്പോലെ ഗർജ്ജിച്ചു. എന്നാൽ വായുവിൽ പറക്കുന്ന ഒരു കൊതുകിനെപ്പോലെ അവർ അവനെ പരിഗണിച്ചു. രണ്ടു വത്സല സഹോദരന്മാരായ പത്രോസും പൌലോസും കൊല്ലപ്പെടണമെന്ന് ഏറേം ധിക്കാരിയും ശാപഗ്രസ്തനുമായ നേരേ കല്പിച്ചു.” (2) പൌലോസ് നേരേ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തു രോമ്മാജിയിൽ വെച്ചു മരിച്ചതുപോലെ പത്രോസും രോമ്മാജിയിൽ രക്തസാക്ഷിയായി മരണം പ്രാപിച്ചെന്നുണ്ടല്ലോ ഇവിടെ പറയുന്നതു്.

3. നെസ്തോറിയൻ സഭയിലെ സുപ്രസിദ്ധ പണ്ഡിതനായ നർസൈ സുവിശേഷകന്മാരെപ്പറ്റി പറഞ്ഞ ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “ശൈമോൻ രോമ്മാക്കാരുടെ ഇടയിൽ ഒരു പുതിയ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു..... മിൻ പിടിക്കുന്ന മൂക്കവൻ ഒന്നാമതായി പുറക്കാതികളെ പിടിക്കുവാൻ ചൂപ്പെടുത്തു. അദ്ദേഹം വലയിറക്കി പട്ടണങ്ങളുടെ മാതാവിനെ പിടിച്ചു. ശിഷ്യന്മാരുടെ തലവൻ ഒന്നാമത്തെ പട്ടണത്തെ പിടിച്ചു് അവളെ വിശ്വാസത്തിന്റെ കോട്ടകൾക്കുള്ളിൽ സൂക്ഷിച്ചു. പുത്രൻ ദൈവപുത്രനാണെന്നു് ഒന്നാമതായി ഏറ്റുപറഞ്ഞ ആ ഒന്നാമൻ പുറക്കാതികളുടെ മാനുഷാന്തരത്തിനായി ഒന്നാമതായി ബലിയർപ്പിച്ചു..... അദ്ദേഹം രോമ്മാജിയിൽ നില്പിച്ചിട്ടു. വിശ്വാസം ധനയുടെ ഭവനങ്ങൾ കെട്ടിക്കിടന്നു.....” (3). ഈ സാക്ഷ്യത്തിൽ “പട്ടണങ്ങളുടെ മാതാവു്”, “ഒന്നാമത്തെ പട്ടണം” എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് രോ

2) വി. പത്രോസ് പൌലോസ് ശ്ലീഹന്മാരുടെ തിരുനാൾ നമസ്കാരം.

3) Sermo de Evangelistis, D. 1.

മാപ്പട്ടണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുവെന്നു് ഇതിനു മുകളിലുള്ള വാചകങ്ങൾ സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു.

4. പെന്തീക്കോസ്തിയെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞു വേറൊരു പ്രസംഗത്തിൽ നർസൈ പറയുന്നു: "ശൈമോൻ രോമ്മാദേശത്തു് ഒരു പുതിയ ശബ്ദം മുഴക്കി. ഏകസ്രഷ്ടാവ് വിൻററു കർത്തവ്യത്തിൻറ ശക്തി അവൻ അവരെ (ജനങ്ങളെ) ഗ്രഹിച്ചിട്ടു. പട്ടണങ്ങളുടെ മാതാവു ശിഷ്യപ്രമുഖനെ സമീപിച്ചു. ശിരസ്സിൽ എണുപൊലെ വിശ്വാസത്തിൻറ ദൃഷ്ടികൾ അവൻ അവളിൽ ഉറപ്പിച്ചു". (4)

5. നെസ്തോറിയൻ സഭയിലെ മറ്റൊരു പണ്ഡിതനായ എബദ്യേത്ര പറയുന്നതു കേട്ടാലും: "ആകയാൽ പരിശുദ്ധ ശ്ലീഹന്മാർ മുഖം പാത്രീയാക്കാമ്പാനം ക്രമപ്പെടുത്തപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങൾ അഞ്ചു പട്ടണങ്ങളത്രെ രോമ്മായിൽ നാട്ടിയ രണ്ടു തൂണുകൾ ദുഃഖം, അതായതു് ശ്ലീഹന്മാരുടെ തലവനായ പത്രോസും, വിജാതികളുടെ ഉപദേശാവാധ്യപേഷലോസും വഴിയായി വലിയ രോമ്മായിക്കു പാത്രീയാക്കാമ്പാനം ലഭ്യമായി. ഇതാണ് ആദ്യത്തേതും, പാത്രീയാക്കീ സന്മാരുടെ ശിരസ്സുകായ സിംഹാസനം. രണ്ടാമത്തെ സിംഹാസനം അബക്ലാബ്ഠിയാ അത്രെ ഇതിൻറ കാരണം ഈ സിംഹാസനങ്ങളുടെ പണിക്കാരും സ്ഥാപകന്മാരുമായ ശ്ലീഹന്മാരുടെ, അതായതു് ശൈമോൻ ക്ഷേപ്പായുടെയും, പ്രസംഗകനായ മക്കോസിൻറയും സ്വകീയമായ വിഖ്യാതിയത്രെ". (5) രോമ്മാസിംഹാസനം എല്ലാ സിംഹാസനങ്ങളിലും വച്ചു ശ്രേഷ്ഠം, എല്ലാ സിംഹാസനങ്ങളുടെയും ശിരസ്സു ആകുവാനുള്ള കാരണം ശ്ലീഹന്മാരുടെ തലവനായ പത്രോസ് അതു സ്ഥാപിച്ചതുകൊണ്ടാണെന്നും, പത്രോസു ശ്ലീഹായുടെ ശിഷ്യനായ മക്കോസ് സ്ഥാപിച്ചതുകൊണ്ടാണ് അബക്ലാബ്ഠിയാ സിംഹാസനത്തിനു രണ്ടാമത്തെ

4) Sermo de Pentecoste, D. 2.
5) Ebedjesus Sobensis, Nomo Canon I, 9, 2.

സ്ഥാനം ലഭ്യമായതെന്നും ഈ സാക്ഷ്യത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു രോമ്മാ സിംഹാസനത്തിന്റെ പരമാധികാരം നിഷേധിക്കുന്ന അകത്തോലിക്ക സഭാദാമരങ്ങൾ പ്രത്യേകം അനുസ്മരിക്കേണ്ട ഒന്നത്രേ.

2. യാക്കോബായ സഭയിലെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ. *

1. വി. പത്രോസ് പൗലോസ് ശ്ലീഹന്മാരുടെ തിരുനാൾ ദിവസത്തേക്കുള്ള പ്രഭാതപ്രാർത്ഥനയിൽ "ശൈമൗൻ ഹാമു സായോദോ" എന്നാശീർക്കുന്ന സുറിയാനിഗീതത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "വീച്ചുകാരനായ ശൈമോനെ മിശിഹാവീശി. മീനിനുപകരം മനുഷ്യനെ ജീവകലശലേക്കു വീശിയെടുപ്പാനായിട്ടുതന്നെ. അദ്ദേഹം തന്റെ വല രോമ്മായിൽ വിരിച്ചു. അതിന്റെ ക്രൈശ്ചുത്തെ നീക്കി, അതിന്റെ സിംഹതപത്തെ കത്തോളപ്പോലെയൊക്കി അതിനെ തിരുസഭയിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു". (6) വിഗ്രഹാരാധനയിലും സകലവിധ ദുർഗ്ഗങ്ങളിലും ആണ്ടുകിടന്ന പുരാതന രോമ്മായിലെ പുരാതനതത്തിൽ നിന്നു് അനേകായിരംപേരെ വി. പത്രോസ് മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി ക്രിസ്തുഭക്തത്തിൽ ചേർത്ത സംഭവത്തെയാണു് ഈ ഗീതം അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതു്. വി. പത്രോസ് പൗലോസ് ശ്ലീഹന്മാരുടെ പെരുനാളിൽ വി. കുർബ്ബാനയിലെ സുവിശേഷവായന കഴിഞ്ഞു ഈ ഗീതം ചൊല്ലാറുണ്ടു്.

* യാക്കോബായക്കാർ വി. കുർബ്ബാനയിലെ 5-ാം "തുബ്" ഭേദിൽ അനുസ്മരിക്കുന്ന ക്ലീമീസ്, ഇഗ്നാത്തിയോസ്, അപ്രോ, ഇഴവാനിയോസ് എന്നീ വിഗ്രഹ പിതാക്കന്മാരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ 3-ാം അദ്ധ്യായം, 1, 2, 10, 11 എന്നീ അക്കങ്ങളിൽ കാണുക.

6) പെക്കീസാ പ്രഭാതപ്രാർത്ഥന. വലിയ സുറിയാനി ക്രമം പുറം 224; സുറിയാനി കുർബ്ബാനക്രമം, വലുതു് (കോനാട്ടു മല്ലാൻ പാമ്പാക്കുട പ്രസ്സിൽ അച്ചടിച്ചിട്ടതു്), പുറം 218.

2. സുറിയാനി കർബാനക്രമത്തിൽ “കുട് ന് ഫാക്കം റ്റീഹോ” എന്നുമാങ്ങീടുന്ന ഗീതത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “റ്റീഹന്മാർ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചാൻ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ചിട്ടിയിട്ടു. അതിൻപ്രകാരം നാലുഭാഗത്തേക്കും പുറപ്പെട്ടു. ശൈമോൻ രോമ്മായിലെത്തി. തോമ്മാ റ്റീഹോ ഇൻഡ്യയിലും, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനായ യോഹന്നാൻ എഫേസ്യസിലും.....എത്തി” (7) എന്തെങ്കിലും ഒരു അപ്പസ്തോലന്റെ തിരുനാളിൽ ചൊല്ലുന്ന കർബാനയിൽ ക്രമം ചെയ്ത അപ്പം വിഭജിക്കുമ്പോൾ ഈ ഗീതം പാടാറുണ്ട്.

3. പെങ്കീസാ നമസ്കാരക്രമത്തിലുള്ള പെന്തിക്കോസ്തി തിരുനാളിലെ രാത്രി 2-ാം കൌമായിൽ “ശൈമോൻ രോമ്മായിലേക്കു അയക്കപ്പെട്ടു. യോഹന്നാൻ എഫേസ്യസിലേക്കും, തോമ്മാ ഇൻഡ്യയിലേക്കും.....” എന്നു പറയുന്നു.

4. ദൈവമാതാവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോപണത്തിരുനാളിന്റെ പെങ്കീസാ നമസ്കാരക്രമം രാത്രിച്ചാൽനയിൽ “വിശുദ്ധ മാതാവിന്റെ സംസ്കാരത്തിനായി വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽനിന്നും.....തോമ്മാ ഇൻഡ്യയിൽനിന്നും..... വന്നെത്തി” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

5. ദൈവമാതാവിന്റെ ശവസംസ്കാരത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നതിനായി റ്റീഹന്മാർ പല ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും അടുത്തകരമായി ജന്മശലമിൽ വന്നതിനെ വിവരിക്കുന്ന ഒരു സുറിയാനിഗീതത്തിൽ വി. പത്രോസിനെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “ശൈമോനേ! അവിടുന്ന് രോമ്മായിൽനിന്നും ജന്മശലമിൽ വന്നതു് എങ്ങനെയെന്ന് എന്നോടു പറയുക. ഏറാം പരിപാകതയുള്ള കന്യകമാതാവിന്റെ സംസ്കാരത്തിനു വന്നുചേരവാൻ അങ്ങേ ആരു ക്ഷണിച്ചു? അദ്ദേഹം ഉത്തരമിയിട്ടു, ‘പരിശുദ്ധാത്മാവു എന്നെ ക്ഷണിക്കയും, ഇതാ! നിന്റെ അമ്മ അടുത്തകരമായവിധം സംസ്കരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു്’ എന്നോടു പറയുകയും ചെയ്തപ്പോൾ പറ

7) സുറിയാനി കർബാനക്രമം (വലതു്) പുറം 237.

കുന്ന മിന്നൽപോലെ ഞാൻ വായുവിൽ കൂടി ഗത്ത് സെമൻ
വരെയും വന്നുവെന്ന് എന്നോട പറഞ്ഞു. (8)

6. യാക്കോബായസഭ അംഗീകരിക്കുന്നതും, വി. പത്രോസി
ന്റെ ശിഷ്യനായ റോമ്മായിലെ ക്ലീമീസിനാൽ * ഏഴുതപ്പെട്ട
ട്ടതായി ആ സഭവിശ്വസിച്ചുവരുന്നതുമായ എട്ടുഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ
അവസാനത്തെ പുസ്തകത്തിൽ ശ്ലീഹന്മാരെ ക്രിസ്തു ഏവിയേ
ക്കു അയച്ചു എന്നും, അവർ എങ്ങനെ മരിച്ചു എന്നും പ്രതി
പാദിക്കയിൽ വി. പത്രോസിനെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം പറയു
ന്നു: "ശൈമോൻ പത്രോസ്, അതായത് ശ്ലീഹന്മാരുടെ തല
വൻ ബെത്തസൈദാക്കാരനും, നപ്തഥാലി ഗോത്രക്കാരനേ
മാകുന്നു. അവൻ അന്ത്യോക്യായിൽ ഒരു വർഷം പഠിപ്പി
ക്കയും, അവിടെ സഭ പണിയുകയും ചെയ്തു. അനന്തരനും അ
വൻ റോമ്മായിലേക്കുപോയി അവിടെ 27 വർഷം പ്രസംഗിച്ചു.

പൌലോസ് അവന്റെ അടുക്കൽ എത്തിയപ്പോൾ റോമ്മാ
യിൽ പ്രക്ഷോഭം (മതപീഡനം) ഉണ്ടായി. നേറോ (ചക്ര
വർത്തി) അവരെ രണ്ടുപേരെയും കൊല്ലുവാൻ കല്പിച്ചു.
തന്റെ നാമന്റെ പാദങ്ങളെ ചുംബിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ത
ലകീഴായി തന്നെ കുരിശിൽ തറയ്ക്കണമെന്നു പത്രോസ്
അഭ്യർത്ഥിച്ചു. പൌലോസ് വാളാൽ ശിരശ്ചേരമെന്നു ചെ
യ്തുപെട്ടു. (9)

7. യാക്കോബായസഭ അംഗീകരിക്കുന്നതും, "ശ്ലീഹ
ന്മാരുടെ കാനോനുകൾ" എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നതു
മായ അതിപുരാതന ഗ്രന്ഥത്തിൽ, ക്രിസ്തു അപ്പസ്തോലന്മാർ
ക്കു പൌരോഹിത്യത്തിന്റെ കൈവെപ്പ് പ്രദാനം ചെയ്തു
കൊണ്ടു അവരെ ലോകത്തിന്റെ നാസാഭാഗങ്ങളിലേക്കും അ

8) സുറിയാനി കുർബാനക്രമം (വലതു്) പുറം 93.

* ഈ ക്ലീമീസിനെപ്പറ്റി 3-ാം അദ്ധ്യായം 1-ാം സാ
ക്ഷ്യത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കാണുക.

9) ക്ലീമീസിന്റെ എട്ടാം പുസ്തകം (കൈയെഴുത്തു പ്ര
തിയിൽ നിന്നുള്ള ഉദ്ധരണി)

യക്കന്നതിനെ വിവരിക്കയിൽ വി. പത്രോസിനെപ്പറ്റി
 ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “അന്റോക്വായും, സീറിയം മു
 ഴുവരും, കിലിക്യായും, പുൻതോസ് യമെ ഗലാത്തിയാ
 യും ശൈമോൻ ക്രൈസ്തായിൽ നിന്നും ശ്ലീഹന്മാരുടെ പൗരോ
 ഹിത്യത്തിന്റെ കൈവെപ്പ് സ്വീകരിച്ചു. അവൻ (പത്രോ
 സ്) അവിടെയുള്ള സഭയുടെ അടിസ്ഥാനം സ്ഥാപിച്ചു.
 (ക്രൂരക്കാരനായ) ശൈമോൻ അടിമത്തം റോമ്മായിലേക്കു
പ്രയാണംചെയ്തു സമയംവരെ അവൻ അവിടെ പൗരോ
 ഹിത്യപരമായി ജോലിചെയ്തും പരികർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തു.
റോമ്മാനഗരവും, ഇറാഖി മുഴുവനും, സ്വെയിനും, ബ്രി
 തനും, ഗോളും സമീപസ്ഥങ്ങളായ ഇതര പ്രദേശങ്ങളും അ
 നന്ത്യോക്വയിൽ നിന്നു പ്രയാണം ചെയ്തു ശൈമോൻ ക്രൈസ്തായിൽ
 നിന്നു ശ്ലീഹന്മാരുടെ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ കൈവെപ്പ്
സ്വീകരിച്ചു. അവിടെ അവൻ പൗരോഹിത്യസഭയിൽ അവൻ അ
 ധികാരിയും ഭരണകർത്താവുമായി”. (10)

8. യാക്കോബായ സഭയിലെ വലിയ ഒരു പണ്ഡിത
 നായ യാക്കോബ് ബ്രോഗ് അന്ത്യോക്വ നഗരത്തെ സംബ
 ന്ധിച്ചു പറഞ്ഞ ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവി
 കുന്നു: “വൈവപുത്രന്റെ വെളിപാട് ശിഷ്യന്മാരുടെ തലവ
 നിൽ നിവേശിച്ചു. ശൈമോൻ ക്രൈസ്തായോട് ‘നീ എങ്ങനെ
 അന്ത്യോക്വപട്ടണത്തെപ്പറ്റി വിചാരിക്കുന്നു? ഇതാ! ആ
 പട്ടണം നിന്നിൽനിന്നു ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു വേ
 ണ്ടി നിന്നെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു’ എന്നു കർത്താവു പറഞ്ഞു.
 അപ്പോൾ ശൈമോൻ മറുപടി നൽകി: ‘എന്റെ കർത്താവേ!
 എനിക്കു റോമ്മാപട്ടണം മതി. മണ്ടുപട്ടണങ്ങളിൽ പോയി
 ഞാൻ എങ്ങനെയാണു പറിപ്പിക്കുന്നത്? എനിക്കു ഒരു ക്രൂ

10) Consti. Apost. G. E. Kayyath, Syri
 Orientales seu Chaldaei Nestoriani et Roman-
 orum Pontificum Primatus, Rom. 1870, p-
 23-24.

ടുകാരനെ തരിക. അപ്പോൾ നീ എന്നെ അയക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു ഞാൻ പോകാം. കത്താവു അവനോടു പറയുന്നു: 'ഞാൻ നിന്നെ പന്ത്രണ്ടുപേരുടെ തലവനാക്കിയല്ലോ. നിനക്കു ഇഷ്ടമുള്ളവൻ നിന്റെ കൂടെ പോരട്ടെ'. (11) വി. പത്രോസ് അന്ത്യോക്യായിൽ എവോദിയോസിനെ വാഴിച്ചിട്ടു റോമ്മായിൽ തന്റെ സിംഹാസനം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി ആ പട്ടണത്തിലേക്കു പോകാൻ നിശ്ചയിച്ചു കർത്താവാണു് ഈ സംഭാഷണത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്.

9. മുസലിലെ യാക്കോബായ മെത്രാനായ മുശെ ബർ കീപ്പോ ദേവാലയത്തിന്റെ പ്രതിഷ്ഠാകർമ്മത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "കേപ്പോ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ശൈമോൻ—യോനായുടെ പുത്രൻ, അതായതു ശ്ലീഹന്മാരുടെ തലവനായ പത്രോസ്— റോമ്മായിലേക്കു പോകയും, അവിടെ സഭ സ്ഥാപിക്കയും, അതിനെ ശ്ലീഹന്മാരുടെ തലവൻറെ സിംഹാനമാക്കുകയും 25 സവേതരം അതിനെ ഭരിക്കുകയും ചെയ്തു. (12)

10. യാക്കോബായസഭ ഔദ്യോഗികമായി അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്ന "ഇളയ കാനോൻ" എന്ന വിശുദ്ധ നിയമഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കത്താവു യാക്കോബായസഭയിലെ പണ്ഡിതന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനായ ബർ എബ്രായ "വൈദിക നാളംഗമം" എന്ന പുസ്തകത്തിൽ വി. പത്രോസിനെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: "ചൈവത്തിന്റെ മാലാഖാ കാരാഗൃഹത്തിൽ നിന്നും പത്രോസിനെ മോചിച്ചശേഷം പത്രോസ് ജരൂശലേമിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു സുഖീശേക്കും പഠിച്ചിട്ടുകൊണ്ടു്

11) Jacob Srog: Homil. de urbe Antioch. cod. Vati. (Syri) 177, p. 522, a tergo, col. 2.

12) Moses Bar kipo; de dedicatione Eccl. Homil. I, Cod. Vat. Syr. 159, p. 314; Cf. Jugie, Theol. Dogm. Christ. Orient. V., 1935. p. 393.

കണ്ടുവർഷം വഴിയാത്രയിൽ കഴിച്ചു. അനന്തരം അന്ത്യോക്യായിലേക്കു അവൻ പോയി. അവിടെ സഭയ്ക്ക് അടിസ്ഥാനം ഇടുകയും, ബലിപീഠം സ്ഥാപിക്കുകയും, ഒന്നാമത്തെ മെത്രാനായി എവോദിയോസിനെ അവിടെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടെ നിന്നും രോമ്മായിലേക്കു പോയി. അവിടെ 25 (27?) വർഷം മെത്രാനായി ഭരിച്ചു. എവോദിയോസ് അന്ത്യോക്യായിലെ ഒന്നാമത്തെ പാത്രിയർക്കീസായി വാണു. പത്രോസ് അവിടെ സഭ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും അവിടെ ഭരണം നടത്തിയില്ല. എവോദിയോസിനു പട്ടം കൊടുത്തു അവിടെ നിയമിച്ചു. പത്രോസ് രോമ്മായിലെ സിംഹാസനം ഭരിച്ചു'. (13)

11. വിദേശത്തെ യാക്കോബായസഭ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും, കേരളീയ യാക്കോബായ സഭയിലെ പണ്ഡിതന്മാരായ ചില വൈദികർ സുറിയാനിയിൽനിന്നു മലയാളഭാഷയിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്ത ശ്രേഷ്ഠാനുമതിയോടുകൂടി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ളതുമായ അനേക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മാവാരസഭയെയും സിംഹാസന സ്ഥാപനത്തെയും സംബന്ധിച്ചു പ്രസ്തുതമായ സാക്ഷ്യങ്ങൾ നൽകുന്നു. "പുർവ്വിക സഭാപിതാക്കന്മാരും പൊതു സുനഹദോസുകളും" എന്ന ഗ്രന്ഥം യാക്കോബായ സഭാസംസ്കൃതികളിൽ പാഠപുസ്തകമായി മേല്പട്ടക്കാർ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പുസ്തകമാണ്. കിന്നംകുളം എ. ആർ. പി. പ്രസ്സിൽനിന്നു 1932-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ 2-ാം പതിപ്പ് ഈ ഗ്രന്ഥകാഴ്ചന്റെ കൈവശം ഇരിക്കുന്നു. ദിവ്യശ്രീ പി. പി. യൗസേപ്പ് കത്തനാർ രചിച്ചിട്ടുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആദ്യപുറത്തു "നി. വ. ദി. ശ്രീ. മലങ്കര ഇടവകയുടെ മാർ ദിനന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലെ അനുമതിയോടുകൂടെ പി. പി. യൗസേപ്പ് ശെമ്മാഴ്വനാൽ 1905-ൽ രചിക്കപ്പെട്ടതു" എന്ന് അച്ചടിച്ചിരിക്കുന്നു. ദിവ്യശ്രീ പി. പി. യൗസേപ്പ് കത്തനാർ കോട്ടയത്തു പ

13) Bar-Hebraeus, Ed. Klameth.

ഘടനാഭിമാനത്തിൽ വളരെക്കാലം സുറിയാനിമല്ലാനായി
 തന്നിട്ടുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം നല്ല ഒരു പ്രസംഗകനും, സുറിയാനി
 ഭാഷയിലുള്ള അസാമാന്യ പാണ്ഡിത്യത്താൽ മാർ ഗ്രീഗോ
 റിയോസ് മെമ്മോറിയൽ മെഡൽ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളവനുമാ
 ണ്. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ അവതാരികയിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താ
 വ് ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: "ഈ നൂതന പുസ്തക
 ത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന മിക്കഭാഗങ്ങളും ഷർ എബ്രോയേ,
 എഡുസേബിയോസ്, യോസീപ്പോസ് ആദിപ്രായപിതാക്ക
 ന്മാരുടെ സർവ്വസമ്മതം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള കൃതികളിൽ നിന്നും
 മറ്റു പല മഹാനാമരുടെ വിശ്വാസയോഗ്യങ്ങളായ ചരിത്ര
 ങ്ങളിൽനിന്നും എടുത്തിട്ടുള്ളവയാണ്..... ഞായറാഴ്ച പള്ളി
 ക്കുടങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചു എത്രയും വേഗത്തിൽ ഈ പുസ്തക പ്ര
 സിദ്ധീകരണം ആവശ്യമായി വന്നു..... നി. വ. ദി. ഗ്രീ
 മലങ്കരയുടെ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരു
 മനസ്സുകൊണ്ടു ഈ പുസ്തകത്തെ വായിച്ചു കേൾക്കുകയും വളരെ
 സന്തോഷിക്കുകയും ഈ പുസ്തകം എല്ലാ ക്രിസ്തീയ സമൂഹങ്ങൾ
 ക്കും പ്രയോജനകരമായിരിക്കുമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുകയും
 ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതും വളരെ അഭിനന്ദനീയംതന്നെ." ഇ
 ങ്ങളെ അക്കോബായക്കാർ വിശ്വാസയോഗ്യമായി പരിഗ
 ണിക്കുന്ന ചരിത്രരേഖകളെ ആസ്പദമാക്കി രചിച്ചിട്ടുള്ള
 തും, യാക്കോബായസഭയിലെ മേല്പട്ടക്കാർ പ്രത്യേകവിധം
 പ്രശംസിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ 2-ാം അ
 ഖ്യായത്തിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: "വി. പത്രോ
 സ് അന്ത്യോക്യയിൽ സിംഹാസനം ഉറപ്പിച്ചശേഷം എവേറ
 ദിയോസിനെ മേലദ്ധ്യക്ഷനായി നിയമിച്ചുകൊണ്ടു റോമ്മാ
 യിൽ പോയതായും, തന്റെ വേല അവിടെയും ഫലസിദ്ധി
 പ്രാപിച്ചതായും, ക്ലീമീസിനെ അവിടെത്തെ മേലദ്ധ്യക്ഷനാ
 യി നിയമിച്ചതായും പറച്ചിലുണ്ട്. ഈ സമയം വി.
 പൗലോസും റോമ്മായിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.... വി. പത്രോ
 സിന്റെയും പൗലോസിന്റെയും മരണത്തിൽ അപ്രതി
 ക്ഷിതമായ കാരണം തങ്ങളുടെ ഉപദേശംമൂലം ക്രൂരനായ നി
 റോയുടെ ഒരു വെപ്പാട്ടിയെ മനസ്സുതിരിപ്പിച്ചു എന്നുള്ള

താണ്. പാറാവുകാവൽക്കാരിൽ രണ്ടുപേരെയും വേദോചി
 ല രജസേവകന്മാരെയും ഈ അവസരത്തിൽ അവർ മനസ്സു
 തിരിപ്പിച്ചു. മാർട്ടിൻ എന്നു പേരുള്ളതായി വളരെ തണു
 പ്ലും നികൃഷ്ടവുമായ ഒരു കാരാഗൃഹത്തിലാണു പത്രോസിനെ
 ഇട്ടിരുന്നത്. ഏകദേശം ഒമ്പതുമാസത്തോളം അവൻ ഈ
 ബന്ധനത്തിൽ പാർത്തു....മിശിഹാകാലം 68-ൽ നീറോ
 കേസർ മുഖമുണ്ടായ പീഡയിൽ ഭാഗ്യവാന്മാരായ പത്രോ
 സിന്റെയും പൌലോസിന്റെയും മരണം ഒരു ദിവസമായി
 യന്നു എന്നു വി. ജെറോം പറയുന്നു....വി. പത്രോസിന്റെ
 ശ്മശാനസ്ഥലം വൃത്തിയാക്കുന്നതു പറഞ്ഞുവരുന്നു
 ത്. ഈ സ്ഥലത്തു കുടുംബത്തിനോടു രാജാവു അതിരമണീ
 യമായ ഒരു പള്ളി പണികഴിപ്പിച്ചു. അവന്റെ രണ്ടു
 മത്തെ ലേഖനം മരണത്തിനു മുമ്പായി രോമ്മായിൽ
 വെച്ചു ഏഴുതി. (14) വി. പത്രോസിന്റെ കാ
 ലത്തുതന്നെ ക്രിസ്തുലയം രോമ്മാസാമ്രാജ്യത്തിൽ പ്രവേശി
 ത്തു ഏല്പുകാരമാണെന്നു വിവരിച്ചുകൊണ്ടു 7-ാം അദ്ധ്യായ
 ത്തിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "കാലക്രമത്തിൽ മിശിഹാ
 യുടെ ബാലസഭ സമുന്നതിയെ പ്രാപിച്ചു വന്നതിനാൽ അ
 തിനെക്കുറിച്ചു ഗൗനിക്കണമെന്നു രോമ്മായിലെ നാട്ടുവാഴി
 കളും വിശുദ്ധ പൌലോസിന്റെയും പത്രോസിന്റെയും
 ബ്രഹ്മ്മശത്രുക്കളുമായ താർത്തലോസ്, അൽബീനോസ് ആ
 ദിയായ മഹാനാക്കു തോന്നിത്തുടങ്ങി.....നഗരങ്ങളിലും
 ഗ്രാമങ്ങളിലും ഹെസ്യസംഘവും രാത്രികൂട്ടവും പാടിയല്ലെന്നു
 ഉള്ള നിയമത്തെ അനുസരിച്ചു അടികളും തൊഴിൽക്കാരും
 പ്രാർത്ഥനാധോഗത്തിൽ വന്നു സംബന്ധിപ്പാൻവേണ്ടി രേ
 ത്രി എത്രയും ഗോപ്യമായി സംഘത്തെ നടത്തി വന്നു. വി.
 പത്രോസിന്റെ കാലത്തു നക്കേഷോസു എന്നു പേരുള്ള
 ഒരു കശീശായുടെ x ഭവനത്തിൽവെച്ച് സംഘം നടത്തിവ

14) "പുസ്തിക സഭാപിതാക്കന്മാരും, പൊതുസുനഹ
 മോസുകളും" (പി. പി. ജെറസേപ്പകന്മാർ), എ. ആർ.
 പി. പ്രസ്സ്, കുന്നംകുളം (1932) പുറം 32-35.
 X കശീശാ = പട്ടക്കാർ

ന്നും. അനന്തരം മക്കേലോസ് എന്നൊരു പ്രളവം, അൽ ഖീനോസ് നാടുവാഴിയുടെ ഭാഗ്യമായ ക്ലീമീഡിയും മനസ്സു തിരിഞ്ഞതിനാൽ സംഘം കരകൂടി ബലപ്പെട്ടു." (15) അലക്സാണ്ട്രീയക്കാർക്കും ഒരു എളുപ്പായ തത്വജ്ഞാനിയുമായ ഫിലോ (Philo) രോമ്മായിൽ വെച്ചു വി. പത്രോസിന്റെ പ്രസംഗം കേട്ടിട്ടുള്ളതായി ഈ പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (16) "സകല ദുഷ്ടതങ്ങൾക്കും ഇരിപ്പിടമായിരുന്ന അജ്ഞാന രോമ്മാ അശേഷവും ക്രിസ്ത്യാനികളാകുന്നതിനും, അവിടെ വി. പത്രോസിന്റെയും പൌലോസിന്റെയും സ്റ്റാർകുമായി പ്രസിദ്ധാലയങ്ങൾ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതിനും കാരണമായതു രക്തസാക്ഷികളുടെ രക്തമണ്ഡലം" (17) എന്നും 7ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറയുന്നു.

വി. പത്രോസിന്റെ ഭരണശേഷം ലിനോസ്, അനിക്ലേത്തസ്, ക്ലീമീസ് എന്നിവർ രോമ്മാസിംഹാനത്തിൽ വാണതായും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. "ശ്ലീഹന്മാരുടെ കാലത്തോടു അടുത്തു ജീവിക്കുകയും, അവരുമായി സംസർഗ്ഗം ചെയ്യുകയും, അവരിൽ നിന്നും കേട്ടുപഠിക്കുകയും ചെയ്തവരിൽ ഒരാളാണു ക്ലീമീസ്.....ലിനോസ് (യുലിയാനോസ്), അനിക്ലേത്തസ് എന്നീ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ മരണശേഷം രോമ്മായിൽ ഓരോ വീടുകളിൽ സ്വകാര്യമായി കൂടിവന്ന സഭകൾ യോജിച്ചു വി. ക്ലീമീസ് എപ്പിസ്കോപ്പറായാൽ ഭവിക്കപ്പെട്ടുവന്നു. അദ്ദേഹം ശ്ലീഹന്മാരിൽ നിന്നും കണ്ടു പഠിച്ച ഓരോ പാരമ്പര്യങ്ങളെയും ശരിയായി പഠിച്ചുവന്നു". (18) വി. പത്രോസ് മരിക്കാൻ മാത്രമല്ല രോമ്മായിൽ പോയതെന്നും, അവിടെ ദീർഘനേരം വസിച്ചു പഠിയ്ക്കുകയും മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയെന്നും, പീൻഗാമികളെ വാഴിച്ചെന്നും ഈ സാക്ഷ്യത്തിൽനിന്നു തെളിയുന്നു.

15) ഉദ്യുതഗ്രന്ഥം (മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച ഗ്രന്ഥം) അദ്ധ്യായം 7., പുറം 114-115. 16) പുറം 116. 17) പുറം 121.

18) ഉദ്യുതഗ്രന്ഥം, പുറം 123.

12. കേരളത്തിലെ യാക്കോബായക്കാർ സഭാസംഗ്രഹങ്ങളിൽ പഠപുസ്തകമായി ഉപയോഗിച്ചു വരുന്ന മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥമാണ് "പന്ത്രണ്ടു ശ്ലീഹന്മാർ" എന്ന പേരിൽ പി. റി. ഇടുപ്പ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പുസ്തകം. വൈദികന്മാർ തിരഞ്ഞെടുക്കി കിന്നംകുളം എ. ആർ. പി. പ്രസ്സിൽ നിന്നു 1929-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ മുഖവുരയിൽ ഗ്രന്ഥകർതാവ് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "പല സഭാസംഗ്രഹങ്ങളിലും ഇതരസമുദായക്കാരുടെ പുസ്തകങ്ങളും തന്നെ പഠപുസ്തകങ്ങളായും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. സഭാ സംബന്ധമായ പുസ്തകങ്ങളുടെ കുറവിനെ ശക്തരൂപമേ പരിഹരിച്ചു. നമ്മുടെ സഭാസംഗ്രഹങ്ങളിൽ ഉപയോഗിപ്പാൻ സ്വന്തമായ പുസ്തകങ്ങൾ ധാരാളം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണമെന്നു കരുതുന്നതുകൊണ്ടു കിന്നംകുളം എ. ആർ. പി. പ്രസ്സിൽ ഇടയാക്കിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഈ പുസ്തകരചനയ്ക്കു വിശ്വാസ്യതയുണ്ടായ പല ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കും പുറമേ ദിവ്യ ശ്രീ പി. പി. ഐസക് സെല്ലുക്കന്മാർ അവർകളാൽ രചിക്കപ്പെട്ട "പുതിയസഭാപിതാക്കന്മാരുടെ പൊതു സുനഹദോസുകളും" എന്ന ഗ്രന്ഥം വളരെ സഹായമായിട്ടുണ്ടു്....നി. വ. ടി. ശ്രീമാൻ ഒസ്തോയോസ് ബാവറ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു * ആത്മാർത്ഥ സിംഹാസനപ്പള്ളിയിൽ ഏഴുനേളിയിരുന്നപ്പോൾ ഇതിന്റെ കൈയെഴുത്തുപ്രതി വായിച്ചു കേട്ടതിൽ അത്യന്തം രൂപപ്പെട്ടുകയ്കും, ഇതു പ്രസിദ്ധീകരിപ്പാൻ സസന്തോഷം ആജ്ഞാപിക്കയും ചെയ്തു". (19) ഈ പുസ്തകം പരിശോധിച്ചു ഇതിലെ തെറ്റുകൾ തിരുത്തി ഇതിന് അവതാമിക ഏഴുതിയിരിക്കുന്ന വ.

19) "പന്ത്രണ്ടു ശ്ലീഹന്മാർ" (പി. റി. ഇടുപ്പ്), എ. ആർ. പി. പ്രസ്സ്, കിന്നംകുളം (1929). മുഖവുര, പാ. 3-4.

* അന്ത്യോക്യാപാത്രിയക്കീസിന്റെ പ്രതിനിധിയായി കിന്നംകുളത്തു് താമസിച്ചു് അവിടുത്തെ കവരങ്ങളിലു വീണ്ടേഴിയനായ ഒരു യാക്കോബായ മെത്രാനാണു മാർ ഒസ്തോയോസ്.

21. ശ്രീ. കൊച്ചു പാമ്പിൽ ഗീവർഗീസ് റമ്പാച്ചൻ തന്റെ അവതാരികയിൽ എഴുതുന്നു: "സന്ധ്യസ്തുര അല്പേതാക്കൾക്കു എന്നല്ല അല്പോപകന്മാർക്കും എന്നല്ല സകലമാനപേക്ഷും വളരെ പ്രയോജനകരമായ ഒരു പുസ്തകമാണു് ഇതു്." (20)

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രണ്ടാംഭാഗത്തിൽ, ശ്രീഹന്മാരുടെ തലവനായ മാർ പത്രോസ് ശ്രീഹന്മാർ എന്നു തലവനാകുക കൊടുത്തിട്ടുള്ള 1-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "ഉദ്ദേശ്യമായി കർത്താവിന്റെ സഹോദരനായ വി. യോക്കോബിനെ നിയമിച്ചശേഷം പത്രോസുശ്രീഹന്മാർ അന്ത്യോക്യയിൽ ചെന്നു് അവിടെ 7 സംവത്സരം താമസിച്ചു സഭയെ ഭരിച്ചു. അവിടെ വിശുദ്ധ സിംഹാസനം ഉറപ്പിച്ച ശേഷം ഏവാലിയോസിനെ മേലദ്ധ്യക്ഷനായി നിയമിച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ റോമ്മായിൽ പോയി. അവിടെയും തന്റെ വേല വളരെ സഫലമായിത്തീന്നു. പൌലോസുശ്രീഹന്മാരുടെ വിവാഹപ്പെട്ടപ്പോൾ തന്റെ സംരക്ഷണയിൽ ഇരുന്ന ചിലസഭകളെ പത്രോസുശ്രീഹന്മാർ സന്ദർശിക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ...രണ്ടാമത്തെ ലേഖനം റോമ്മായിൽവെച്ചു തന്റെ 'മരണത്തിനു്' അല്പം മുമ്പായി എഴുതി... ക്രിസ്തപണ്ഡം 64-ൽ നിന്നു ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രോണയാൽ റോമ്മായിൽ ഒരു അഗ്നിബാധയുണ്ടായി... ചക്രവർത്തിയുടെ ചാർട്ടർകാരിൽ ചിലരെ ശ്രീഹന്മാർ മാനസാന്തപ്പെടുത്തിയതിനാൽ ചക്രവർത്തിക്കു തന്നോടു പ്രത്യേക വേദമുണ്ടായിരുന്നു. അഗ്നിബാധ കാരണമാക്കി അനവധി ക്രിസ്ത്യാനികളെ പിടിച്ചിട്ടുള്ള കൂട്ടത്തിൽ പത്രോസു ശ്രീഹന്മാരെയും പിടിച്ചു പൌലോസു ശ്രീഹന്മാരോടുകൂടെ വേഗമുമാസത്തോളം കടവിൽ പാർപ്പിച്ചു... ശ്രീഹന്മാർ കടവിൽ പാർക്കുമ്പോൾ കാരാഗൃഹപ്രമാണിയെയും, വേറെ പല തടവുകാർെയും മാനസാന്തപ്പെടുത്തി. ക്രിസ്തപണ്ഡം 68-ൽ ചക്രവർത്തിയുടെ കല്പനകാരം പൌലോസു ശ്രീഹന്മാരെ ശിരശ്ശാലം ചെയ്യുകയും, അന്നുത

ഒന്നു പത്രോസു ശ്ലീഹായെ കൊരടാവുകൊണ്ടു അടിച്ചശേഷം കുരിശിൽ തറയ്ക്കയും...ചെയ്യും...ശ്ലീഹായുടെ ശ്മശാനസ്ഥലം വത്തിക്കാൻ ആണെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഈ നൂലുലത്തു വി. ശ്ലീഹായുടെ നാമത്തിൽ കുസ്തന്തിനോസു (Constantine) രാജാവു വളരെ മനോഹരമായ ഒരു പള്ളി പണിയിച്ചിട്ടുണ്ട്". (21) ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അനുബന്ധത്തിൽ വി. പത്രോസിന്റെയും പൌലോസിന്റെയും മരണവിവരത്തെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ ഏഴുതിയിരിക്കുന്നു: "പത്രോസു ക്രിസ്തബുദ്ധം 68-ൽ റോമിൽ വെച്ചു നീറോ കൈസർ മുഖാന്തിരം കുരിശിൽ തലകീഴായി തറച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ടു. പൌലോസു റോമിൽ വെച്ചു ക്രിസ്തബുദ്ധം 68-ൽ വി. പത്രോസിനോടു ഒന്നിച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ടു". (22)

13. കേരളത്തിലെ മിക്ക യാക്കോബായ കുടുംബങ്ങളിലും ഭക്തിപൂർവ്വം വായിച്ചുവരുന്ന ഒരു പുസ്തകമാണു "പരിശുദ്ധവൈദികന്മാരുടെ കന്യകമാരിയുടെ ജീവചരിത്രം." കുറുപ്പു കെ. എ. ആർ. പി. പ്രസ്സിൽ 1928-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ 2-ാം പതിപ്പാണു് ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ കൈവശമുള്ളതു്. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യപുറത്തു മലങ്കര സുറിയാനി ക്നാനായ ഇടവകയുടെ മാർസെവേറിയോസു മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്നും ഗ്രന്ഥകാരനെ 257-ാം നമ്പരായി നൽകിയിരിക്കുന്ന ആശീർവാദ കല്പനയിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "നിങ്ങളുൾക്കൊടുത്തയച്ച വി. വൈദികന്മാരുടെ ജീവചരിത്രത്തിന്റെയും വേദവായനകുറിപ്പിന്റെയും തർജ്ജിമകൾ നമ്മുടെ ബു. വികാരി ജനറലിനെക്കൊണ്ടു നാം പരിശോധിച്ചിട്ടുതിൽ അവ മുഖത്തോടു യോജിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ നാം അവയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തെ ഇതിനാൽ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകങ്ങൾ രണ്ടു ഭക്തിയോടെ ഉപയോഗിക്കുന്നവർക്കു വൈദികന്മാരുടെ സ

21) ഉദ്യോഗനാമം, പുറം 41-45. 22) ഉദ്യോഗനാമം, അനുബന്ധം, പുറം 93, 95

ഓ ലഭിക്കുമാറാകട്ടെ." പിന്നാലെ ചേർത്തിരിക്കുന്ന വിജയൻ
പനത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "ഭനരോ എന്നുപേരായ
പരമേശക്രിസ്ത്യാനിയാൽ ക്രിസ്തബന്ധം 101-ാം ആണ്ടു സു-
റിയാനിഭാഷയിൽ ഏഴുതപ്പെട്ടതും, പരമനായ നി. വ. ഭി-
ശ്രീ മാർ സെവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സി-
ലെ കൈവശമിരുന്നതുമായ മൂല ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും തർ-
ജ്ജിമ ചെയ്തതാണ് ഈ പുസ്തകം."

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ 3-ാം പുസ്തകത്തിൽ, വി. അന്ത-
നാസ്യോസ് പാഷണ്ഡികളിൽ നിന്നു വിവിധപീഡകൾ സ-
ഹിച്ചു 27 വർഷത്തോളം പലസ്ഥലങ്ങളിൽ ചുറ്റിപ്പറമ്പു-
രിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞശേഷം ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "പി-
ന്നെയും അദ്ദേഹം രോമ്മാപട്ടണത്തിലേക്കു പോയി. മാർ-
പത്രോസ്, പൌലോസു എന്ന പരിശുദ്ധശ്ലീഹന്മാരുടെ ശരീ-
രങ്ങളിൽ നിന്നു വാഴ്വു കൈക്കൊള്ളുവാൻ യോഗ്യനായിട്ടു-
വിക്കയും, അവരുടെ പ്രസന്നമുഖത്തെ കണ്ടു അഭിമുഖമായി
സംസാരിപ്പാൻ ഇടവരുകയും ചെയ്തു". (23)

പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥം 5-ാം പുസ്തകത്തിൽ കന്യകമാരിയാമി-
ന്റെ ചരമവാർത്ത അടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥം പലടത്തും അന്വേഷി-
ച്ചിട്ടു കിട്ടാത്തതിനെപ്പറ്റി വിവരിക്കുകയിൽ ഇപ്രകാരം പ്ര-
സ്താവിക്കുന്നു: "വിശുദ്ധ മാരിയാമിന്റെ ചരമവിവരം അട-
ങ്ങിയ പുസ്തകത്തിനായി ജന്മശലേമിലെല്ലാം അന്വേഷിച്ചാ-
റെ ലഭിച്ചില്ല... ആയതുകൊണ്ടു പത്രോസിനെയും പൌലോ-
സിനെയും കബറടക്കിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലമായ രോമ്മിലേക്കു
ഏഴുതി അയയ്ക്കണം; പക്ഷേ ആ പരിശുദ്ധ പുസ്തകം അവിടെ
കണ്ടുകൊണ്ട്" (24)

ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും സുവിശേഷം പ്രസം-

23) കന്യകമാരിയാമിന്റെ ജീവചരിത്രം (മ്സത്രോ-
നാ ജോസഫ്) എം. ആർ. പി. പ്രസ്സ്, കുന്നംകുളം (1928)
പുറം, 25. 24) ഉദ്യോഗഗ്രന്ഥം, പുറം 66.

നീച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അപ്പസ്തോലന്മാർ തങ്ങളുടെ ഗുരുവിന്റെ മാതാവായ കന്യകമറിയം മരണാസന്നയായി കിടക്കയിൽ അതുതകരമായി സ്വർഗ്ഗീയ രഥങ്ങളിൽ ബത്'ലഹേമിൽ വന്നെത്തിയ സംഭവത്തെ ഈ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. റോമ്മായിൽ വി. കർബാന ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരുന്ന വി. പത്രോസിനെ പരിശുദ്ധാത്മാവു വിവരം അറിയിച്ചതിനെപ്പറ്റി ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "ശെക്കോൻകീപ്പാ ബുധനാഴ്ച കർബാന ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു നീല്ക്കുമ്പോൾ ആകുന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവു അവനെ അറിയിച്ചതു്. അവിടെ പുറജാതികളുടെ കർബാന ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ മദ്ബഹായുടെ മുമ്പാകെ രഹസ്യപ്രാർത്ഥന കഴിക്കുമ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവു അവനോടു 'നീന്റെ ഗുരുവിന്റെ മാതാവു മരിക്കുന്നതിനു സമയമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു കർബാനാനന്ദരം ഉടൻ ബത്'ലഹേമിലേക്കു പോകണം' എന്നു പറഞ്ഞു". (25)

അപ്പസ്തോലന്മാരെല്ലാം ബത്'ലഹേമിൽ വന്നുചേന്നപ്പോൾ വി. പത്രോസ് അവരോടു് ഏതെല്ലാം സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നു അവർ വന്നെത്തി എന്നും, പരിശുദ്ധാത്മാവു അവരോടു പറഞ്ഞ സുഗതികൾ എന്തെന്നും കന്യകമറിയമിനെ അറിയിപ്പാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. വി. പത്രോസ് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: "ബുധനാഴ്ച രാവിലെ പരിശുദ്ധാത്മാവു റോമ്മായിൽവെച്ചു ഏഴന്നാടു് 'നീ കർബാന ചൊല്ലിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഉടൻ ബത്'ലഹേമിൽ നീന്റെ ഗുരുവിന്റെ മാതാവിന്റെ സമീപത്തേക്കു പോക, അവൾ മരിക്കാറായിരിക്കുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞു. കർബാന കഴിഞ്ഞ ഉടൻതന്നെ ഞാൻ പ്രകാശമുള്ള മേഘങ്ങളിൽ കൂരറി ആകാശത്തിനും ഭൂമിക്കും മദ്ധ്യേ മറ്റു ശ്ലീഹന്മാരുടെ രഥങ്ങളെ കാത്തുകൊണ്ടു നിന്നു". (26)

14. "പത്രോസ് ശ്ലീഹായും നീറോ രാജാവും" എന്നു

25) ഉദ്യുതഗ്രന്ഥം, പുറം 79. 26) ഉദ്യുതഗ്രന്ഥം, പുറം 82.

പേരിൽ സുറിയാനിയിൽ നിന്നു തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ലഘുഗ്രന്ഥം കേരളീയ യാക്കോബായക്കാരുടെ ഇടയിൽ പ്രചുരപ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്നു. ഈ ലഘുഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പരിഭാഷകനായ ദിവ്യശ്രീ എം. റവീ. ജിട്ടിരാകത്തനാർ ഒരു സുറിയാനിഭാഷാപണ്ഡിതനത്രെ. ഇദ്ദേഹം പാമ്പാക്കട കോന്നാട്ടു മാത്തൻമല്ലാന്റെ സഹായത്തോടെ ശമര്യോൻ വളരെക്കാലം സുറിയാനി പഠിപ്പിക്കുകയും, മല്ലാന്റെ മരണശേഷം അവിടുത്തെ സെമ്മിനാരിയിൽ അതേജോലി തുടർന്നിട്ടുവരികയും ചെയ്തു. വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച അനേകരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയ വിവരം അറിഞ്ഞു നേരേ ചക്രവർത്തി കോപിച്ചു. വി. പത്രോസിനെയും വി. പൗലോസിനെയും കേൾക്കുന്നവരിൽ വരുത്തി. നേരേ ചക്രവർത്തിയും വി. പത്രോസും തമ്മിൽ അല്ലോറു നടന്ന സംഭാഷണമാണ് ഈ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിക്കുന്നത്. അതിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

നേരേ:—നമ്മുടെ പട്ടണത്തെ കലക്കിയവർ നിങ്ങളുടെ അല്ലയോ? അടുത്തുവന്നു നിങ്ങളുടെ ഉപദേശം എന്തെന്നും, നമ്മുടെ പട്ടണത്തിലേക്കു നിങ്ങളെ അയച്ചതു് ആരെന്നും നമ്മോടു അറിയിക്കുക....

പത്രോസ്:--ഞാൻ ഈ പട്ടണത്തിലേക്കു വന്നതു് ഇവിടെ വേല ചെയ്യാനും ഇവിടെയുള്ള മിശിഖങ്ങളെ പഠിച്ചുകൊണ്ടു് എന്റെ യജമാനന്റെ ഉപദേശം ഇവിടെ വിതപ്പാനുമായിട്ടാകുന്നു. അതു വിതച്ചിട്ടു ഞാൻ പൊയ്ക്കൊള്ളാം.....

നേരേ:—ഭാഷകനായ വൃദ്ധാ! മരണവും ജീവനും എന്റെ കൈകളിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു നീ അറിയുന്നില്ലയോ? എന്നെ നീ പരിഹസിക്കുന്നുവോ? നിന്റെ അവസാനം അടുത്തു എന്നു നീ കരുതിക്കൊള്ളുക.

പത്രോസ്:—അവിടുന്ന് പറഞ്ഞതു ശരിതന്നെ. ഞാൻ വൃദ്ധനാകുന്നു. എല്ലാവർക്കും പിതാവും ഉപദേഷ്ടാവും ആ

യിരിപ്പാനും, കുത്താവികലേക്കു എല്ലാവനേയും തിരിപ്പിപ്പാനും ആയിട്ടും, താനാണു ഏകനെ തെരഞ്ഞെടുത്തത് അയച്ചുപിടിക്കുന്നത്.

നേദോ:-നീ അയക്കപ്പെട്ടതു ഞങ്ങൾക്കായി മാത്രമല്ല? എല്ലാ ജാതികളോടും നിനക്കു പ്രസംഗിക്കേണ്ടതോ? റോമ്മായിലേക്കു മാത്രമെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ റോമ്മാ നിന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നില്ല.

പത്രോസ്:-ലോകത്തിൽ ചിതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സകല ജാതികൾക്കുമായി പന്ത്രണ്ടുപേരോണു് എന്റെ രജമാനൻ തെരഞ്ഞെടുത്തു് അയച്ചതു്. എന്നിങ്ങ റോമ്മായിലേക്കു ചിട്ടികിട്ടി. അതുകൊണ്ടത്രെ ഞാൻ ഇങ്ങോട്ടു വന്നതു്.....

നേദോ:- നീ വീച്ചുകാരനല്ലായിരുന്നോ? ഓക്കോ! നിന്റെ നല്ല ജോലി ഉപേക്ഷിച്ചു നിന്റെ ജീവഹാനിക്കായി ഈ ജോലി നി തെരഞ്ഞെടുത്തുവല്ലോ. നിനക്കു കഷ്ടം!

പത്രോസ്:-അങ്ങു പറഞ്ഞതു ശരിതന്നെ. ഞാൻ വീച്ചുകാരനായിരുന്നു. വളരെ മത്സ്യങ്ങളെ ഞാൻ വീശിപ്പിടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷേ ഇപ്പോൾ എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാനായി ഞാൻ മനുഷ്യരെ വീശിപ്പിടിക്കുകയാകുന്നു....

നേദോ:-റോമ്മാ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമാകുന്നു. അതിനു ചുറ്റുമുള്ള രാജ്യങ്ങൾ അതിനു കീഴ്പ്പെട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. അപ്പീടെയെല്ലാം നിങ്ങളുടെ ഉപദേശത്തെ നിങ്ങൾ നിറച്ചു. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ മരണം ഇവിടെത്തന്നെ. ഏതു മരണത്തെയാണു നിങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നതു്.

പത്രോസ്:-അവിടുന്ന് പറഞ്ഞതുപോലെ റോമ്മാ ഈ രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമാകുന്നു. ഏകിലും അതിൽ നല്ല വിത്തു വിതച്ചതു ഞാനാണു്. അതിന്റെ കൂചിയായി അങ്ങു മുമ്പു പറഞ്ഞ കിരീതുമാണം തന്നെ എന്നിങ്ങ യോഗ്യമാകുന്നു.

നീറോൻ രാജാവു വി.ശ്ലീഹായുടെ വചനപ്രകാരം തല

കീഴോട്ടായി അവനെ കുരിശിൽ തറയ്ക്കുകയും, വി. പൗലോസിന്റെ കഴുത്തു വാളുകൊണ്ടു കണ്ടിക്കയും ചെയ്തു. (27)

15. മലങ്കര യാക്കോബായ സഭയിലെ വലിയ ഒരു ചരിത്രകാരനായ ഇടുപ്പ് റൈട്ടർ ഏഴുതീയ സഭാചരിത്രത്തിൽ പറയുന്നു: “പത്രോസ് ശ്രീഹാ യഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ പ്രത്യേകം ഏറിയകാലം അറിയിച്ചു ഫലപ്രദമായി കണ്ടശേഷം അന്ത്യോക്യയിലേക്കു ചെന്നു അവുടെ ഏഴു സംവത്സരവരെയും താമസിച്ച് ക്രിസ്തുയേശുവിൽ അവരെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി, പള്ളിയും പള്ളിയുടത്തു മുറകളും ക്രമപ്പെടുത്തി, എവോദിയോസ് എന്ന മേല്പട്ടക്കാരനെയും അവുടെ നിശ്ചയിച്ചതിന്റെ ശേഷം, ക്ഷുദ്രക്കാർൻ ശൈമോൻ മൗഗുസ് രോമ്മായിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളെ ചില ഏടത്തു കളാലെ തട്ടിക്കുന്നു എന്ന വർത്തമാനം കേട്ടു അവുടെ ഏത്തി. അവുടെ പൗലോസുമായി തമ്മിൽകണ്ടു ഇരുവരുടെയും യാത്രാലോക്കണവിവരവും ഫലവും തമ്മിൽ പറഞ്ഞു ക്രിസ്തുവിൽ സന്തോഷിക്കയും, അവുടെ തൽക്കാലം ഉണ്ടായ ഏടത്തുടനെ നിക്കിളീനോസ് എപ്പിസ്കോപ്പായെ സഭാകർമ്മങ്ങൾ വിചാരിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അവുടെവച്ചു പൗലോസ് ശ്രീഹായെപ്പോലെ തന്നെ ക്രിസ്ത്യാനും 64-ൽ മരണത്തിന്റെ കിരീടത്തെ പത്രോസ് ശ്രീഹായും ഏറ്റു. (28) ഇടുപ്പ് റൈട്ടറുടെ ഈ സഭാചരിത്രം മെത്രാൻ ബാവക്കു ക്ഷി കേസിൽ ഒരു വിശിഷ്ട രേഖയായിട്ടാണ് “റോയൽ കോർട്ട്” വിധിയിലും മറ്റും പരിഗണിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു പ്രസ്താവ്യമത്രേ.

16. അന്ത്യോക്യ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രതിനിധിയായി കേരളത്തിൽ (മഞ്ഞനിക്കര) താമസിച്ചിരുന്ന മാർ

27) “പത്രോസ് ശ്രീഹായും നിരോ രാജാവും” (എം. റി. ഇട്ടിരകത്തനാർ) എ. ആർ. പി. പ്രസ്സ്, കുന്നംകുളം (1930), പുറം 2-8.

28) “മലങ്കരയുള്ള സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സഭാചരിത്രം”, പുറം 20-21.

ജൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു സമുദായക്കേസിൽ മൊഴികൊടുക്കുകയിൽ. ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: ".....ക്ലീമ്മീസ് രോമ്മായിലെ രണ്ടാമത്തെ യോ, മൂന്നാമത്തെ യോ എപ്പിസ്കോപ്പാ ആയിരുന്നുആദ്യമായി രോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചതു വി. പൌലോസാണ്. പിന്നീട് വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ വന്നു. അതുകൊണ്ടു രണ്ടു പേരും കൂടി സഭ സ്ഥാപിച്ചു എന്നു പറയപ്പെടുന്നു അന്ത്യോക്യം സിംഹാസനവും രോമ്മാസിംഹാസനവും പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനമാണ് രോമ്മായിലെ സഭയുടെ ആദ്യസ്ഥാപകൻ വി. പൌലോസാണ്. എന്നാൽ പിന്നീട് വി. പത്രോസ് അവിടെ വന്നതിനാലും, അദ്ദേഹം അപ്പസ്തോല ശ്രേഷ്ഠനാകയാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സിംഹാസനമായി രോമ്മാ അറിയപ്പെടുന്നുണ്ട്" പത്രോസ് രോമ്മായിൽ വെച്ചു മരിച്ചു കാലം മുതൽ ഇതറിയപ്പെടുന്നു." (29)

വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മാ നിവാസത്തിനും, സഭാസ്ഥാപനത്തിനും ഇത്ര ധാരാളമായ രേഖകൾ യാക്കോബായ സഭയിൽ ഉണ്ടായിട്ടും, അന്യദിനമെന്നപോലെ ആ സഭയിൽ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ ഇക്കാര്യങ്ങൾ കൊട്ടിപ്പോയിച്ചിട്ടും സ്ഥാനവും മാനവുമുള്ള എത്രയോ യാക്കോബായക്കാരാണ് വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ കാലുകുത്തുകപോലും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു വാതിക്കോടെ വാമിച്ചു സാധുക്കളായ കന്യാമാരികളുടെ തല തല്ലിക്കീറാൻ ശ്രമിച്ചവരെന്നത്. "കൺതാങ്ങലു ചത്താലും വേണ്ടുകയില്ല, നാനൂറുന്റെ കണ്ണനീരു കാണ്ണം" എന്ന നീച മനസ്ഥിതിപോലെ, അങ്ങുളുടെ സഭയും പിതാക്കന്മാരും പഠിപ്പിക്കുന്നവയ്ക്കു എതിരായാലും വേണ്ടുകയില്ല, കന്യാമാരികൾസഭയുടെ ഒരു വിഭാഗം സത്യം സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ പാടില്ല എന്നുള്ള വാതിയും വൈരാഗ്യബുദ്ധിയുമല്ല യാക്കോബായ സന്ദോഹങ്ങൾ ഇവിടെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്?

29) പൌലോസി (സമുദായക്കേസ), 117 മിഥുനം 8.

3. യവനായ (ഗ്രീക്ക) സഭയിലെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ.

1054-ൽ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ നിന്നു വേർപിരിഞ്ഞ യവനായ ശീശ്മസഭക്കാർ ഇപ്പോഴും ഉപയോഗിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആരാധനക്രമങ്ങളിൽ പല സ്ഥലത്തും വിപത്രോസ് രോമ്മാസീറോസനത്തിലെ ആദ്യമെത്രാനാണെന്നു ഏറ്റുപറയുന്നു. ഉദാഹരണത്തിനു്, ചില സാക്ഷ്യങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1. വി. പത്രോസിന്റെ "ചങ്ങലയുടെ തിരുന്നാളിൽ" ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ പത്രോസിനെ സംബന്ധിച്ചു പറയുന്നു: "നി അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ മുഖ്യ അടിസ്ഥാനമാകുന്നു.....നി രോമ്മായിലെ ആദ്യമെത്രാനാകയും ചെയ്യൂ". (30)

2. വി. പത്രോസ് പൌലോസ് ശ്ലീഹന്മാരുടെ തിരുന്നാളിൽ ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "രോമ്മായുടെ അദ്ധ്യക്ഷനും, രാജ്യത്തിന്റെ കോശാധിപനും, വിശ്വാസത്തിന്റെ പാറയും, സാർവ്വത്രികസഭയുടെ അടിസ്ഥാനവുമായ അവൻ (പത്രോസ്) വിശുദ്ധ കീർത്തനങ്ങളാൽ പ്രകീർത്തിക്കപ്പെട്ടെട്ടു". (31)

3. ജൂൺമാസം 30-ാംനു സകല അപ്പസ്തോലന്മാരുടെയും ബഹുമാനാർത്ഥം ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "അല്ലയോ പത്രോസേ! രോമ്മായിലെ ആദ്യമെത്രാനായി നിയമിതനായ നീ ഏല്പാ നഗരങ്ങളിലും വെള്ളം ഏറ്റവും വലിയ നഗരത്തിന്റെ സ്തൂപിയും മഹത്വവും, സഭയുടെ അടിസ്ഥാനവുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു പ്രവചിച്ചതുപോലെ നരകവാതിലുകൾ ഒരിക്കലും അതിന്മേൽ പ്രബലപ്പെടുകയില്ല". (32)

30) Cardinal Pitra, "Hymnographie" p 57; Cf. S. H. Scott, The Eastern churches and the Papacy, p. 13-14.

31) Ibid., p. 120. 32) Ibid., p. 37.

4. ഏഴാം ശതാബ്ദത്തിൽ റോമാസീഹാസനത്തെ ഭരിച്ച വി. മത്തിനോസ് മാർപ്പാപ്പായെ (649—655) ഏപ്രിൽ 13, സെപ്റ്റംബർ 15, 20 എന്നീ തീയതികളിൽ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടു യവനായസഭക്കാർ ഇപ്രകാരം ചൊല്ലുന്നു: “ഓ! മത്തിനോസേ! എത്ര നാളെത്തിലാണു നീനെ ഞാൻ വിളിക്കേണ്ടതു്? സകലർക്കും സത്യവിശ്വാസം നൽകുന്ന വിശുദ്ധ നേതാവെന്നു നീനെ ഞാൻ വിളിക്കട്ടെയോ? അഥവാ സത്യമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും സംസാരിക്കാത്തവരും, ദൈവിക വിശ്വാസങ്ങളുടെ ദിവ്യപ്രമാണിയും, പ്രമാദകൃത ഏതരും ശരീരായി ഭർത്സിക്കുന്നവരും എന്നു നീനെ ഞാൻ വിളിക്കട്ടെയോ? നീ മെത്രാന്മാരുടെ അടിസ്ഥാനവും, സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ തൂണും, മതത്തിന്റെ ഗുരുവുമായിരിക്കണമെന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു..... പത്രോസിന്റെ ദൈവിക സീഹാസനത്തെ നീ അലങ്കരിച്ചു. അവന്റെ ദൈവിക പരാമർശം നീ സഭയെ അപഞ്ചലമായി അന്നു പരിരക്ഷിച്ചതു കൊണ്ടു ഇപ്പോൾ നീ അവനോടു (പത്രോസിനോടു) കൂടി മഹത്വം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു.” (33) റോമാസീഹാസനത്തിൽ വാഴുന്ന മാർപ്പാപ്പാ വി. പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിയും, മെത്രാന്മാരുടെയെല്ലാം പരമാദ്ധ്യക്ഷനമാണെന്നു യവനായ ശീശ്മ സഭ ഇക്കാലത്തും സമ്മതിച്ചു പറയുന്നതു കണ്ടാലും!

4. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു പണ്ഡിതന്മാരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ *

16-ാം ശതാബ്ദം തുടങ്ങി ഇക്കഴിഞ്ഞ ശതാബ്ദം

33) Nilles, Kalendarium, 1, 137—138; Cf. S. H. Scott, o. c., p, 274—275.

* Cf. Our Sunday Visitor, 24-th June 1934; “വി. പത്രോസ് റോമ്മു സഭർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ?” (ഗ്രീമൻ എ. പീലിപ്പ്യാസ് എ. എ, ബി. എൽ.) സി. ഇ. ജി. ല. ഷുപതിക, നമ്പർ 17, തിരുവല്ല (1935); കിരസീഹാസനാഭവ്യം, പുറം 60, 63.

വരെ ചില പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മാവാസത്തെ നിഷേധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആധുനികകാലത്തെ മിക്കവരും ഏല്വാ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു പണ്ഡിതന്മാരും കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ബലവൈകിളായ യുക്തിവാദികളും ഇക്കാര്യം നിസ്സംശമായി സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവരിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലും, ഫ്രാൻസിലും, ജർമ്മനിയിലുമുള്ള 40 പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു പണ്ഡിതന്മാരുടെ പേരുകളും, അവരിൽ ചിലരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങളും താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1. ബരാത്തിയോ (Baratier)
2. ബാസ്നാഗ് (Basnag)
3. ബ്ലേക്ക് (Bleck)
4. ബ്ലേ Bleey 34)
5. ബ്ലെൻകിൻ (Blenkin)
6. ബ്ലോൻഡൽ (Blondel)
7. കാൽവിൻ (Calvin)
8. കേവ് (Cave)
9. ക്ലൂഡിയസ് (Cludius)
10. ക്രെഡ്നർ (Credner)
11. ഡെ വെറ്റ് (De Wette)
12. ഇ. എച്ച്. ചെയിസ് (E. H. Chase) 35
13. എഫ്. ജെ. ജാക്സൺ (F. J. Jackson) 36
14. ഫ്രീഡ്രിക്ക് സ്പിത്ത (Friedr. Spitta) 37
15. ഗീസെലർ (Gieseler)
16. ഗ്രോസിയസ് (Grotius) 38

-
- 34) Studien U. Kritiken 9, 2 (1836) 1061-4.
 - 35) Dictionary of the Bible 3 (1905) 769-79.
 - 36) Evidence for the Martyrdom of Peter and Paul in Rome, Journal of Biblical Literature 46 (1927) 74-8.
 - 37) 2 Petr. U. Judas, Halle 1885, P. 4.
 - 38) In 1 Petr. 5, 13, Critici sacri 1731.

17. ഗുഡ്രിക്സ് (Guerike)
18. ജി. വോളെൻബർഗ് (G. Wohlenberg) 39
19. ഹെയിൽസ് (Hales)
20. ഹെയിസ് (Hase)
21. ഹിൽഗെൻഫെൽഡ് (Hilgenfeld) 40
22. ഇൻഡൗസൺ (Hundhausen) 41
23. ഹെല്ല്. ലിയറ്റ്സ്മാൻ (H. Lietzmann) 42
24. ലാർഡ്നർ (Lardner)
25. മാക്നൈറ്റ് (Macknight)
26. മാൻഗോൾഡ് (Mangold)
27. മെയർ (Meyer)
28. മിൻസ്റ്റർ (Mynster)
29. നീയാൻഡർ (Neander)
30. പിഴൺ (Pearson)
31. സീഫെർട്ട് (Siefert) 43
32. സ്റ്റൈഗർ (Steiger)
33. ഉഗോ ഡെ ഗ്രോട്ട് (Ugo de groot)
34. യൂസർ (Usser)

39) 1. 2 Petr. Jud. Kommentar zum N. T. 15, Leipzig. 1915, P. XX.

40) Einleitung in d. N. T. Leipzig 1875, P. 620—5; Petrus in Rom, Zeitschr. f. wiss. Theologie 15 (1872) 349—72 (Contra F. C. Banr); ib. 19 (1876) 57—80 (Contra E. Zeller) et 20 (1877) 486—508 (Contra R. A. Lipsius)

41) Die beiden Pontifical hereiben des Apostelfrusten Petrus (Mainz, 1878)

42) Petrus und Paulus in Rom, Bonn 1915, 2 ed. Berlin 1927, praesertim p. 226-38.

43) Protest. Realenzyklopadie 11, 524-8; 15, 199-203.

- 35. വീസിലർ (Wieseler) 44
- 35. വിസ്റ്റൺ (Whiston)
- 37. വിറ്റ്ബി (Whitby)
- 38. സാൻ (Zahn) 45
- 39. ലിപ്സിയസ് (Lipsius)
- 40. ഹർണാക്ക് (Harnack) 46

1. ഇവരിൽ കേവ് ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നു: “വി. പത്രോസ് റോമ്മാനഗരത്തിൽ പോയിട്ടുണ്ടെന്നും, ചിരകാലം അവിടെ താമസിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പ്രാചീനന്മാരുടെ നിരവധി സംഘടനകളിൽനിന്നുണ്ടായ നിരന്തരമായ സമ്മതിക്കുന്നു. ഇതിലേക്കുള്ള തെളിവായി ഒരു വിധത്തിലും നിഷേധിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതും, ഏതൊരു പുരാതനവുമായ സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതെ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതും. വി. ഇഗ്നാത്തിയോസ്, പപ്പിയാസ്, ഇരനേയസ്, കോറിന്ത്യായിലെ ലിവനോസ്യോസ്, അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ ക്ലീമീസ്, തെരുതുല്യൻ, റോമ്മായിലെ കായസ്, ഓജൻ എന്നിവരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ * ഉദ്ധരിച്ചശേഷം അദ്ദേഹം തുടരുന്നു: “ആകയാൽ ഇത്ര ബഹുമാനാർഹമായ നാമങ്ങളുടെ ശേഷം, വിശുദ്ധങ്ങളായ ഇത്രയധികം സാക്ഷ്യങ്ങളുടെ ശേഷം, ഇത്ര സ്തബ്ധമായും അനുസ്മൃതമായും സന്ദർശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയെ ആർ സംശയിക്കുമോ?” (47)

44) Chronologie des apostolischen zeitalters, Gottingen 1848, p. 552-93.

45) Einleitung in das N. T. I, 454-61.

46) Chronologie der altchristl. Literatur. I, 240-43, 703-10.

* ഈ സാക്ഷ്യങ്ങൾ 3-ാം അദ്ധ്യായം, 2 മുതൽ 8 വരെയുള്ള അക്കങ്ങളിൽ കാണുക. (പുറം 29-36)

47) Dr. Cave, Script. Eccl. Hist. Lib. 5.

2. ഗ്രോസിയസ് പറയുന്നു: “പത്രോസ് രോമ്മാ-
യിൽ പോയതിനെ സംബന്ധിച്ച യാതൊരു ക്രിസ്ത്യാനി-
ക്കും വാസ്തുവത്തിൽ സംശയം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല”. (48)

3. ലാർഡ്നർ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: “ഇക്കാര്യം (അ-
തായത് പത്രോസ് രോമ്മയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ള
ത്ത്) ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലുള്ള യവനായ
ക്കാരും, ലത്തീൻകാരും, സുറിയാനിക്കാരായ പുരാതന ഗ്ര-
ന്ഥകാരന്മാർ പൊതുവായും, അനീഷേഡ്യരായും നിക്കപ-
ട്രമായും സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു.”

4. വിസ്സൺ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: “പത്രോ-
സ് രോമ്മയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതു പുരാതന ക്രിസ്ത്യാ-
നിക ചരിത്രത്തിൽ എത്രയും സ്പഷ്ടമായി പ്രശോഭിക്കുന്ന ഒരു
സംഗതിയായിരിക്കെ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരൻ
അതിനെ നിഷേധിച്ചെന്നു സമ്മതിക്കുന്നത് എല്ലാ പ്രോട്ട-
സ്റ്റന്റുകാർക്കും ലജ്ജാവഹമായ ഒരു സംഗതിയാകുന്നു”.

5. പിയേഴ്സൺ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: “പത്രോസ്
രോമ്മയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച അവിടെ രക്തസാക്ഷി-
യായി മരിച്ചു എന്നുള്ള വിശ്വാസം ആരംഭകാലം തുടങ്ങി
പരമ്പരയാ നമുക്കു സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, പത്രോ-
സോ പൌലോസോ വേറെ ഏതെങ്കിലും സ്ഥലത്തു രക്തസാ-
ക്ഷിമകടം പ്രാപിച്ചതായി ഇതുവരെ ആരും പറഞ്ഞിട്ടി-
ല്ലാത്തതുകൊണ്ടും ഈ വാദത്തെ (പത്രോസു രോമ്മയിൽ ഉ-
ണ്ടായിരുന്നു എന്ന വാദത്തെ) പുണ്യ ഉറപ്പോടുകൂടി സമ്മ-
തിക്കാമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ഏതെന്നാൽ ഇത്ര-
വലിയ അപ്പസ്തോലൻ (പത്രോസു) ആർക്കും അദ്ദേഹത്തി-
ന്റെ മരണസ്ഥലം രേഖപ്പെടുത്താൻ സാധ്യമല്ലാത്തവിധം
അത്ര അജ്ഞാതമായി മരിച്ചിരിക്കും എന്ന് ആർക്കു വിശ്വ-
സിക്കാൻ കഴിയും?”.

48) Grotius, o. c.

6. ഡോളൻ ബർഗ് പറയുന്നു: “പത്രോസ്” രോമ്മാ യിൽ പോയെന്നും, അർവിടെ പ്രേഷിതവൃത്തി ചെയ്തെന്നും, കൈസാക്ഷിത്വം കൈവരിച്ചു എന്നും ഉള്ള സംഭവങ്ങൾ ഇനിയും നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടു പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ വിലയുള്ളതായി കരുതാൻ നിവൃത്തിയില്ല.” (49)

7. യോർക്കിലെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും, ഡോക്ടർ ഏല്വിക്കോട്ടിൻറെയും, മറ്റു ചില പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അഭിപ്രായങ്ങൾ 2-ാം അദ്ധ്യായം 9ൽ 7, 8 എന്നീ അക്കങ്ങളിൽ കാണുക. (പുറം 18-21)

8. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് മതപരിവർത്തനത്തിൽ അഗ്രഗണ്യനായ കാൽവിൻ ഇങ്ങനെ ഏഴുതുന്നു: “പത്രോസു രോമ്മായിൽ വച്ചു മരിച്ചു എന്നുള്ളതു ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ ക്രൈസ്തവബോധത്തെ സമ്മതം നിമിത്തം അനിഷേധ്യമായ ഒരു വസ്തുതയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.” (50)

9. ബാരതറിയേ എന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് പണ്ഡിതൻ ഏഴുതുന്നു: “വി. പത്രോസ്” രോമ്മായിൽ വസിച്ചു എന്നുള്ളതു പുരാതനലോകം മുഴുവൻ സംക്ഷീകരിക്കുന്ന ഒരു സംഭവമായിരിക്കട്ടെ, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ്കാരിൽതന്നെ ചിലർ ഇതിനെ സംശയസ്ഥാനത്തേക്കു വലിച്ചിടിച്ചു എന്നു സമ്മതിച്ചു പറയണമെന്നതിൽ ഞാൻ ലജ്ജിക്കുന്നു”.

10. ബ്ലൈൻകിൻ എന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് പണ്ഡിതൻ “സൂട്ടുകൾക്കും കോളേജുകൾക്കുമായുള്ള കെയിംബ്രിഡ്ജ് ഗ്രീക്കനിയമം” എന്ന അഭിധാനത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ലേഖനത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മായിലെ പ്രേഷിതവൃത്തിയും കൈസാക്ഷിത്വവും പാപ്പാമാരുടെ അവകാശങ്ങളുടെ ഒരു ബലവൈരികളുപോലും തന്നിട്ടു ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ജഡം നേട്ടവാൻ സഹിക്കാത്തവിധം അത്ര പ്രാചീനവും, അത്രമാത്രം പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതും, അത്ര സർവ്വസമ്മർദ്ദമായ തെളിവീനാൽ

49) G. Wohlenberg, o. c.
50) Calvin, Lib. instit. C. 6, 18.

സാക്ഷികരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (51) റോമമായിലെ ക്ലീമീസ്, ജൂനാത്തിയോസ്, പപ്പിയാസ്, കൊറീന്ത്യായിലെ ദിവന്നാസ്യോസ് ആദിയായി ആദിമകാലങ്ങളിലെ പലരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ (52) അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്.

11. ഗിസ്മർ എന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു പണ്ഡിതൻ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: "മദ്ധ്യശതകത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നവരും, പാപ്പാധിപത്യത്തിന്റെ ശത്രുവുമായിരുന്ന ഏതോ ഒരാളുടെ *അവാസ്ഥവപ്രസ്താവനകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടു വാദപ്രതിവാദത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമാണു ചില പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ വി. പത്രോസ് റോമമായിൽ പോയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള സത്യത്തെ നിഷേധിച്ചിട്ടുള്ളതു". (53)

12. ചെയിസ് രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: "The strength of the case for St. Peter's visit to and martyrdom at Rome lies not only in the absence of any rival tradition, but also in the fact that many streams of evidence converge to this result". (54) "റോമം നഗരത്തെ വി. പത്രോസ് സ

51) Blenkin, Cambridge Greek Testament for schools and Colleges, p. XVI.

52) മുകളിൽ 3-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ 1 മുതൽ ഉള്ള അക്കങ്ങളിൽ ഈ സാക്ഷ്യങ്ങൾ കാണുക (പുറം 22.)

* പത്താവിധാ സ്വഭേദിയായ മർസീലിയസിന്റെ കാൽമാണു ഗ്രന്ഥകാരൻ 'ഇവിടെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്' (1-ാം അദ്ധ്യായം കാണുക).

53) Gieseler, Lehrb. der Kirchengesch., 2ed., I, 89.

54) F. H. Chase (afterwards Bishop of Ely) in Hasting's Dictionary of the Bible, iii, 777 (Cf. P. 21, n. 1)

ന്ദർശിക്കയും അവിടെ വെച്ചു് അദ്ദേഹം രക്തസാക്ഷിയായി മരിക്കയും ചെയ്തു എന്നുള്ള പ്രതിപാദ്യ വിഷയത്തിന്റെ പ്രാബല്യം, അതിനു വിപരീതമായ യാതൊരു പാരമ്പര്യ വിശ്വാസവുമില്ലെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ മാത്രമല്ല അടിക്കിയിരിക്കുന്നതു്, പ്രത്യുത ഈ അനുമാനത്തിലേക്കു എഴുതിച്ചേരുന്ന നിരവധി തെളിവുകളുടെ പ്രവാഹങ്ങളെ തന്നെ ഈ വിഷയത്തിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുതയിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.”

13. കത്തോലിക്ക സഭയോടു ഒട്ടും അനുഭാവമില്ലാത്തവരും, ഒരു യുക്തിവാദിയുമായ ലിപ്സിയുസ പഠയുന്നു: “If ever the Prince of the Apostles set foot in the Eternal City he certainly did not go as a simple traveller, but in virtue of his Apostolic power; and his martyrdom, in that case, forms but the glorious ending of his official labour among the Romans. And if, as many Protestants also hold, the episcopate is of divine institution, then the claim of the Roman Church to trace her episcopal succession back to Peter is, after all, not so very absurd”. (55)

“അപ്പസ്തോല പ്രമുഖൻ നിത്യനഗരത്തിൽ (റോമ്മയിൽ) കാലുകുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും വെറും ഒരു വഴിമാത്രക്കാരനായിട്ടല്ല, പ്രത്യുത അപ്പസ്തോലിക അധികാരം നിമിത്തമായിട്ടാണ് അവിടെ പോയതു്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വം റോമ്മൻ ജനതയുടെ ഇടയിൽ അദ്ദേഹം ചെയ്ത ഔദ്യോഗികപ്രവർത്തനത്തിന്റെ മംഗളകരമായ ഒരു പതുവസാനമത്രെ. പല പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരും സമ്മതിക്കുന്നതുപോലെ മെത്രാൻ സ്ഥാനം

55) Quoted by Schanz in Apology, iii, 476 (Trans); Cf. 69, n. 1; Cf. H. S. Scott, o. c. p. 383.

കൈവിലകരായ ഒരു സ്ഥാപനമാണെങ്കിൽ റോമ്മായിലെ കെ
 ത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന്റെ പിന്തുടർച്ച പിറകോട്ടു എണ്ണി പ
 ത്രോയിൽ സംഘടിപ്പിക്കാമെന്നുള്ള റോമ്മാസഭയുടെ അവ
 കാര്യവും വാസ്തുവത്തിൽ അത്ര അർത്ഥശൂന്യമല്ല. വി. പ
 ത്രോസ് റോമ്മായിൽ പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവിടെ സഭ
 സ്ഥാപിക്കയോ, മെത്രാനായി ഭരണം നടത്തുകയോ ചെയ്തി
 ട്ടില്ലെന്നും, നേരേരിച്ചു മരിക്കാൻവേണ്ടി മാത്രമാണ് അ
 വിടെ പോയതെന്നും വാദിക്കുന്നവരുടെ ക്ഷയത്തിനുള്ള എ
 ത്രയോ വിപരീതമാണ് ക്രിസ്തുമത വിഭാഷിയായ ഈ യ
 ക്തിവാദിയുടെ പ്രസ്താവന.

14. കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ബലഗത്രവും, യുക്തിവാ
 ദികളിൽ പ്രഥമഗണനീയനുമായ ഹർണാക്ക ഇങ്ങനെ രേഖ
 ചെയ്തതന്നു: "ഒന്നാമതായി പ്രതിഷേധിക്കുന്നതിനും, രണ്ടാ
 മതായി വിമർശിക്കുന്നതിനുമുള്ള ആകാഷ്ഠിമിതരും ഉദ്
 ഭൃതരായ മുൻവിധികളുടെ ഫലമായിട്ടാണു റോമ്മായിൽ നട
 ന്ന വി. പത്രോസിന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വം വാദിച്ചുതിവാദവി
 ക്ഷയമായി പരിണമിച്ചത്. ഈ രണ്ടു കാരണങ്ങളാലും അ
 തിപ്രധാനങ്ങളായ ചരിത്രസത്യങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുന്നതിന്
 അവസ്യവ പ്രസ്താവന സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ അവസ്യ
 വപ്രസ്താവന വാസ്തുവത്തിൽ ഉപകാരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഒരി
 കൽ അവസ്യവ പ്രസ്താവനയായിരുന്നതു് ഇപ്പോൾ നി
 ക്ഷപക്ഷബുദ്ധ്യം സത്യം അന്വേഷിക്കുന്ന ആർക്കും പ്രസ്തുതമാ
 യിരിക്കുന്നു. പുരാതന പാരമ്പര്യത്തിന് എതിരായി പോ
 രാടിയ ബാറൂറിന്റെ (Baur) വിമർശന സന്നാഹമെല്ലാം *
 യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇന്നു യാതൊരു വിധയും ഇല്ലാത്തതായി പ

* വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചിട്ടു
 ണ്ടെന്നുള്ള പുരാതനവിശ്വാസം കെറാറാണെന്നു സ്ഥാപിക്ക
 വാൻ ബാറർ എന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു ഗ്രന്ഥകാരൻ വളരെയധി
 കം ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പരിശ്രമങ്ങളെല്ലാം പരാജയമടഞ്ഞ
 കാര്യമാണു ഹർണാക്കു് ഇവിടെ പ്രസ്തുതവികസനതു്.

യിഗണിക്കപ്പെടുവരുന്നു. (56) ഹിൽജൻഫെൽഡ്, ഹെ
യിസ്, ഗുവെറിക്ക, നിയൻഡർ, സാൻ ആലിയായ പ്രോ
ട്ടസ്റ്റൻറ പണ്ഡിതന്മാരെയും ഹർണിക്കിൻറെ ഈ ഭാഗി
പ്രമേതേതാടു പരിവൃണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. (57)

മാന്യ വായനക്കാരോ, കത്തോലിക്കാസഭയെ ലോകീക
ണ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറ പണ്ഡിതന്മാർ മാത്രമല്ല, ക്രിസ്തുമതത്തെ
തന്നെയും നാമാവശേഷമാക്കുന്നതിനു് അക്ഷീണയാഗം ചെ
യ്യിട്ടുള്ള യുക്തിവാദികളും, നിർമ്മത പ്രസ്ഥാനക്കാരും, നിരീ
ശ്വരന്മാരും കൈകൂപ്പി സമ്മതിക്കയും നിഷേധിക്കുന്നതിനു
ചയ്ജിക്കയും ചെയ്യുന്ന സത്യത്തെയാണു്—വി. പത്രോസ്
രോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചു അവിടെത്തന്നെ രക്തസാക്ഷി
യായി കൂരിച്ചു എന്നുള്ള ചരിത്രസംഭവത്തെയാണു്—ഇ
പ്പോൾ മുക്കിലും മുലയിലും ഇരിക്കുന്ന ചില “മുറി വിദ്യ
ക്കാർ” നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടു സാധു ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
“മിടുക്കുചമ”യുന്നതു്. ഒരു പട്ടികടിച്ചു കടിച്ചു പൊട്ടി
ക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ മടുത്തു് ഉപേക്ഷിച്ചു എല്ല വേ
റെരുപട്ടി എടുത്തു നിരൂപമരസപ്രീതിയോടുകൂടി കടിക്കാ
റുണ്ടു്. പതിനാറാം ശതാബ്ദമുതൽ ഇക്കഴിഞ്ഞ ശതാബ്ദംവ
രെ ചില പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുകാർ എടുത്തു ഉപയോഗിച്ചെങ്കിലും
ഭട്ടം ഫലിക്കാതെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള “പശഞ്ചൻ ചരക്കുക
ളെ”—ആധുനികകാലത്തെ പ്രോട്ടസ്റ്റൻറ പണ്ഡിതന്മാരെ
ക്കൊപ്പം യുക്തിവാദികൾ, നിരീശ്വരന്മാർ എന്നിവർപോ
ലും തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടുള്ള ചപ്പു ചവറുകളെ—ആണു യാക്കോ
ബായ സഭയിലെ ഒരു പട്ടക്കാരനായ ബ. കെ. റി. സഖറി
യാസ് കുഗ്രാമങ്ങളിലെന്നപോലെ തിരുവിതാംകൂറിലെ ചി
ല പ്രധാന പട്ടണങ്ങളിലും അവയുടെ പരിസരപ്രദേശങ്ങളി
ലും നിർലജ്ജം കോരി വിളമ്പുന്നതു്! ഇരിക്കുന്ന കൂട്ടിൽത
ന്നെ കാഷ്ടിക്കുന്ന ചില പക്ഷികളെപ്പോലെ യാക്കോബായ

56) Harnack, Gesch. der altchr. Lit.
Chronologie, II, 1, p, 244, n. 2. (57) Albers S.
J. o. c. p. 52.

സഭയെ തന്നെ ജനതാമദ്ധ്യത്തിൽ അവഹേളനം പാത്രമാക്കി, ആ സഭയുടെ “നാട്ടം മുട്ടം” മറന്നും—മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതും, യാക്കോബായസഭ സ്വീകരിച്ചവരുടെയും, വി. കർബ്ബാനയിൽപോലും ഏറ്റെടുത്തുനടന്നതുമായ നിരവധി പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെയും, പുരാതന ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെയും, ഔദ്യോഗിക ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും പ്രസ്തുതമായ സൂക്ഷ്മങ്ങളെ നിശ്ശേഷം വിസ്തരിച്ചും സഭയെ തട്ടിക്കളഞ്ഞും—പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തി തിമിർത്തുനടക്കുന്ന ഈ അച്ചനെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിറക്കിയ ഒരു മറ്റൊരു ദൈവദൂതനെപ്പോലെ യാക്കോബായ പട്ടക്കാരും പ്രമാണികളും പരിഗണിച്ചു അദ്ദേഹത്തെ അനേകസ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രസംഗിക്കുവാൻ എഴുതണമെന്നു കണ്ടു നടക്കുന്നതിന്റെ മഹത്വം എന്താണെന്നു മറുപുറത്തുനിന്നും തന്നെ സാവകാശം ചിന്തിച്ചു കണ്ടു പിടിച്ചാലും!

അദ്ധ്യായം 5.

ഏതിർ വാദങ്ങളും പ്രത്യുത്തരങ്ങളും.

വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ പോയി സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച സഭ സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് പറയുന്നവരുടെ പ്രധാന വാദമുഖങ്ങളും അവയ്ക്കുള്ള പ്രത്യുത്തരങ്ങളും താഴെ ചേർക്കുന്നു. (1)

1) Cf. “അന്ത്യോക്യായും റോമ്മായും” (ഏ. ആൻ-പി. പ്രസ്സ്, കന്നംകുളം, 1930) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലും, മി. കെ. എൻ. മാനിയേഖിന്റെ പാലായയുടെ ആധിപത്യം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലും—1927 (പുറം 60-70), നിരണം ഇടവകയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ നി. വി. ജി. ശ്രീ. മാർ തോമസ് മിമ്പന്നാസ്സ്യോസിന്റെ മെത്രാൻമാർക്കുവേണ്ടി രാവുസംഹിത” ഒ. എൻ. ചെറിയാൻ പറഞ്ഞ പ്രസംഗത്തിലും താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വാദങ്ങളിൽ മിക്കതും കാണാവുന്നതാണ്. (കത്തോലിക്കാസഭയുടെ വികാസം യാക്കോബായക്കാർക്ക് സ്വീകാര്യമോ?, പുറം 1-21 കാണുക)

1. വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചു എന്നുള്ളതു പ്രധാനമായ ഒരു സംഗതിയാണെന്നാണ് കത്തോലിക്കർ വിശ്വസിക്കുന്നത്. ആകയാൽ വേദപുസ്തകത്തിൽ "ഇതിൽ" വളരെ സ്പഷ്ടമായ സാക്ഷ്യങ്ങൾ കാണേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ വേദപുസ്തകത്തിൽ ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് യാതൊരു രേഖയും കാണുന്നില്ല. ആകയാൽ വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ല. *

ഉത്തരം:- 1) വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ പോയി സഭ സ്ഥാപിച്ചതിനെപ്പറ്റിയുള്ള സാക്ഷ്യങ്ങൾ ധാരാളമായി വേദപുസ്തകത്തിൽ കാണാത്തതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം രോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ള വാദം യുക്തിപൂർവ്വകമല്ലെന്ന് 2-ാം അദ്ധ്യായം 1 മുതൽ 8 വരെയുള്ള അക്കങ്ങളിൽ കാണുക (പുറം 4-13).

2) വി. പത്രോസിന്റെ 1-ാം ലേഖനം 5-ാം അദ്ധ്യായം 13-ാം വാക്യത്തിൽ നിന്നും, വി. മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ നിന്നും രോമ്മായിൽ വി. പത്രോസ് സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു സഭ സ്ഥാപിച്ചതായി തെളിയുന്നുണ്ട്. (മണ്ടാമദ്ധ്യായം 9, 10 എന്നീ അക്കങ്ങൾ കാണുക, പുറം 13, 21). ആകയാൽ വി. പത്രോസിന്റെ രോമ്മാ വാസത്തെയും, സഭാ സ്ഥാപനത്തെയും സംബന്ധിച്ച് വേദപുസ്തകത്തിൽ തെളി വൊന്നുചിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നത് ശരിയല്ല.

3) സർവ്വ പ്രധാനമായ പല വിശ്വാസവിഷയങ്ങൾക്കും ആചാരങ്ങൾക്കും വേദപുസ്തകത്തിൽ തെളിവൊന്നുചിട്ടില്ല. ഉദാഹരണമായിട്ട് പഴയനിയമത്തിൽ ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ശനിയാഴ്ചയ്ക്കു പകരം പുതിയനിയമത്തിൽ ഞാറാഴ്ചയെ ശ്രദ്ധമായി ആചരിക്കണം; കുട്ടികൾക്കു മാരമോടിസാനൽകണം; സ്ത്രീകൾക്കു പട്ടം കെട്ടേണ്ടതുകൂടാ എന്നിങ്ങനെയുള്ള സർവ്വപ്രധാനങ്ങളായ വിശ്വാസവിഷയങ്ങളെയും, ആ

* അന്ത്യോക്യായം രോമ്മായം, പുറം 6, 70.

ചരങ്ങളെയും വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്നും സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ച് സ്ഥാപിക്കാൻ ഈ വിശ്വാസചരങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയും, വേദപുസ്തകത്തെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഏകധാരമായി പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകൾക്കു തന്നെയും സാധിക്കുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, വേദപുസ്തകത്തിലെ ഒരോ ഗ്രന്ഥവും സാക്ഷാൽ വേദപുസ്തകമല്ലെന്നും വേദസാക്ഷ്യങ്ങളിൽ നിന്നല്ല, പ്രത്യേക ഇതര ചരിത്രരേഖകളിൽ നിന്നാണ് നാം അറിയുന്നത്. കത്തോലിക്കാസഭയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം വേദപുസ്തകത്തിൽ ആകെ 73 ഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും ആകെ 66 ഗ്രന്ഥങ്ങളേ ഉള്ളൂ എന്ന വിശ്വാസം പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകൾക്ക് സർവ്വപ്രധാനമായ ഒന്നാണ്. ഇതിനും വേദപുസ്തകത്തിൽ യാതൊരു രേഖയുമില്ല. ആ സ്ഥിതിക്ക് വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചു എന്നുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു സംഗതിയാണെങ്കിലും വേദപുസ്തകത്തിൽ അതിനു സാക്ഷ്യമില്ല എന്ന കാരണത്താൽ അത് വിശ്വാസയോഗ്യമല്ലെന്ന് വരുന്നതല്ല.

* * * *

2. വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചു അവിടെ രക്തസംക്ഷിയാച്ചി മരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ നടപടി പുസ്തകത്തിൽ അക്കാര്യം പറയുകയില്ലായിരുന്നോ? (2)

ഉത്തരം:-അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ നടപടി പുസ്തകത്തിൽ ഇക്കാര്യം പറയാത്തതു് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു് 2-ാം അദ്ധ്യായം, 6-ാം അക്കരയിൽ കാണുക. (പുറം 8)

* * * *

3. വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അക്കാര്യം വി. പത്രോസ് തന്നെ എഴുതിയ രണ്ടു ലേഖനങ്ങളിലെങ്കിലും പറയുകയില്ലായിരുന്നോ?

2) അന്ത്യോക്യായും റോമ്മായും, പുറം 41-42, 70.

ഉത്തരം:- 1) വി. പത്രോസിൻറെ 1-ാം ലേഖനം, 5-ാം അദ്ധ്യായം 13-ാം വാക്യത്തിൽ ഇക്കാര്യം പറയുന്നുണ്ട്. (2-ാം അദ്ധ്യായം 7, 9 എന്നീ അക്കങ്ങൾ കണ്ടുകൂടാൻ 11, 13.)

2) വേദപുസ്തകത്തിലെ പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇന്നാർ ഇന്നസ്ഥലത്തു വെച്ച്, ഇന്നകാലം ഏഴുതി എന്നുള്ളതിന് കെളി വുകൾ അവയിൽതന്നെ ഉള്ളതായി നാം കാണുന്നില്ല. സുവിശേഷഗ്രന്ഥങ്ങൾ പേലോ ഏഴുതിയ ആളുകൾ, അവ ഏഴുതപ്പെട്ട സ്ഥലം, കാലം എന്നിവ ഇതര ചരിത്രരേഖകളിൽ നിന്നാണ് നാം അറിയുന്നത്. വി. പൌലോസ് ഏഴുതിയ കൊറിന്ത്യക്കുള്ള രണ്ടാം ലേഖനത്തിൻറെയും, ഗലാത്യക്കാർക്കുള്ള ലേഖനത്തിൻറെയും, തിമോത്തിയോസിന് ഏഴുതിയ ഒന്നാം ലേഖനത്തിൻറെയും സ്ഥലകാലങ്ങളെപ്പറ്റി ഭിന്നഭിന്നപ്രായങ്ങളുണ്ട്. വി. യോഹന്നാൻ മൂന്നു ലേഖനങ്ങളിൽ ഒന്നിൻറെ പേലോ സ്ഥലകാലങ്ങളെപ്പറ്റി സുനിശ്ചിതമായ ജ്ഞാനം നമുക്കില്ല. എഫെസ്യക്കും, പീലിപ്പോസ് കാർക്കും, കൊലൈസോസ് കാർക്കും, ഫിലിമോന്റുള്ള ലേഖനങ്ങളും തിമോത്തിയോസിന്റുള്ള രണ്ടാം ലേഖനവും റോമോയിലെ കുറാഗ്രഹവാസത്തിനിടയിലാണ് വി. പൌലോസ് ഏഴുതിയതെന്ന് ഈ ലേഖനങ്ങളിലെ ചില വാക്യങ്ങളിൽ നിന്ന് അനുമാനിക്കാം. (3) എബ്രായക്കാർക്കുള്ള ലേഖനം ഏഴുതിയത് ഇത്തരലിയായിൽ—റോമിൽ—വെച്ചാണ് സ്പഷ്ടമായി പറയുന്നത്. (4) വി. പൌലോസ് റോമോയിൽ നിന്നെഴുതിയ ഈ ലേഖനങ്ങളിൽ ഒന്നിലെങ്കിലും റോമൻ സഭയെപ്പറ്റിയോ, തന്നെപ്പറ്റിയോ, റോമോയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുതപീഡനം നിമിത്തം അനുഭവിച്ചിരുന്ന പീഡകളെപ്പറ്റിയോ ഉള്ള വിവരങ്ങൾ വിദൂരസ്ഥരായ തന്റെ മക്കളെ അറിയിക്കുന്നില്ല. ഇപ്രകാരമുള്ള വിശേഷങ്ങളൊക്കെ ത

3) Cf. എഫെസ്യ, 3, 1; 4, 1; 6, 19; പീലിപ്പോ. 1, 7-14; കൊലൈ. 4, 10. 18; ഫിലിമോ, 9. 10. 13. 23; 2തിമോ. 4, 6-8.

4) എബ്രായ. 13, 25.

ന്റെ ലേഖനം കൊണ്ടുവരുന്നവരിൽ നിന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണമെന്നത്രെ എഫെസ്യക്കാർക്കും കൊലൈസോസ്കാർക്കും അയച്ച ലേഖനത്തിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. (5) തന്റെ മക്കളെ വിശ്വാസത്തിലും ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിലും ഉറപ്പിക്കുവാൻ ഉപയുക്തമായ കാര്യങ്ങളാണ് വ്യക്തിപരമായ കാര്യങ്ങളെക്കാൾ — ലോകവർത്തമാനങ്ങളെക്കാൾ — അവരെ അറിയിക്കുന്നതിന് വി. പൌലോസ് അഭിലഷിക്കുന്നത്. ഇതുപോലെ തന്നെ വിശുദ്ധ പത്രോസ് ഏഴുതീയ രണ്ടു ലേഖനങ്ങളിൽ ഈ ലേഖനങ്ങൾ രോമ്മായിൽവെച്ച് ഏഴുതപ്പെട്ടതാണെന്ന് പ്രത്യേകം പറയാതെത്തുകൊണ്ടോ, രോമ്മിലേ സഭയെപ്പറ്റിയോ, അവിടെത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പറ്റിയോ യാതൊരു വിവരവും വിദൂരസ്ഥരായ വിശ്വാസികളെ അറിയിക്കാത്തതുകൊണ്ടോ വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ പോയി സഭ സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, അവിടെവെച്ച് ലേഖനം ഏഴുതീയിട്ടില്ലെന്നും അനുമാനിക്കുന്നത് ശരിയായിരിക്കുകയില്ല.

* * * *

4. വി. പത്രോസ് 25 വർഷം, അതായത് ക്രിസ്തുപുണ്യം 42 മുതൽ 67 വരെ രോമ്മാസിംഹാസനത്തിൽ മെത്രാനായി വാണ എന്നാണല്ലോ കത്തോലിക്കർ പറയുന്നത്. എന്നാൽ ക്രിസ്തുപുണ്യം 50-ൽ ജരൂശലേമിൽ നടന്ന സൂനഹദോസിൽ വി. പത്രോസ് സംബന്ധിച്ചിരുന്നതായി നടപടിപുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. (6) ഈ കാലഘട്ടത്തോടു തുല്യ വി. പൌലോസ് ഗലാത്തിയാക്കാർക്കു ലേഖനം ഏഴുതുകയിൽ പത്രോസിനെ അന്ത്യോക്യായിൽവെച്ച് അദ്ദേഹം നേരിട്ടുകണ്ട് എങ്കിൽവാങ്ങു ചെൽക്കായി പറയുന്നു. (7) ആകയാൽ പത്രോസ് രോമ്മായിൽ 25 വർഷം മെത്രാനായി വാണിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല രോമ്മായിൽ പോയിട്ടുപോലുമില്ല. (8)

(5) Cf. എഫെസ്യ. 6, 21-22; കൊലൈ. 4, 7-9.

(6) നട. 15, 7-12. (7) ഗാലാ. 2, 11. (8) അന്ത്യോക്യായും രോമ്മായും, പുറം 15-19.

ഉത്തരം:—വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ സഭയിലെ ആദ്യത്തെ മെത്രാനായിരുന്നു എന്നു വിശ്വസിക്കണമെന്നല്ലാതെ റോമ്മായിൽ ആദ്യമായി സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചതു വി. പത്രോസാണെന്നോ, ലീർഘകാലം അഥവാ 25 കൊല്ലത്തോളം അദ്ദേഹം റോമ്മായിൽ സഭാഭരണം നടത്തിയെന്നോ ഒരു കത്തോലിക്കനും വിശ്വസിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതനല്ല. വി. പത്രോസ് എന്നു റോമ്മായിൽ എത്തി, എത്ര കൊല്ലം റോമ്മായിൽ മെത്രാനായി ഭരണം നടത്തി, ഏല്പാർ മരിച്ചു എന്നീ സംഗതികളെപ്പറ്റി ചരിത്രകാരന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഏകാഭിപ്രായമല്ല ഉള്ളതു്. എന്നാൽ പത്രോസ് റോമ്മായിലെ ആദ്യമെത്രാനായിരുന്നെന്നും; അവിടെവെച്ചു് രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചുനമുള്ള സംഗതികൾ എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നു. (9) സഭാചരിത്രകാരനായ എവുസേബിയസും, വി. ജരോമും സാക്ഷിക്കുന്നതു്, വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ 25 സംവത്സരം ഭരണം നടത്തിയശേഷം അവിടെ വെച്ചു് രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു എന്നാണു്. (10) അക്കോബായ് സഭയിലെ പണ്ഡിതപ്രമുഖനായ മുശേ ബർക്കീപ്പാർ വി. പത്രോസ് 25 വർഷം റോമ്മായിൽ ഭരണം നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു സംശയരഹിതമായി പറയുന്നു. (11) എന്നാൽ അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ എവുത്തിക്കിയസ് പറയുന്നതു് ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണം കഴിഞ്ഞു 22-ാമത്തെ വർഷം വി. പത്രോസ് രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു എന്നാണു്. (12) 24 കൊല്ലം വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ ഭരിച്ചതായി റഫീൻ

9) മുകളിൽ 3, 4 എന്നീ അദ്ധ്യായങ്ങൾ കാണുക. (10) 3-ാം അദ്ധ്യായം 9, 13 എന്നീ അക്കങ്ങളിൽ ഇവരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ കാണുക (പുറം 36-37; 41-42).

11) മുകളിൽ 4-ാം അദ്ധ്യായം, 2-ൽ 9-ാം സാക്ഷ്യം കാണുക (പുറം 69).

12) Annales, PG (Patrologia Graeca) III, 938 C.

സ് പഠിക്കുന്നു. (13) സലോമോ (14), ബർ എബ്രായ (15) മുതലായ പല പൗരസ്ത്യ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും 27 കൊല്ലം വിപത്രോസു രോമ്മായിൽ ഭരണം നടത്തിയതായി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അക്കോബായസഭ സ്വീകരിക്കുന്ന വി. ക്ലീമീസിന്റെ എട്ടാം പുസ്തകത്തിലും വിപത്രോസ് 27 വർഷം രോമ്മായിലെ മെത്രാനായിരുന്നെന്നു പറയുന്നു. (16) എതായാലും എങ്ങോട്ടും പോകാതെ 25 കൊല്ലം തുടർച്ചയായി വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽതന്നെ വസിച്ചിരുന്നെന്നു അക്കാലകത്തോലിക്കാ ചരിത്രകാരന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നില്ല. രോമ്മായിൽ വന്നശേഷവും വിപത്രോസു പല സ്ഥലങ്ങളിലും ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചു പ്രസംഗിച്ചതായി പുരാതന പാരമ്പര്യങ്ങൾ പറയുന്നുണ്ട്. വി. പൗലോസ് പല പ്രാവശ്യം കാരാഗൃഹത്തിൽ ചെവിക്കൊടുക്കുകയും, നിരവധി വീഡകർ സമീകര്യം, മൂന്നുപ്രാവശ്യം കപ്പൽ അപകടത്തിൽപ്പെട്ട് പടവുകൾക്കെ പകലും രാവു കടലിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുകയും, അതിമിർച്ചമായ മൂന്നു പ്രേഷിത യാത്രകൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു എന്നു നാം അറിയുന്നു. (17) വി. പൗലോസ് മിശിഹായിക്കു വേണ്ടി ഈ വിധത്തിൽ ക്രൈസ്തവർ സമീപിച്ചുകിൽ വി. പത്രോസ് എങ്ങോട്ടും യാത്ര ചെയ്യാതെയും ബുദ്ധിമുട്ടാതെയും രോമ്മായിൽ തന്നെ നല്ല ഭക്ഷണം കഴിച്ചും, തേച്ചുകളിച്ചും 25 വർഷം സുഖമായി താമസിച്ചിരുന്നെന്നു വിചാരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ക്ലോവിലിയോസ് ചക്രവർത്തിയുടെ അക്കാലം രോമ്മായിൽ നിന്നും ചെറിയ കടലിലൂടെ നട

13) PL (Patrologia Latina) 23, 608 D (638 D)
 14) Salamo Bostrensis, Apis 48; Anecdota Oxoniensia 1, 2. p. 104
 15) Bar—Hebraeus, Ed. Klameth.
 16) 4-ാം അദ്ധ്യായം 2-ൽ 6-ാം സാക്ഷ്യം കാണുക (പുറം 67); ബർ എബ്രായയുടെ സാക്ഷ്യം കൂടി കാണുക (പുറം 69).
 17) Cf. തട. 16, 22; 14, 18; 27, 41 , 2 കൊറി. 11, 23-33.

പടി പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. (18) ചക്രവർത്തി ഈ കല്ലന പുറപ്പെടുവിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണത്തിന്റെ 9-ാം വർഷം, അതായത് ക്രിസ്തുവു 49-നും, 50-നും ഇടയ്ക്കാണ് രോമിയിൽ എന്ന് ചരിത്രകാരൻ സാക്ഷിക്കുന്നു. (19) വി. പത്രോസ് 42-ൽ രോമയിൽ പോയെങ്കിൽ ക്ലാവിഡിയോസിന്റെ ഈ കല്ലനയനുസരിച്ചു യഹൂദ വംശജനായ പത്രോസിനും ക്രിസ്തുവു 50-ൽ രോമാനഗരത്തിൽ നിന്നു പോകേണ്ടതായി വന്നിരിക്കണം. ഏതായാലും ഈ കാലഘട്ടത്തോടു് അടുത്തു ജരൂശലേമിൽ നടന്ന സൂനഹദോസിൽ പത്രോസ് സംബന്ധിച്ചതായി നടപടി പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. (20) ജരൂശലേം സൂനഹദോസിനു് മുമ്പും അതിനു ശേഷവും വി. പത്രോസ് പല സ്ഥലങ്ങളിൽ ചുറ്റിപ്പറന്നിരിക്കുകയും അക്കൂട്ടത്തിൽ അന്ത്യോക്യയിൽ പോകുകയും ചെയ്തു എന്നുവരാം. പത്രോസ് പലപട്ടണങ്ങളിൽ ചുറ്റിപ്പറന്നിട്ടിരുന്നതായി നടപടി പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നുമുണ്ട്. (21) ഇങ്ങനെ ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കുന്നതിനിടയിലാണ് വി. പൌലോസ് ഗാലാത്തിയോ ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ വി. പത്രോസിനെ അന്ത്യോക്യയിൽ വെച്ചു് അജിമുഖമായി കണ്ടു് എതിർവാദം ചെയ്തതു്. (22)

മുട്ടയുടെ പുറത്തു പിടിക്കാതി പൊരുത്തം ഇരിക്കുന്നതു പോലെയാ, അഥവാ തേൻകൂട്ടിൽ രാണി ഈച്ച ഇരിക്കുന്നതുപോലെയാ; രോമയിൽ വന്നശേഷം എങ്ങോട്ടും പോകാതെ 25 സംവത്സരം രോമാസിംഹാസനത്തിൽതന്നെ വി. പത്രോസ് ഇരുന്നതായി ചില അകത്തോലിക്കർ സങ്കല്പിക്ക

-
- 18) നെ. 18, 2.
 - 19) Orosius, Historiarum 1. 7, 6, 15; PL 31, 1075 A.
 - 20) നെ. 15, 7-12.
 - 21) നെ. 9, 32.
 - 22) ഗാല. 2, 11.

ഞാനുകൊണ്ടാണ് ക്രിസ്തുവും 50-ൽ ജന്മശലം സുനഹ
 ദോസിൽ സംബന്ധിച്ച പത്രോസ്—ഈ കാലത്തോട്ട് അ
 ടത്തു അന്ത്യോക്യയിൽ വെച്ച് വി. പൌലോസ് കണ്ട പ
 ത്രോസ്—രോമ്മായിലെ ചെത്രനായി വാഴുക സാധ്യമല്ലെന്ന്
 അഭിപ്രായപ്പെട്ടുപോകുന്നത്. പത്രോസ് ജീവനുള്ള ഒരേ
 ആണനും, രോമ്മായിൽ പോയാലും അദ്ദേഹത്തിന് പല
 സ്ഥലങ്ങളിലും ചുറ്റിപ്പറ്റിയിരിക്കാമെന്നും, അദ്ദേഹം തിരുസ
 ഭൂമിയിലെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പല
 സ്ഥലങ്ങളിലും വിശ്വാസികളെ അഭ്യോഗകമായി സന്ദർശി
 കണ്ടു ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നെന്നും, ദൂരദേശത്തു പോകുന്ന
 തുകൊണ്ട് രോമ്മാസിംഹാസനത്തിന്റെ ഭരണാധികാരമോ,
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ മെത്രാൻസ്ഥാനമോ നഷ്ടപ്പെടുകയില്ലെ
 ന്നും ഇക്കൂട്ടർ ചിന്തിക്കുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാ
 വായിരുന്ന ശ്രീ. ചിത്തിരകീരനാർ തിരുമസ്സുകൊ
 ണ്ട് യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ ചുറ്റിപ്പറ്റിപ്പോര
 “തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ്” എന്ന സ്ഥാനം തിരു
 മനസ്സിലേക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയോ? യൂറോപ്പിൽ തിരുമനസ്സു
 കൊണ്ട് താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്തും അവിടുന്ന് തിരുവിതാം
 കൂറിലെ മഹാരാജാവായിരുന്നു. വിദേശത്തു ചെലവഴിച്ചുകാ
 ലവും തിരുമനസ്സിലെ ഭരണ കാലമായിട്ടാണ് ഏല്പവയം
 പരിഗണിക്കുന്നത്. ഇതുപോലെ നമ്മുടെ മെത്രാന്മാരും
 മെത്രപ്പാലിത്താമാരും വിദേശ പർവ്വതത്തിനിടയ്ക്കു രോമ്മാ,
 അമേരിക്ക, ജർമ്മനി ആദിയായ രാജ്യങ്ങളിൽ ചീഫർകാലം
 ചുറ്റിപ്പറ്റിപ്പോകുമ്പോ, വസിക്കുമ്പോ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു അവ
 ളുടെ ഭരണാധികാരം നഷ്ടപ്പെട്ടെന്നോ, ആ കാലഘട്ടത്തിൽ
 അവർ ഭരിച്ചുവന്ന രൂപതയുടെയോ അതിരൂപതയുടെയോ ഭ
 രണകർത്താക്കളല്ലെന്നോ ആരെങ്കിലും പറയുമോ? ഇപ്പകാരം
 ക്രിസ്തുവും 42-ൽ രോമ്മായിൽ പോയി സുവിശേഷം പ്രസം
 ഗിച്ചു അവിടുത്തെ സഭയെ ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പത്രോസ്
 ക്രിസ്തുവുടേ 50-ൽ ജന്മശലമിൽ വന്നതുകൊണ്ടോ, അഥ
 വാ ആ കാലഘട്ടത്തോടുള്ള അന്ത്യോക്യയിൽ പോയതു
 കൊണ്ടോ രോമ്മായിൽ പോയിട്ടില്ലെന്നും, രോമ്മാസിം
 ഹാസനത്തിലെ മെത്രാനല്ലെന്നും വരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം
 പല യൂറോപ്യൻ രാജ്യം വിട്ടും രോമ്മായിൽ പോ

യി ക്രിസ്തുബാല്യം 67-ൽ അവിടെവെച്ച് ഭക്തസാക്ഷി യായി മരിച്ചതുകൊണ്ട് 42 തുടങ്ങി 67 വരെ, അതായത് 25 വർഷത്തോളം അദ്ദേഹം റോമ്മോ സിറോസനത്തിൽ മെത്രാനായി വാങ്ങി എന്ന് പറയാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ പത്രോസ് റോമ്മായിൽ ആദ്യമായി എത്തിയവർഷവും, ഭക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ച വത്സരവും ഏതാണെന്ന് ഖണ്ഡിതമായി പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. തന്മൂലം അദ്ദേഹം 25 വർഷത്തോളം അഥവാ ദീർഘകാലം അവിടെ ഭരണം നടത്തിയെന്നല്ലാതെ 25 വർഷം മുഴുവൻ റോമ്മായിൽ തന്നെ വസിച്ചു സഭാഭരണം നടത്തിയിരുന്നെന്ന് യാതൊരു കത്തോലിക്ക ചരിത്രകാരനും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നില്ല.

* * * *

5. വി. പൌലോസ് റോമ്മാക്കാർക്കു് അയച്ച ലേഖനത്തിന്റെ അവസാന അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രസിദ്ധതഃ അപ്രസിദ്ധതഃ, പുരുഷന്മാരഃ സ്ത്രീകളും ആയ 28 റോമ്മൻ നിവാസികൾക്കു വരണം പറയുന്നുണ്ടു്. (23) പത്രോസ് റോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചു് മെത്രാനായി വാണിരുന്നെങ്കിൽ പൌലോസ് റോമ്മാക്കാർക്കു ലേഖനം എഴുതുമായിരുന്നോ? അഥവാ എഴുതിയാലും ആ ലേഖനം വി. പത്രോസിന്റെ മേൽവിലാസത്തിൽ അയക്കുകയില്ലാഞ്ഞോ? അതുമല്ലെങ്കിൽ ചുരുങ്ങിയപക്ഷം മറ്റു പലരുടെയും കാര്യം അന്വേഷിച്ച കൂട്ടത്തിൽ വി. പത്രോസിന്റെ കാര്യം അന്വേഷിക്കയും, അദ്ദേഹത്തിനു വരണം പറയുകയും ചെയ്കയില്ലായിരുന്നോ? (24)

ഉത്തരം:— വി. പൌലോസ് റോമ്മാക്കാർക്കു ലേഖനം അയച്ചതു് ക്രിസ്തുബാല്യം 57-ൽ ആണു്. വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ എത്തുകയും മരിക്കയും ചെയ്തുകാലം ഏതാണെന്നു ജ്ഞാനിപ്പെറ്റാറി ചരിത്രകാരന്മാർക്കു് ഏകാഭിപ്രായമല്ല ഉള്ളു്

23) റോമ്മാ 16, 1—16.
 24) "അന്ത്യോക്യായും റോമ്മയും", പുറം 19-20, 71.

തന്നെ 4-ാം കൃതിർ വാദത്തിന്റെ ഉത്തരത്തിൽ പ്രസ്തുത വിദ്യകഴിഞ്ഞല്ലോ. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ വന്നശേഷം റോമ്മാവിട്ടു് പല സ്ഥലത്തും ചുറ്റിപ്പറമ്പിട്ടിട്ടുള്ളതായി തെളിയുന്നു. തന്നിമിത്തം വി. പൌലോസ് റോമ്മാക്കാക്സ് ലേഖനം ക്രൈസ്തവപ്പേർ പത്രോസ് റോമ്മായിൽ ഇല്ലായിരുന്നെന്നും വരാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പൌലോസ് റോമ്മാക്കാക്സ് ലേഖനം അയക്കുമ്പോൾ പത്രോസ് റോമ്മായിൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും നിർബന്ധമുള്ളതായി ആക്ഷം തെളിയിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ക്രിസ്തുപുസ്തകം 57-ൽ പൌലോസ് റോമ്മാക്കാക്സ് ലേഖനം ക്രൈസ്തവവും, 61-ൽ പത്രോസ് റോമ്മായിൽവെച്ചു മരിക്കുകയും ചെയ്തുകിട്ടി, പത്രോസ് റോമ്മായിൽപോയി സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചതു് പൌലോസ് റോമ്മാക്കാക്സ് ലേഖനം അയച്ചു ഏതാനും വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതാണെന്നും വരാം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ പത്രോസിന്റെ കാര്യം ഈ ലേഖനത്തിൽ ചോദിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലല്ലോ. വി. പൌലോസിന്റെ പരിമയത്തിൽപ്പെട്ട ചിലരുടെ കാര്യങ്ങൾ ലേഖനത്തിൽ പ്രത്യേകം ചോദിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു് പത്രോസിന്റെ കാര്യവും അതുപോലെ ചോദിക്കണമെന്നു് യാതൊരു നിർബന്ധവുമില്ല. ഇക്കാലത്തു് ഒരു പട്ടക്കാമൻ, അഥവാ ഒരു മെത്രാൻ, ദുരഭേദത്തുള്ള ഒരു സ്നേഹിതനോ, പരിമിതനോ ക്രൈസ്തവപ്പേർ അവിടുത്തെ മെത്രാന്റെ കാര്യംകൂടി എല്ലാ ക്രൈസ്തവിലും ചോദിച്ചിരിക്കണമെന്നു് വല്ല നിർബന്ധവും ഉണ്ടോ?

ആകയാൽ പൌലോസ് റോമ്മാക്കാക്സ് ലേഖനം ക്രൈസ്തവിയതിനോ, പത്രോസിന്റെ മേൽ ചിലാസത്തിൽ ആ ലേഖനം അയക്കാഞ്ഞതിനോ, പത്രോസിന്റെ കാര്യം ആ ലേഖനത്തിൽ പറയാതിരുന്നതിനോ നാം കരണങ്ങൾ അന്വേഷിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഇവയ്ക്കു കാരണങ്ങൾ പലതു്

ങ്ങവരും പത്രോസ് രോമ്മായിൽ പോയിട്ടില്ലെന്നു് ഇവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വാദിക്കുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല.

6. പൌലോസ് അപ്പസ്തോലൻ രോമ്മായിലെ കാർഗ്രഹത്തിൽ നിന്നു തിമോത്തിയോസിനു് ഏഴുതീയ രണ്ടാം ലേഖനത്തിൽ "ലൂക്കോസ്" മാത്രമേ ഏകനാടകൃതികളുള്ളു" (25) എന്നു് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ സഭാഭരണം നടത്തിയെങ്കിൽ പത്രോസ് തന്നോടുകൂടിയുണ്ടായിരുന്നെന്നു് പൌലോസ് പറയുകയില്ലാത്തതെന്നോ? (26)

ഉത്തരം:— 1) വി. പൌലോസ് തിമോത്തിയോസിനു് രണ്ടാം ലേഖനം ഏഴുതീയതു് രോമ്മായിലെ ആദ്യ കർഗ്രഹവാസത്തിനിടയ്ക്കു്; അതായതു് ക്രിസ്തുവു 59-ൽ ആണെന്നു് ചിലർ പറയുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ഭൂരിപക്ഷം വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു് തന്റെ മരണത്തിനല്ല മുമ്പായി രോമ്മയിലെ രണ്ടാമത്തെ തടവുകാലത്തു്, അതായതു് 67-ൽ ഈ ലേഖനം അദ്ദേഹം ഏഴുതിയെന്നാണു്. (27) പത്രോസും പൌലോസും രോമ്മായിൽ വെച്ചു് ഒരേ വർഷത്തിലെ ഒരേദിവസം, അതായതു് ജൂൺമാസം 29-ാം നാൾ ക്ഷണസാക്ഷികളായി മരിച്ചെന്നു് കോറീന്ത്യായിലെ ദിവനാഭിസ്യോസ് (28), വി. ജരോം (29), മഹാനായ വി. ലെഒ (30) എന്നീ പീതാക്കന്മാർ പറയുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ വി.

25) 2 തിമോ. 4, 11.
26) "അന്ത്യോക്യായും റോമ്മായും" പുറം 19, 71, 72.
27) Cf. 2 തിമോ. 4, 6-8.
28) Apud Euseb. H. E. 2, 25, 8; PG 20, 209.
AB; Schwartz 178.
29) De Viris illust. 5; PL 23, 617 A (647B).
30) Sermo 82 (In natale Ap. 1) 1; PL 54, 422.

ആഗസ്തിനേസസ് (31), വി. അംബ്രോസീസ് (32), എന്നീ പിതാക്കന്മാരും, നീല്യസ് (33), മലലാസ് (34), ഹമർ തോളോസ് (35) മുതലായ യവനായ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും വി. പത്രോസും വി. പൌലോസും ജൂൺമാസം 29-ാം-മടിച്ചതായി പറയുന്നെങ്കിലും ഒരേ കൊല്ലത്തിലെ ജൂൺമാസത്തിലല്ല മരിച്ചതെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഇവരിൽ ആഗസ്തിനേസും, അംബ്രോസീസും, നീല്യസും പറയുന്നത്, ആദ്യം വി. പത്രോസും, പിന്നീട് വി. പൌലോസും മരിച്ചു എന്നത്രെ. എന്നാൽ മലലാസും, ഹമർതോളോസും വി. പൌലോസ് ആദ്യം മരിച്ചതായി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. വി. പൌലോസ് തിമോത്തിയോസിന് രണ്ടാം ലേഖനം എഴുതുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ വി. പത്രോസ് രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചെങ്കിൽ രോമ്മായിൽ തന്നോടു കൂടി വി. പത്രോസും ഉണ്ടെന്ന് ആ ലേഖനത്തിൽ പൌലോസ് എഴുതുകയില്ലല്ലോ. പൌലോസു ഏറ്റവും മരിച്ചു ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാണ് വി. പത്രോസ് മരിച്ചതെങ്കിൽ പൌലോസ് തിമോത്തിയോസിന് രണ്ടാം ലേഖനം എഴുതിയ കാലത്തിനും ശേഷം വി. പത്രോസ് രോമ്മായിലേക്ക് ഒന്നാമത്തെ യോ, രണ്ടാമത്തെ യോ യാത്ര ചെയ്യുന്നു വരാം. അഥവാ പൌലോസ് ലേഖനം എഴുതുമ്പോൾ പത്രോസ് രോമ്മായിൽ നിന്നു വല്ല സ്ഥലത്തേയ്ക്കും പോയിരിക്കുന്നതും വരാം. പിടിച്ച കെട്ടിയതുപോലെ പത്രോസ് എപ്പോഴും രോമ്മായിൽ തന്നെ ഇരിക്കണമെന്നോ; അഥവാ പത്രോസും പൌലോസും ഒന്നിച്ച് ഭർത്താക്കന്മാരെപ്പോലെ വേർപിരിയരുതെ എപ്പോഴും ഒരേ

31) Sermo 295 (in natale Petri et Pauli 1) 7; PL 38, 1352; Sermo 381, P L 39, 1683. (32) De Virginitate 19, 124; PL 16, 299A (313B).
 33) Photius, Bibl. codicum 276, PG 104, 256 B.
 34) Chronographia, PG 97, 389A.
 35) Chronicon 122, PG 110, 441-4

പു വസിക്കണമെന്നോ അകത്തോലിപ്പർ സങ്കല്പിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ് ഈ എതിർ വാദങ്ങളും മറുപടിയെന്നതും.

2) "ലൂക്കോസ് മാത്രമേ എന്നോടുകൂടിയുള്ളൂ" എന്നു പൗലോസ് പറയുന്നത് തന്റെ ശിഷ്യന്മാരും, തന്നോടു കൂടി സുവിശേഷവചനം ചെയ്തിട്ടുള്ളവരുമായ ചിലരുടെ കാർഷ്ട്യം പറയുമ്പോഴാണ്. ആ ഭാഗം മുഴുവനായി ഉദ്ധരിക്കാം:- "ദേവാ എന്നെ വീട്ടുചിരിയുകയും ഈ ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചിട്ട് തെസലോനിക്കായിലേക്ക് പോകയും ചെയ്തു. ക്രിസ്റ്റോസ് ഗലാത്തിയായിലേക്കും, തെത്തോസ് ദൽമാത്തിയായിലേക്കും പോയിരിക്കുന്നു. ലൂക്കോസ് മാത്രമേ എന്നോടുകൂടിയുള്ളൂ. മർക്കോസിനെ നിന്നോടു കൂടി കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയിക. അവൻ എന്നിക്കു ശുശ്രൂഷ തക്കവനാണല്ലോ. തുകിക്കോസിനെ ഞാൻ എഫെസ്യായിലേക്ക് അയച്ചിരിക്കുന്നു". (36) കൃത്യം നമുക്കു കേൾക്കേണ്ടതുമാത്രം പറയുകയും, തുകിക്കോസിനെയും മറ്റും ദേവാമോ കാർഷ്ട്യം നിർവഹിക്കുവാൻ ദുഃഭഗ്നതയോടു കൂടിയും, തന്നോടു കൂടി സുവിശേഷവചനം ചെയ്യുന്നതിനുപേണ്ടി മർക്കോസിനെയും മറ്റും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരണമെന്നു അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടു തന്റെ വർഗ്ഗശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാളായ തിമോത്തിയോസിനു ലേഖനം എഴുതുന്ന വി. പൗലോസിന് ഈ ലേഖനഭാഗത്തു വി. പത്രോസിനെപ്പറ്റി പറയേണ്ട ആവശ്യം എന്താണുള്ളതു്? അഞ്ചാറുവേലക്കാരുള്ള ഒരു വീട്ടിൽ നിന്നും ഒരു വേലക്കാരൻ ഒഴിച്ചു മറ്റെങ്ങവരെല്ലാം ഭാര്യ ആവശ്യം പ്രമാണിച്ചു ഒരാൾക്കു സ്ഥലത്തു പോയിരിക്കുന്നു എന്നു് ആ വീട്ടുമസ്ഥൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ എഴുതുന്നകീഴ് ആ വീട്ടുമസ്ഥന്റെ ഭാര്യയും മക്കളും ആ വീട്ടിലെങ്ങും ഇല്ലെന്നും, ഒരു വേലക്കാരൻ മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്നും ആരോടുകിലും അന്വേഷിച്ചാൽ ആ അന്വേഷണത്തിനായിരിക്കുമോ? ഇതുപോലെ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒ

ഓരോ തിമോത്തിയോസിനു വി. പൗലോസ് ലേഖനം ഏഴുതുകയിൽ രണ്ടു പല ശിഷ്യന്മാരിൽ ലൂക്കോസു മാത്രമേ തന്നോടുകൂടി തൽക്കാലം ഉള്ളൂ എന്നു പറയുന്നതിൽ നിന്നു വി. പത്രോസ് അപ്പസ്തോലൻ രോമ്മായിലെങ്ങും ഇല്ലായിരുന്നെന്നും, രോമ്മായിൽ ഒരിക്കലും പോയിട്ടില്ലെന്നും വാദിക്കുന്നതു യുക്തിയുക്തമോ?

3) വി. പത്രോസിന്റെ ശിഷ്യനായ മക്കോസിനെപ്പറ്റി കൊലൈസോസ്കാർക്കും, (37) ഫിലമോനും (38) ഏഴുതുകയിലേ ലേഖനങ്ങളിലും, രോമ്മാസിംഹാസനത്തിൽ വി. പത്രോസിന്റെ ആദ്യത്തെ പിൻഗാമിയായിരുന്ന ലീനോസിനെപ്പറ്റി തിമോത്തിയോസിനു ഏഴുതുകയിലേ ലേഖനത്തിലും (39) വി. പൗലോസു പറയുന്നുണ്ട്. മക്കോസും ലീനോസും രോമ്മായിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായിട്ടുണ്ട്. ഈ ലേഖനങ്ങളിൽ വി. പൗലോസ് പറയുന്നത്. ഗുരു വേദകേണിടത്തുണ്ടല്ലോ ശിഷ്യന്മാരും ഭവിക്കുമുള്ളതു്. മക്കോസും ലീനോസും രോമ്മായിൽ വസിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവരുടെ ഗുരുവായ പത്രോസും രോമ്മായിൽ വസിച്ചു സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചെന്നു ന്യായമായി അനുമാനിക്കാം.

* * * *

7. വി. പൗലോസ് ഗലത്തിയാക്കാർക്കു് അയച്ച ലേഖനത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: “പരിമോദനത്തിന്റെ സുവിശേഷം കേട്ടൊരു ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ അഗ്രചർമ്മത്തിന്റെ സുവിശേഷം ഏനിക്കു ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുപരിമോദനത്തിന്റെ പ്രേക്ഷിതത്വത്തിനു കേട്ടൊരു പ്രേരിപ്പിച്ചവൻ തന്നെ പുറജാതികളുടെ പ്രേക്ഷിതത്വത്തിനു് ഏനെയും പ്രേരിപ്പിച്ചു് തുണകളാകുന്നു എന്നു്.

37) കൊലൈ. 4, 10.
38) ഫിലി. 24. 39) 2 തിമോ. 4, 21.

വിചാരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അക്കോബും, കേപ്പായും, യോഹന്നാനും എന്നിങ്ങനൽകപ്പെട്ട കൃപയെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞപ്പോൾ പുറജാതികളുടെ ഇടയിലും അവർ പരിമേദനത്തിലും (സുവിശേഷവേല ചെയ്യുവാനുവണ്ണം) എന്നിങ്ങനെ ബർണബായിക്കും മ്യൂതയുടെ വലത്തുകൈ തന്നു". (*39) ഈ വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു വി. പത്രോസ് പരിമേദനക്കാരരുടെ, അതായതു യൂദന്മാരുടെ ഇടയിലും, വി. പൌലോസ് പുറജാതികളുടെ ഇടയിലും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാൻ ഒരു വത്താൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവരാണെന്നു തെളിയുന്നു. എന്നാൽ രോമ്മാ പുറജാതികളുടെ നഗരമായിരുന്നു. ബ്രുകയാൽ വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ പോകുവാനും, പുറജാതികൾ വസിച്ചിരുന്ന അവിടെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. (40)

ഉത്തരം:-1) ലോകരക്ഷകനായ മിശിഹാ യഹൂദജനത്തിനാണു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നതു്. തന്മൂലം ക്രിസ്തു തന്റെ ജീവിതകാലത്തിൽ പ്രധാനമായി യഹൂദന്മാരോടു പ്രസംഗിക്കുകയും അവരുടെ ഇടയിൽ അൽഭുക്കങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. "ഇസ്രായേൽ ഗോത്രത്തിൽ നിന്നു വഴിതെറ്റിപ്പോയിരിക്കുന്ന ആടുകളുടെ അടുക്കലേക്കല്ലാതെ ഞാൻ അയക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല" (41) എന്നു് അവിടുന്ന് അരുളിച്ചെയ്യുകിലും പുറജാതിക്കാരിയായ കന്നാൻകാരി സ്ത്രീയുടെ അപേക്ഷയനുസരിച്ചു അവളുടെ മകളെ പിതാവു ബാധയിൽ നിന്നു വീരോചിക്കയും, (42) പുറജാതിക്കാരനായ ഭൃത്യന്റെ പക്ഷവാതം സുഖപ്പെടുത്തുകയും (43) ചെയ്തു. അപ്പസ്തോലന്മാരെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിന്നു് അയക്കുമ്പോൾ "പുറജാതികളുടെ വഴിയിൽ കൂടി നിങ്ങളുൾക്കേറ്റുക"..... എന്നാൽ ഇസ്രായേൽ ഗോത്രത്തിൽ നിന്നു നഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ ആടുകളുടെ അടുക്കലേക്കു നിങ്ങളുൾക്കേറ്റുക പ്രധാനമായി പോകുക

* 39) ഗലാ. 2, 7-9.
 40) അന്ത്യോക്യയും രോമ്മയും, പുറം 20-21.
 41) മത്താ. 15, 24. 42) മത്താ. 15, 22, 28.
 43) മത്താ 8, 5-13.

വിൻ” (44) എന്നും ക്രിസ്തു അമ്മളിച്ചെത്തുന്നു. എന്നാൽ യുക്തമാരുടെ അവിശ്വാസവും അനന്തരപരാഹിത്യവും നിമിത്തം അവരെ തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ട് പുറജാതിക്കാരെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുമെന്നു മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെയും, കല്യാണവിരുന്നിന്റെയും മറ്റും ഉപമകൾ വഴിയായി ക്രിസ്തു ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. “ദൈവദൈവം നിങ്ങളിൽ നിന്നും എടുക്കപ്പെടുകയും ഫലങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ജനത്തിനു കൈക്കൊടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും” “കീഴക്കു നിന്നും പടിഞ്ഞാറു നിന്നും വളരെപ്പേർ വന്നു” അബ്രാഹത്തിനോടും ഇസ്രായേലിനോടും യാക്കോബിനോടും ക്രൂരസ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ വിരുന്നിനിരിക്കും. രാജ്യത്തിന്റെ പുത്രന്മാരോ പുറത്തുള്ള അന്ധകാരത്തിലേക്കു പുറപ്പെടും. അവിടെ കഴച്ചിലും പല്ലകടിയും ഉണ്ടാകും”.

(45) സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പു ക്രിസ്തു അപ്പസ്തോലന്മാരോടു “നിങ്ങൾ ലോകമെങ്ങും പോയി സകല സൃഷ്ടിയിലും എന്റെ സുവിശേഷം അറിയിക്കുവിൻ”, (46) “നിങ്ങൾ പോയി സകല ജാതികളോടും ഉപദേശിച്ചു... അവരെ പഠിപ്പിക്കുവിൻ” (47) എന്നും പറയുന്നു. ക്രിസ്തു ചെയ്തതുപോലെ എല്ലാ അപ്പസ്തോലന്മാരും ആദ്യം യൂദന്മാരോടും പിന്നീടു പുറജാതികളോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു.

“സകല സൃഷ്ടിയിലും എന്റെ സുവിശേഷം അറിയിക്കുവിൻ”, “സകല ജാതികളോടും ഉപദേശിച്ചു അവരെ പഠിപ്പിക്കുവിൻ” എന്നു ക്രിസ്തു അപ്പസ്തോലന്മാരോടു അമ്മളിച്ചെത്തുന്നപ്പോൾ വി. പത്രോസും അക്രട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. “പത്രോസ് യൂദന്മാരോടു മാത്രമേ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാവൂ” എന്നു ക്രിസ്തു അപ്പോൾ പറയുന്നില്ല. ആകയാൽ വി. പത്രോസിനു പുറജാതിക്കാർ വസിക്കുന്ന രോമ്മയിൽ സു

44) മത്താ. 10, 5-6
 45) Cf. മത്താ. 21, 33-43; ലൂക്കോ. 14, 16-24; മത്താ. 8, 10-12; യോഹ. 10, 16; Cf. രോമ്മാ. 15, 9-12. (46) മക്കോ. 16, 15. (47) മത്താ. 28, 19-20.

വീശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാൻ പോകുന്നതിൽ എന്താണു പ്രതിബന്ധം?.

2) വി. പത്രോസ് ശ്ലീഹന്മാരുടെ തലവനായിരുന്ന തുകൊണ്ടു സഭ മുഴുവനിലും അദ്ദേഹത്തിനു ഭരണാധികാരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. (48) തന്മൂലം യൂദന്മാരോടും പുറജാതിക്കർ രോടും സു.വീശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരവും അദ്ദേഹത്തിനു സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു.

3) യോശ്വേപട്ടണത്തിൽ വച്ചുണ്ടായ അത്ഭുതകരമായ ചർമ്മതന്മാൽ പുറജാതിക്കാരോടും സുവീശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനു താൻ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു വി. പത്രോസ് മനസ്സിലാക്കി. (49) വി. പത്രോസാണു് ആദ്യമായി പുറജാതിക്കാരനായ കൊർനേലിയസിനെ സഭയിൽ ചേർക്കുന്നതു്. (50) പുറജാതിക്കാരെ സഭയിൽ സ്വീകരിച്ചതിനെപ്പറ്റി യൂദന്മാർ പിറുപിറുത്തപ്പോൾ പത്രോസ് അവരോടു ന്യായവാദം ചെയ്തു കടക്കു തീർക്കുന്നു. (51) ജന്മശേഷം സൂനഹദോസിൽ വലിയ തക്കമുണ്ടായപ്പോൾ പത്രോസ് ഏഴുനേരമു ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "ഞങ്ങളുടെ സർവ്വദാസന്മാരായ മനുഷ്യരെ, പുറജാതികർ എന്റെ വായിൽ നിന്നു സുവീശേഷവചനം കേട്ടു വിശ്വസിക്കണം എന്നു ആദ്യനാളുകളിൽ ദൈവം നിശ്ചയിച്ചു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ". (52) ആകയാൽ അകത്തോലിക്കർ വാദിക്കുന്നതുപോലെ വി. പത്രോസ് യൂദന്മാരുടെ മാത്രം അപ്പസ്തോലനല്ല. പുറജാതികളെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള അധികാരം—മറ്റു അപ്പസ്തോലന്മാർക്കുതന്നെയും ദൈവം ഒരിക്കൽ നൽകാതീരുന്ന പ്രത്യേകാധികാരം—അദ്ദേഹത്തിനു സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു.

48) Cf. മത്താ. 16, 18-19; ലൂക്കോ. 22, 32; യോഹ. 21, 15-17. 49) നഭപടി 10.
50) നഭ. 10.
51) നഭ. 11, 1-18. (52) നഭ. 15. 7.

4) റോമ്മായിൽ പുറജാതിക്കാർ മാത്രമല്ല യൂദന്മാരും ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നു. പെന്തിക്കോസ്തീ ദിവസത്തിൽ റോമ്മായിൽ നിന്നുള്ള യൂദന്മാരും ജന്മശുദ്ധിയിൽ വന്നിരുന്ന തരായി നടപടി പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നു. (53) ആകയാൽ പുറജാതികളെ മാത്രമല്ല, യൂദന്മാരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുന്ന തിരുവേണ്ടിയും പത്രോസ് റോമ്മായിൽ പോയെന്നു കരുതാം.

5) വി. പൗലോസു പുറജാതികളോടു മാത്രമല്ല പ്രസംഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. കെവുപ്രോസ്, അന്ത്യോക്യാ, ഇക്കോനോൻ, ലൂസ്ത്ര എന്നിങ്ങനെ പല സ്ഥലങ്ങളിലും പുറം സഞ്ചരിച്ച യൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ അദ്ദേഹം പ്രസംഗിച്ചതായും അനേകം യൂദന്മാരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയതായും നടപടി പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. (54) അന്ത്യോക്യായിൽവെച്ചു യൂദന്മാർ വി. പൗലോസ് പറഞ്ഞിരുന്ന വചനങ്ങളോടു എതിർക്കുകയും ഭൂഷണം പറയുകയും ചെയ്തപ്പോൾ പൗലോസും ഷർണബായും തെളിവാറി ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചു: “ദൈവത്തിന്റെ വചനം നിങ്ങളോടാണ് ആദ്യമായി പറയപ്പെട്ടവാൻ ആവശ്യമായിരുന്നത്. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ നിന്നു നിങ്ങളും അതു തള്ളിക്കളയുകയും നിഷ്ഠായസ്ഥിത നിങ്ങളും യോഗ്യരല്ലെന്നു നിങ്ങളർക്കുതന്നെ വിരോധമായി നിങ്ങളും തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തയാൽ ഇതാ! ഞങ്ങൾ പുറജാതികളുടെ അടുക്കലേക്കു തിരിയുന്നു”. (55)

മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച വിവിധ സാക്ഷ്യങ്ങളിൽനിന്നു വി. പത്രോസ് യൂദന്മാരോടു മാത്രവും, വി. പൗലോസ് പുറജാതികളോടു മാത്രവും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാനല്ല, ദൈവത്താൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന

53) ms. 2, 10. (54) Cf. ms. 13; 14; 16; 17; 18. (55) Cf. ms. 13, 42-52.

ന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഈ രണ്ടു അപ്പസ്തോലന്മാരും യൂദന്മാരോടും പുറജാതികളോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു് അനേകം പേരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതായി മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച സാക്ഷ്യങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു. പൌലോസ് പുറജാതികളോടു മാത്രമേ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചിരുന്നുള്ളവങ്കിൽ റോമ്മാക്കാർക്കുള്ള ലേഖനം എഴുതുകയില്ലായിരുന്നു. ഈ ലേഖനം അയച്ചതു റോമ്മായിൽ വസിച്ചിരുന്ന യൂദന്മാരായ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കായിരുന്നു. ഇവരിൽ ചിലർ പൌലോസിനോടുകൂടി ജോഷി ചെയ്തവരും, ചിലർ അദ്ദേഹത്താൽ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തപ്പെട്ടവരും, ചിലർ ചാർച്ചക്കാരും പ്രീക്ഷിപ്പും, അകപിയാ മുതലായവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉറസ്സേഹിതരുമായിരുന്നു. (56) ആകയാൽ ഗലാത്തിയാക്കാരുടെ ലേഖനത്തിൽ പത്രോസിനെ യൂദന്മാരുടെ ഇടയിലും, തന്നെ പുറജാതികളുടെ ഇടയിലും പ്രേക്ഷിതവൃത്തി ചെയ്യാൻ ദൈവം പ്രേരിപ്പിച്ചു എന്നു പൌലോസ് പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം പത്രോസ് മുഖ്യമായി യൂദന്മാരോടും, പൌലോസ് പ്രധാനമായി പുറജാതികളോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചിരുന്നു എന്നാണ്. പത്രോസ് പുറജാതികളോടും, പൌലോസ് യൂദന്മാരോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചിട്ടില്ലെന്നോ, അവർക്കു അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ അധികാരമില്ലായിരുന്നുവെന്നോ ഈ വാക്യത്തിൽ അർത്ഥമില്ല. തന്മൂലം പത്രോസ് റോമ്മായിലെ പുറജാതികളോടു സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാൻ പേശിയിട്ടില്ലെന്നു് ഈ വാക്യത്തെ ആസ്പദമാക്കി വാദിക്കുന്നതു ശരിയല്ല.

6) പത്രോസ് റോമ്മായിൽവെച്ചു് നേരേ ചക്രവർത്തിയുടെ സേവകരെയും മറ്റു പലരെയും മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി

56) Cf. റോമ്മാ. 16, 3-16; നട. 18, 2, 26.

യതായി മുക്തിയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. (57) ഇവരെല്ലാം പുറത്താക്കിയതിനാലാണിത്.

* * * *

8. വി. പൗലോസ് റോമ്മാക്കാർക്കു അയച്ച ലേഖനത്തിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: “ഞാൻ അന്യ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ പണിയാതിരിക്കേണ്ടതിനു മിശിഹായുടെ നാമം വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കപ്പെട്ട ഇടത്തിലല്ല, മറിച്ച് ‘അവനെപ്പറ്റി ആരോടു പറയപ്പെട്ടിട്ടില്ലയോ അവർ അവനെ കാണും, കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവർ അനുസരിക്കും’ എന്നു എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന തുറുപ്പോലെയത്രെ സുവിശേഷം അറിയിക്കുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്”. (58) അന്യ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ താൻ പണിയുകയില്ലെന്നും, സുവിശേഷം കേൾക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥലത്തു സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാനാണു താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നും പൗലോസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും റോമ്മായിൽ വി. പൗലോസ് പിന്നീടുപോയി സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു കൈസാർക്കിയായി അവിടെ മരിച്ചെന്നു എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നതുകൊണ്ടും നേരത്തേ വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ സഭ പണിയിട്ടില്ലെന്നും, അവിടെ പത്രോസോ, മറ്റൊരാൾക്കിലുമോ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചിട്ടില്ലെന്നും തെളിയുന്നില്ലേ? (59)

ഉത്തരം:— 1) ഒരാൾ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച സ്ഥലത്തു വേദവാദികൾക്കു പ്രസംഗിക്കുവാൻ അനുവാദമില്ലെന്നുള്ള അഭിപ്രായം വേദപുസ്തകസാക്ഷ്യങ്ങൾക്കു അനുയോജ്യമല്ല. ക്രിസ്തു സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച പാലസ്തീനാ നാട്ടിൽതന്നെ ശ്ലീഹന്മാരും സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഒരു അപ്പോസ്തോലൻ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച സ്ഥലത്തു വേദവാദികൾക്കു അപ്പോസ്തോലൻ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചിട്ടുള്ളതായും നാം അറി

57) 4-ാം അദ്ധ്യായം, 1-ൽ 3-ാം സാക്ഷ്യവും, 2-ൽ 11, 12, 13, 14 എന്നീ സാക്ഷ്യങ്ങളും കാണുക പുറം 67, 70).

58) റോമ്മാ. 15, 20-21.

59) അന്ത്യോക്യായും റോമ്മായും, പുറം 21-23; 71.

യന്നു. ക്രിസ്തു 70 വേദമേ തെരഞ്ഞെടുത്തശേഷം താൻ പേരുകുവാനിടയന്നു എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കും നഗരങ്ങളിലേക്കും തനിക്കു മുമ്പേ അവരെ ഇഴുരണ്ടുപേരായി സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാൻ അയച്ചതായി ലൂക്കോസ് സുവിശേഷകൻ പറയുന്നു. (60) ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണശേഷം പത്രോസും യോഹന്നാനും മറ്റു ശ്ലീഹന്മാരും ജന്മശലമിൽ തന്നെ സുവിശേഷപ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തി. അനേകം വേദമേ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയതായി നടപടി പുസ്തകത്തിൽ നിന്നും നാം അറിയുന്നു. (61) “എത്യപ്പാനോസ്”, “പീലിപ്പോസ്”, “പൌലോസ്”, “ബർണബൊ എന്നിവരെല്ലാം ജന്മശലമിലും സമീപപ്രദേശങ്ങളിലും പ്രസംഗിക്കുന്നു. (62) ജന്മശലം സുന്നഹദോസിൽ പത്രോസും യാക്കോബും പ്രസംഗിക്കുന്നു. (63) അന്ത്യോക്യയിൽ വി. പത്രോസു മാത്രമല്ല മറ്റു പലരും പ്രസംഗിച്ചതായി നടപടി പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നു. (64) “പൌലോസും ബർണബൊയും അന്ത്യോക്യയിൽ താമസിച്ചു മറ്റു പലരോടുകൂടി ദൈവവചനം പഠിപ്പിക്കയും പ്രസംഗിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു” (65) എന്നു നടപടിപുസ്തകത്തിൽ പ്രസ്തുതമായി പറഞ്ഞിരിക്കയാൽ വി. പത്രോസു പ്രസംഗിച്ച അന്ത്യോക്യയിൽ വി. പൌലോസിനും മറ്റുള്ളവർക്കും പ്രസംഗിക്കുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു തെളിയുന്നു. ആകയാൽ റോമ്മായിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാൻ പൌലോസ് വളരെ ആഗ്രഹിച്ചതുകൊണ്ടോ, പിന്നീട് സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാൻ അദ്ദേഹം അവിടെ പോയതുകൊണ്ടോ പത്രോസ് റോമ്മായിൽ പോയിട്ടില്ലെന്നോ, അവിടെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചിട്ടില്ലെന്നോ പറയുന്നതു യുക്തിപൂർവ്വകമല്ല.

60) ലൂക്കോ. 10, 1-20. (61) Cf. നെ. 2; 3; 4; 5.
 62) Cf. നെ 6; 7; 8; 13; 14. (63) നെ. 15, 7-13. (64) നെ. 11, 19-21; 13, 1. (65) നെ. 15, 34.

2) വി. പൌലോസ് രോമ്മായിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാൻ പോകുന്നതിനു വളരെക്കാലം മുമ്പുതന്നെ രോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നെന്നും, രോമ്മായിലെ സഭ എത്രയും വിശുദ്ധമായിരുന്നെന്നും പൌലോസ് രോമ്മാക്കാർക്കു അയച്ചു ലേഖനത്തിൽ നിന്നു തെളിയുന്നു. പെന്തിക്കോസ്റ്റി തിരുനാളിൽ വി. പത്രോസ് നടത്തിയ പ്രസംഗം കേട്ടവരുടെ ഗണത്തിൽ രോമ്മായിൽ നിന്നു വന്ന യഹൂദന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നതായി നടപടി പുസ്തകം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. (66) ഇവരിൽ ചിലർ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു വി. പത്രോസ് രോമ്മായിൽ എത്തുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ അവിടെ എത്തി സുവിശേഷം അറിയിച്ചു ചിലരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയെന്നു വരാം. ഏതായാലും വി. പൌലോസ് ലേഖനം അയക്കുന്നത് രോമ്മായിലെ പുറജാതിക്കാർക്കല്ല, ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കാണ്. അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: “ദൈവസ്നേഹിതന്മാരും, വിളിക്കപ്പെട്ടവരും, വിശുദ്ധന്മാരുമായി രോമ്മായിലുള്ള ഏവർക്കും എഴുതുന്നത്..... നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ലോകമെങ്ങും കേൾവിപെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ നിങ്ങളേ വരേയും കീറിച്ചു് ആദ്യം തന്നെ ഈശോമിശിഹാമൂലം ഏകൻ്റെ ദൈവത്തിനു ഞാൻ സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു.... ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരേണ്ടതിനു ദൈവഘോഷത്താൽ വല്ലപ്പോഴും എനിക്കു വഴി തുറക്കപ്പെടുവാൻ ഞാൻ കൃപ പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

....നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവാൻ പലപ്പോഴും ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു എന്നും ജപ്പാർവരെ എനിക്കു വില്ലം നേരിട്ടു എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുവാൻ ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു”. (67) “നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നതിനു പല പ്രാവശ്യം ഞാൻ തടയപ്പെട്ടു ... നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവാൻ വളരെ വത്സരങ്ങൾ മുമ്പു മുതൽ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു”. (68) ഈ വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു വി. പൌലോസ് രോമ്മാക്കാർക്കു ലേഖനം അയ

66) നട. 2, 10.
 67) രോമ്മാ. 1, 7-14. (68) രോമ്മാ. 15, 22-23.

ഉകാലംവരെ രോമ്മായിൽ പോയിട്ടില്ലെന്നും, അവിടെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചാൻ അദ്ദേഹം പോകുന്നതിനു അനേക സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പുതന്നെ രോമ്മായിൽ ക്രിസ്തീയസഭ സ്ഥാപിതമായിരുന്നെന്നും തെളിയുന്നുണ്ട്. (69)

രോമ്മാക്കുടക്കുള്ള ഈ ലേഖനം ഏഴുതപ്പെട്ടത് ക്രിസ്തബ്ദം 57-ൽ ആണ്. ക്രിസ്തുപുണ്യം 67-ൽ രോമ്മായിൽ വെച്ചു മണെം പ്രാപിച്ച വി. പത്രോസ് 25 സംവത്സരത്തോളം രോമ്മാസിംഹാസനത്തിൽ മെത്രാനായി വാണെന്നു പല ചരിത്രരേഖകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതിനാൽ ക്രിസ്തബ്ദം 57-ൽ വി. പൌലോസ് രോമ്മാക്കുടക്കു ലേഖനം ഏഴുതുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ പത്രോസ് രോമ്മായിലെ മെത്രാനായിരുന്നെന്ന് അനുമാനിക്കാം. (70) ആകയാൽ വി. പൌലോസ് രോമ്മായിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാൻ പോയതു കൊണ്ടു അദ്ദേഹമാണ് രോമ്മാ സിംഹാസനത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ എന്നോ, പൌലോസ് പ്രസംഗിച്ച സ്ഥലത്തു പത്രോസ് പ്രസംഗിക്കുവാൻ ഇടയില്ലെന്നോ ഉള്ള അനുമാനം മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച വേദസാക്ഷ്യങ്ങൾക്കുതന്നെയും വിരുദ്ധമത്രെ.

3) “അന്യ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ പണിയുന്നതിരിക്കേണ്ടതിനു കെട്ടിയിട്ടില്ലാത്തവരുടെ ഇടയിൽ സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നതിനു ഞാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്നു” എന്നു പൌലോസ് പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം സഭ വളരെ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥലത്തു എന്നതിനെക്കാൾ പുറജാതികളുടെ ഇടയിൽ പ്രധാനമായി ജോലി ചെയ്തു അവരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്താൻ താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നാണ്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കപ്പെടാത്ത

69) Cf. രോമ്മാ 1, 7-15; 15, 14-33.

70) 2-ാം അദ്ധ്യായം 6-ാം അക്കവും, 3-ാം അദ്ധ്യായം 9, 11, 13 എന്നീ സാക്ഷ്യങ്ങളും, 4-ാം അദ്ധ്യായം 2-ൽ 6, 7, 9, 10 എന്നീ സാക്ഷ്യങ്ങളും കാണുക (പുറം 8; 36-42; 67-70)

സ്ഥലത്തും, ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥലത്തും മാത്രമേ ജോലിചെയ്യേണ്ടൂ. എന്നു പൌലോസ് റൂഥനീശ്വര്യം ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ഥലത്തു രോഗമാനസാന്തരപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞുവെന്ന് പൌലോസിന് ആ സ്ഥലം വിടേണ്ടതായിവരുകയില്ലേ? അങ്ങനെയെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന് സദാ ചുറ്റിസ്സഞ്ചരിക്കേണ്ടല്ലാതെ ഒരിടത്തും കരേളീവസത്തേക്കെങ്കിലും താമസിച്ചു സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാൻ സാധിക്കാതെ വരുകയില്ലായിരുന്നോ?

4) അന്യ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ പണിയുകയില്ലെന്നും, ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം വിളിക്കപ്പെടാത്ത സ്ഥലത്തു പ്രസംഗിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നും പറയുന്ന പൌലോസ് റോമോയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ലേഖനം എഴുതുന്നു; റോമോയിലെ സഭയെ സന്ദർശിക്കുവാനും അവിടെയുള്ള പുരാതനങ്ങളോടു സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. "നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ലോകമെങ്ങും കേൾവിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു" (71) എന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു റോമോയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വിശ്വാസം അദ്ദേഹം പ്രകീർത്തിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നും ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്നവർ റോമോയിൽ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നെന്നും, പൌലോസ് റോമോയിൽ എത്തുന്നതിനു അനേക സംവത്സരങ്ങളുടെ മുമ്പുതന്നെ സുവിശേഷം റോമോയിൽ കേൾക്കപ്പെട്ടിരുന്നെന്നും സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. അന്യ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ പണിയുകയില്ലെന്നും, അതായതു വേറൊരൾ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു സമ്പ്രദായിച്ച സ്ഥലത്തു പ്രസംഗിക്കുകയില്ലെന്നും, സുവിശേഷം കേൾക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥലത്തു മാത്രമേ പ്രസംഗിക്കേണ്ടൂ എന്നും പൌലോസ് റൂഥനീശ്വര്യം ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ റോമോയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ലേഖനം എഴുതുകയോ, റോമോയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിന് ആഗ്രഹിക്കയോ, പിന്നീടു അതിനായിട്ടു അവിടെ പോകയോ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നില്ല. ആകയാൽ പൌലോസ് റോമോയിൽ പോകയും സുവിശേഷം പ്ര

71) റോമോ. 1, 8.

സംഗീക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടു പത്രോസ് റോമ്മായിൽ പേർ
യില്ലെന്നോ, അവിടെ സഭ സ്ഥാപിച്ചില്ലെന്നോ അനുമാനിക്ക
ന്നതു് അബദ്ധമത്രെ.

* * * *

9. വി. പൌലോസ് റോമ്മാക്കാർക്കു അയച്ചു ലേഖന
ത്തിൽ "നീങ്ങളെ കാണുവാനും നീക്കുറു സ്ഥിരീകരിക്ക
പ്പെടുവാനുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഭരണം നീക്കുറുക്കു തര
വാനും നീങ്ങളുടെയും എന്റെയും വിശ്വാസംകൊണ്ടു നാം ഒ
തരിച്ചു ആശ്വാസം പ്രാപിക്കുവാനും ഞാൻ വളരെ ആഗ്രഹി
ക്കുന്നു" (72) എന്നു് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. വി. പത്രോസ്
റോമ്മായിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചു ഭരണം നടത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ
പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഭരണം കൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വി.
പൌലോസ് റോമ്മായിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അടുക്കലേക്കു
പോകേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നോ? (73)

ഉത്തരം:- 1) അപ്പസ്തോലന്മാർ ഓരോ സ്ഥലത്തു സഭ
സ്ഥാപിച്ച ശേഷം അവിടെയുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളെ കൂടക്കൂ
ടെ സന്ദർശിക്കയും, അവരെ വിശ്വാസത്തിലും ഭക്തിയിലും
സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതിനും പീഡകളിൽ അവരെ ആശ്വസി
പ്പിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി പല ഉപദേശങ്ങൾ അവർക്കു നൽ
കുകയും, നേരിട്ടു സന്ദർശനം നടത്തുവാൻ സാധിക്കാത്ത
പ്പോൾ അവർക്കു ലേഖനങ്ങൾ അയക്കുകയും ചെയ്യുക പതി
വുണ്ടായിരുന്നു. (74) പൌലോസ് റോമ്മായിലെ ക്രിസ്ത്യാ
നികൾക്കു ലേഖനം എഴുതുന്നതും അവരെ സന്ദർശിക്കുവാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നതും ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയാണു്. പൌ
ലോസ് റോമ്മാക്കാർക്കു ലേഖനം അയച്ചു
പ്പോൾ വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ ജില്ലായിരുന്നെ

72) റോമ്മാ. 1, 11-12. 73) അന്ത്യോക്യായും റോ
മ്മായും, പുറം 21.

74) Cf. നട. 14, 20-24; 15, 35-40; 16; 20, 2.

ന്നു വരാം (75) ആകയാൽ രോമ്മായിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ സന്ദർശിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവർക്കു വളരെ പ്രയോജനമുണ്ടാകുമെന്നു ശ്ലീഹാ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. (76) ഓരോമല്ല രോമ്മാ പുറജാതികളുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനമായിരുന്നതുകൊണ്ടു അവരുടെ ഇടയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. (77) യൂലന്മാരിൽ നിന്നു ഭാനസാന്തപ്പെട്ടവരും, പൌലോസിന്റെ സ്നേഹിതന്മാരും പരിചിതരുമായി പല ക്രിസ്ത്യാനികൾ രോമ്മായിൽ വസിച്ചിരുന്നെന്നു രോമ്മാ ലേഖനത്തിന്റെ ഒടുവിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും പേർ പറഞ്ഞു നൽകുന്ന വന്ദനോക്തികളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. (78) ഇവരെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനും ശ്ലീഹാ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെ പല ഉദ്ദേശ്യങ്ങളോടു കൂടിയാണു വിശുദ്ധൻ രോമ്മായിലേക്കു പോകുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചതു് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഭാനം കൊടുക്കുക എന്നുള്ളതു പല ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ ഒന്നു മാത്രമായിരുന്നു.

2) രോമ്മായിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ സന്ദർശിക്കുവാൻ വി. പൌലോസ് ആഗ്രഹിച്ചതു് അവർക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഭാനങ്ങളാൽ ഒന്നും കിട്ടാഞ്ഞല്ല. അപ്പസ്തോലനായ താൻ അവരെ സന്ദർശിച്ചാൽ അവർക്കും തനിക്കും സന്തോഷവും ആശ്വാസവും ഉണ്ടാകുമെന്നാണു് അദ്ദേഹം പറയുന്നതു്. “നിങ്ങളുടെയും എന്റെയും വിശ്വാസംകൊണ്ടു നാം ഒരുമിച്ചു ആശ്വാസം പ്രാപിക്കുവാനും ഞാൻ വളരെ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.” (79) “ഞാൻ സ്പെയിനിലേക്കു പോകുമ്പോൾ വന്നു നിങ്ങളെ കാണാമെന്നും, നിങ്ങളുടെ കുറുക്കുകൊണ്ടു ഏകദേശം ആനന്ദിച്ചശേഷം നിങ്ങൾ എന്നു അവിടേക്കു യാത്ര ചെയ്യുമെന്നും ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു”. (80) “ദൈവത്തിന്റെ

75) 5-ാം എതിർവാദത്തിന്റെ ഉത്തരം കാണുക (പുറം 103.)
 76) രോമ്മാ. 1, 11--55. 77) രോമ്മാ. 1, 15-16; 15, 8-24. 78) രോമ്മാ. 16; 79) രോമ്മാ. 1, 12. 80) രോമ്മാ. 15, 24.

ഇഷ്ടതാൽ ഞാൻ സന്തോഷത്തോടുകൂടി നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നു നിങ്ങളോടുകൂടി ആശ്വസിപ്പിക്കുവാനും തന്നെ”.

(81) റോമ്മായിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഭാനങ്ങൾ ധാരാളം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവരായിരുന്നെന്ന് പൗലോസ് തന്നെ തന്റെ ലേഖനത്തിൽ പലപ്പോഴും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ വിശ്വാസത്തെയും ഭക്തിയെയും ഗുണഗണങ്ങളെയും പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: “ദൈവസ്നേഹിതന്മാരും, വിളിക്കപ്പെട്ടവരും, വിശുദ്ധന്മാരായി റോമ്മായിലുള്ള എവർക്കും എഴുതുന്നത്.... നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ലോകമെങ്ങും കേൾവിപെട്ടിരിക്കുന്നുഎന്റെ സന്തോഷത്തോടെ, നിങ്ങൾ തന്നെ നന്മകൊണ്ടു നിറഞ്ഞവരും സകല അറിവുകൊണ്ടും പൂർണ്ണരും മറ്റൊരാളുടെയും കൂടി ഉപദേശിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവരുമാകുന്നു എന്നു നിങ്ങളെപ്പറ്റി എനിക്കും സമ്മതം വന്നിട്ടുണ്ട്”..... നിങ്ങളുടെ അനുസരണം എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ നിങ്ങൾ നിമിത്തം ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നുസമാധാനത്തിന്റെ ദൈവമോ വേഗത്തിൽ സാത്താക്കനെ നിങ്ങളുടെ കാലുകളുടെ കീഴിൽ തകർത്തുകളയും.”(82) ഇതിൽ കൂടുതലായി റോമ്മായിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ പ്രശംസിച്ചുപറയുന്നത് എങ്ങനെയാണു്? പൗലോസ് റോമ്മായിൽ പോകുന്നതിനു വളരെ മുമ്പുതന്നെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നൽകലങ്ങൾ യാതൊരു കാര്യം കൂടാതെ അവിടുത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ലഭിച്ചിരുന്നെന്ന് ഈ വാക്യങ്ങൾ വിളിച്ചറിയിക്കുന്നില്ലേ? വി. പൗലോസിനെപ്പോലെതന്നെ, അഥവാ അദ്ദേഹത്തെക്കാൾ വളരെ കൂടുതലായി നൽകലങ്ങളും യോഗ്യതകളുമുള്ള ഒരാളിൽ നിന്നാണു റോമ്മായിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ സുവിശേഷം സ്വീകരിച്ചതെന്നു് ഈ വാക്കുകൾ തെളിയിക്കുന്നില്ലേ? “സന്തോഷത്തോടെ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ചിലപ്പോഴുതന്നെ അതിടെയരുമായി എഴുതിയിരിക്കുന്നു” (83) എന്നു

- 81) റോമ്മാ. 15, 32.
- 82) റോമ്മാ. 1, 7. 8; 15, 14; 16, 19-20.
- 83) റോമ്മാ. 15, 15.

ഇ പൗലോസിന്റെ വാക്യവും ചിന്തനീയമാണ്. വി. പത്രോസിൽ നിന്നു രോമ്മായിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ സുവിശേഷം സ്വീകരിച്ചില്ലെങ്കിൽ പൗലോസിന്റെ ഈ പ്രശ്നം സകർഷം അഭിനന്ദനങ്ങൾക്കും അർത്ഥമില്ല. വി. പൗലോസിനു മുമ്പു പത്രോസല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു അപ്പസ്തോലനും രോമ്മായിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചതായി ചരിത്രരേഖകൾ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു രോമ്മാസിംഹസനത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ പത്രോസാണെന്നുള്ള വിശ്വാസം പ്രബലീഭവിക്കുന്നു. പൗലോസ് അവർക്കു നൽകുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ചരിത്രലാതമാവിന്റെ ഭാഗം, തന്റെ ഉപദേശങ്ങൾകൊണ്ടു വിശ്വാസത്തിൽ അവരെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും, അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നല്ലാതെ വി. പത്രോസിൽ നിന്നു രോമ്മായിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഒന്നല്ല. ഒരു അപ്പസ്തോലന്റെ ദർശനം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു വിശ്വാസവും ഭക്തിയും വളർത്തുന്നതിനു പ്രേരകമാകാതിരിക്കയില്ല. അതിനെ സൂചിപ്പിച്ചാണ് "നീങ്ങൾ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുവാനുള്ള ചരിത്രലാതമാവിന്റെ ഭാഗം നീങ്ങൾക്കു തരുവാൻ ഞാൻ വളരെ ആഗ്രഹിക്കുന്നു" (84) എന്നു പൗലോസ് പറയുന്നത്. യഥാർത്ഥം ഇങ്ങനെയിരിക്കെ ഈ വാക്യത്തെ മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു പത്രോസ് രോമ്മായിൽ പോകയാ, അവിടെ സഭ സ്ഥാപിച്ചു അവിടെത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു നൽകുവാൻ കൊടുത്തു സഭാഭരണം നടത്തുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു വാദിക്കുന്ന അക്രമവാദികളുടെ ബുദ്ധി ക്രമ്തയെപ്പറ്റി എന്താണു പറയേണ്ടത്?

* * * *

10. വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ ക്രിസ്തു വി. പത്രോസിനോടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി ഏഴുതിയിരിക്കുന്നു: "നീ ചെറു പ്രായക്കാരനായിരുന്നപ്പോൾ..... നീനക്കു ഇഷ്ടമുള്ള സ്ഥലത്തേക്കു നടന്നിരുന്നു; നീ വയസ്സൻ ആകുമ്പോഴോ..... നീ ഇപ്പിരിക്കാത്ത സ്ഥലത്തേയ്ക്കു

84) രോമ്മാ. 1, 11-12.

നിന്നെ കൊണ്ടുപോകും". (85) വി. പത്രോസ് മരിച്ച സ്ഥലം, അതായതു രോമ്മാ അദ്ദേഹത്തിനു ഇഷ്ടമില്ലാത്ത സ്ഥലമാണെന്നു ക്രിസ്തുതന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കയാൽ അവിടെ പത്രോസ് സഭ സ്ഥാപിക്കുകയോ, മെത്രാനായി ഭരണം നടത്തുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല.

ഉത്തരം:- ഫാദർ കെ. റി. സഖാറിയാസിന്റെ പ്രസംഗങ്ങളിൽ പ്രയോഗിക്കാറുള്ള ഒരു കയ്യെഴുത്തും ദുർവ്യാഖ്യാനവുമാണ് ഇതു്. "നിങ്ങൾ പോയി സകല ജാതികളോടും ഉപദേശിച്ചു..... അവരെ പഠിപ്പിക്കുവിൻ (86), "നിങ്ങൾ ലോകമെങ്ങും പോയി സകല സൃഷ്ടിയിലും എന്റെ സുവിശേഷം അറിയിക്കുവിൻ" (87) എന്നിങ്ങനെ വി. പത്രോസിനോടും മറ്റു അപ്പസ്തോലന്മാരോടും ക്രിസ്തു അരുളിച്ചെയ്തപ്പോൾ, "രോമ്മാ എന്നീ ഇഷ്ടമില്ലാത്ത സ്ഥലമാണ്; അവിടെ ഞാൻ പോകയില്ല" എന്നു പത്രോസ് കർത്താവിനോടു പറഞ്ഞിരിക്കുമാ? പത്രോസിനു രോമ്മാ ഇഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ ഒരു കാരണവുമില്ല. വിശ്വാസം വന്നതിൽ നിമഗ്നമായതും വിഷസർപ്പങ്ങൾ നിറഞ്ഞതുമായ ഇൻഡ്യയിൽപോലും വി. തോമ്മാസ്റ്റീഹോ വന്ന സ്ഥിതിക്കു യീരനായ പത്രോസിനു രോമ്മായിൽ പോകുവാൻ ഭയമായിരുന്നോ? പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ സകലവും പരിത്യജിച്ചു്, എവിടെയും മിശിഹായെ അനുഗമിക്കുന്നതിനു സന്നദ്ധനായിരുന്ന പത്രോസിനു ഏതെങ്കിലും സ്ഥലം ഇഷ്ടപ്പെടാതെ വരുമോ? (88) - സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനായി പുറപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പു അപ്പസ്തോലന്മാർ ചിട്ടിയിട്ടപ്പോൾ പത്രോസിനു രോമ്മാ യാണുകിട്ടിയതെന്നും, "എന്നീ രോമ്മാ പട്ടണം മതി" എന്നു പത്രോസ് പറഞ്ഞു അന്ത്യോക്യയിലേക്കു പോകുവാൻ വിസമ്മതിച്ചെന്നും, ദീർഘകലം പത്രോസ് രോമ്മായിൽ

85) യോഹ. 21, 18. (86) മത്താ. 28, 19-20.
87) മക്കോ. 16, 15. (88) മക്കോ. 10, 28-30;
മത്താ. 26, 33-35; ലൂക്കോ. 22, 33.

സുവിശേഷവൃത്തി ചെയ്തു ഭരണം നടത്തി അവിടെ മരിച്ചെടുത്തും യാക്കോബായക്കാർ സമ്മതിക്കുന്ന സഭാ പിതാക്കന്മാരുടെയും ഗുണമകരന്മാരുടെയും ആ സഭയിലെ പണ്ഡിതന്മാരുടെയും സാക്ഷ്യങ്ങളിൽ നിന്നു തെളിയുന്നു (3-ാം അദ്ധ്യായത്തിലെ സാക്ഷ്യങ്ങളും, 4-ാം അദ്ധ്യായം 2-ൽ 6 മുതൽ 12 വരെയുള്ള സാക്ഷ്യങ്ങളും കാണുക).

താൻ സഹിക്കാനിരുന്ന അത്യഗ്രമായ പീഡകളെ മർശിച്ചു മരണമുണ്ടെന്ന നിലയിൽ ക്രിസ്തുനാമൻ സംഭവിച്ചു "എന്റെ പിതാവേ! കഴിവുണ്ടെങ്കിൽ ഈ പാപപാത്രം എന്നെ കടന്നുപോകട്ടെ". (89) എന്നു മുന്നൂറ്റാണ്ടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. എന്നാൽ സ്വപിതാവിന്റെ ഇഷ്ടത്തിൽ പരിപൂർണ്ണമായി കീഴ്വഴങ്ങിക്കൊണ്ടു "എങ്കിലും ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതുപോലെല്ല, മരിച്ചു നി ഇച്ഛിക്കുന്നതുപോലെ" എന്നു പറഞ്ഞു അവിടുന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചു. (90) മരണമുണ്ടെന്ന നിലയിൽ ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തുപോലും പീഡകളിൽ നിന്നൊഴിവാൻ ഇച്ഛിച്ചെങ്കിൽ കേവലം മരണമുണ്ടായ അപ്പസ്തോലന്മാർ സ്വാഭാവികമായി പീഡകൾ സഹിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ മിശിഹായോടുള്ള സ്നേഹം നിമിത്തം അവരെല്ലാം പീഡകൾ സഹിക്കയും, ജീവനെ ബലികഴിച്ചു രക്തസാക്ഷികളായി മരിക്കയും ചെയ്തു. വി. പത്രോസിന്റെ ഈ വീഡത്തിലുള്ള രക്തസാക്ഷിത്വത്തെ സൂചിപ്പിച്ചാണു കത്താവു മേൽ ഉദ്ധരിച്ചു വാക്യം അരുളിച്ചെയ്യുന്നത്. വി. യോഹന്നാൻ പ്രത്യേകിച്ചു പറയുന്നു: "എന്നാൽ ഇതു" അവൻ ഏതു വീഡ മരണത്താൽ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാനിരിക്കുന്നു എന്നു" കാണിക്കുവാൻ അവൻ അരുളിച്ചെയ്യും." (91) ചെറുപ്പായത്തിൽ വി. പത്രോസ് സ്വതന്ത്രമായി ജീവിച്ചിരുന്നെന്നും, എന്നാൽ ക്രിസ്തുവീനാൽ പ്രത്യേകവീഡം തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ തലവനായി നിയമിതനായ അദ്ദേഹം ദീർഘകാലം സുവിശേഷപ്ര

89) മത്തം. 26, 39.
90) മത്തം. 26, 39.

91) യോഹ. 21, 19.

ചൂത്തി ചെയ്തു വൃദ്ധനായിത്തീരുന്നവോടും ശത്രുക്കളാൽ ബന്ധി-
 ക്കപ്പെട്ട സ്വാഭാവികമായി വെറുക്കുന്ന പീഡകളെ--എറോ-
 നിന്ദ്യമായ കഠിനമരണത്തെത്തന്നെ--അനുജവീക്കേണ്ടിവര-
 മെന്നും, പീഡകർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈകാലുകൾ വലി-
 ച്ചുനിട്ടി നിർദ്ദയമായി കഠിനീൽ തറയ്ക്കുമെന്നും, എന്നാൽ
 സ്വഗുരുവിനോടുള്ള നിസ്സീമ സ്നേഹം നിമിത്തം സസന്തോ-
 ഷം ഈ പീഡകളെല്ലാം സഹിച്ചു രക്തസാക്ഷിയായി അദ്ദേ-
 ഹം മരിച്ചു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തും എന്നുമാണു ക്രിസ്തു
 അരുളിച്ചെയ്ത വാക്യത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം.

ഇഷ്ടമില്ലാത്ത സ്ഥലത്തു് ഒരോ സമാധാനത്തോടും സ-
 ന്തോഷത്തോടുംകൂടി മരിക്കയില്ലല്ലോ. പത്രോസിനു രോമ്മാ
 ഇഷ്ടമില്ലാതിരുന്നെങ്കിൽ അവിടെവെച്ചുണ്ടായ അദ്ദേഹത്തി-
 ന്റെ മരണം സംഭവിയ്ക്കും സമാധാനവും സന്തോഷവുമില്ലാ-
 ത്ത ദുർമ്മരണമായിരുന്നെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടി വരും. എ-
 ന്നാൽ പത്രോസു് സ്വമരണത്താൽ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടു-
 ത്തുവാനിരിക്കുന്നു എന്നുണ്ടു കർത്താവു പ്രവചിച്ചിട്ടുള്ളതു്.
 ആകയാൽ "ഇഷ്ടമില്ലാത്ത സ്ഥലത്തേക്കു നിന്നെ കൊണ്ടു-
 പോകും" എന്ന വാക്യത്തിനു സ്വാഭാവികമായി വെറുക്കു-
 ന്ന പീഡകൾ നിറഞ്ഞ മരണത്തിനു--കഠിന മരണത്തിനു
 --പത്രോസിനെ പീഡകർ കൊണ്ടുപോകുമെന്നല്ലാതെ രോ-
 മാനഗരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ല ഇവിടെ "ഇഷ്ടമില്ലാത്ത സ്ഥലം"
 എന്നു പറയുന്നതു്. ജ്ഞാനവും ചിന്താശക്തിയും തൊട്ടുതേ-
 ച്ചിട്ടില്ലാത്ത വല്ല "മുതുമണ്ടന്മാരെ"യും കബളിപ്പിക്കുമെന്ന-
 ല്ലാതെ ഈ കയ്യടക്കും ദുർവ്യാഖ്യാനത്തിനും പണ്ഡിതദൃ-
 ഷ്ടിയിൽ വിലയൊന്നുമില്ല.

* * * *

11. അപ്പസ്തോലന്മാർ വിശിഷ്ട പത്രോസും പൌ-
 ലോസും ലോകം മുഴുവൻ ചുറ്റിപ്പറന്നുവെച്ചു പ്രവർത്തിപ്പാൻ
 ആവശ്യമായിരിക്കെ ഒരു പട്ടണത്തിന്റെ മെത്രാനുസേവനം നി-

വൃത്തിയില്ല. ആകയാൽ പത്രോസ് രോമ്മായിൽ മെത്രാനായിരുന്നില്ല. (92)

ഉത്തരം:—അപ്പസ്തോലന്മാർ ഒരു സ്ഥലത്തു സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു സഭ സ്ഥാപിച്ചിട്ടു മറ്റൊരാളെ ആ സ്ഥലം എല്പിക്കുന്നതുവരെ അവിടെത്തെ ജനങ്ങളുടെ ആദ്ധ്യക്ഷികകാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ അവിടെ മെത്രാനായി വർത്തിച്ചിരുന്നു എന്നു സ്വസ്ഥമത്രെ. ഉദാഹരണമായി പെരളോസ്റ്റീററ സുവിശേഷവൃത്തി ചെയ്തപ്പോൾ തിമോത്തിയോസിനെയും തീത്തുസിനെയും യഥാക്രമം എഫെസസിലും ക്രെതേയിലും നിയമിച്ചു. ഇങ്ങനെ നിയമിച്ചവരിലും ആ സ്ഥലങ്ങളിലെ സഭയിന്മേലുള്ള അധികാരം പുണ്യമായി അദ്ദേഹം ഉപേക്ഷിച്ചില്ലെന്ന് അവർക്കു പിന്നീടു ലേഖനങ്ങൾ അയക്കുന്നതിൽ നിന്നും നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. (93) ഇതുപോലെ ഒരു സ്ഥാനായിരുന്നിട്ടും കൊറിന്ത്യംസഭയിലും ലേഖനങ്ങൾ വഴി അദ്ദേഹം അധികാരം പ്രയോഗിക്കുന്നു. (94) ഇപ്രകാരം വി. പത്രോസും “ബാബേലി”ൽ (റോമ്മായിൽ) ആയിരുന്നിട്ടും (1 പത്രോ. 5, 13) മുമ്പു സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച സ്ഥലങ്ങളിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കായി ലേഖനം എഴുതുന്നു. (95) പത്രോസ് അന്ത്യോക്യയിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചു എഴു വർഷത്തോളം അതിനെ ഭരിച്ചശേഷം ഏലോദിയോസിനെ അവിടെ നിയമിച്ചിട്ടു റോമ്മായിലേക്കു പോയി. അവിടെ മരിക്കുന്നതുവരെ സുവിശേഷവൃത്തി ചെയ്തതിനാൽ മെത്രാൻ എന്ന നിലയിൽ വർത്തിച്ചിരുന്നു എന്നു നിസ്സംശയമത്രെ. റോ-

92) Cf. മി. കെ. എൻ. ജാനിയേൽ, പാപ്പായുടെ ആധിപത്യം പുറം 235.
93) I & II തിമോത്തിയോസ്, തീത്തുസ് എന്നീ ലേഖനങ്ങൾ കാണുക.
94) 1 കൊറി. 1, 11; 11, 34; 4, 21; 5, 3; 2 കൊറി. 2, 10 കാണുക.
95) 1 പത്രോ. 1. 1.

മ്മായിലെ സഭയുടെ ഭരണം ആരെയെങ്കിലും എല്ലിച്ചിട്ടു പത്രോസ് കുറെക്കാലം ചുററീസ്സഞ്ചരിച്ചെങ്കിൽ ഇപ്പോഴത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്താ രൂപതാഭരണം എല്ലിച്ചിട്ടു വിഭജനങ്ങളിൽ ചുററീസ്സഞ്ചരിക്കുന്നതുപോലെയാണെന്നും പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. വിഭജനത്തു പോയതുകൊണ്ടും, വേറൊരാളെ ഭരണം കൈക്കൊള്ളേണ്ടതുണ്ടെന്ന് എല്പിച്ചിട്ടു കൊണ്ടും അവരുടെ അധികാരമോ ഭരണമോ നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ല. സഭയുടെ തലവൻ അഥവാ പരമാദ്ധ്യക്ഷൻ എന്ന നിലയിൽ പത്രോസിനു ലഭിച്ച അധികാരം മുഴുവൻ അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരിക്കെ വേറൊരാൾക്കു കൊടുക്കയില്ലെന്നു തീർച്ചയാണല്ലോ. അങ്ങനെ കൊടുത്തെങ്കിൽ തത്സമയം തുടങ്ങി സഭാദ്ധ്യക്ഷനായ പത്രോസ് വേറൊരാൾക്കു വിധേയനായി എന്നുവരും. ആകയാൽ പത്രോസിന്റെ മരണത്തോടുകൂടി മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പിൻഗാമിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മെത്രാൻ ആ ഭരണാധികാരം മുഴുവനായി ലഭിച്ചുള്ളൂ. അതുവരെ പത്രോസു മാത്രമായിരുന്നു റോമ്മായിൽ സഭാദ്ധ്യക്ഷൻ.

* * * *

12. ഒരു ഭാര്യയ്ക്കു പല ഭർത്താക്കന്മാർ ഉണ്ടാകുവാൻ പാടില്ലാത്തതുപോലെ ഒരു രൂപതയ്ക്കു പല മെത്രാന്മാർ ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ പത്രോസിന്റെ ജീവിതകാലത്തുതന്നെ ലിനോസ്, അനക്ലേത്തസ്, ക്ലീമീസ് എന്നു മൂന്നു പേരെ റോമ്മാമെത്രാന്മാരായി അഭിഷേകം ചെയ്തതായി ചില പിതാക്കന്മാരും ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും പറയുന്നുണ്ട്. ആകയാൽ പത്രോസ് റോമ്മായിലെ മെത്രാനായിരുന്നില്ല. (96)

ഉത്തരം:—ഒരു ഭാര്യയ്ക്കു ഒന്നല്ലാതെ പല ഭർത്താക്കന്മാർ ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ലാത്തതുപോലെ ഒരു രൂപതയ്ക്കു ഒരു മെത്രാനേ ഉണ്ടാകുവാൻ പാടുള്ളൂ എന്നു തത്വം മി. മാനിയേൽ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ റോമ്മാ മെത്രാന്മാരായി ഞാൻ

കപ്പെട്ട ആ മൂന്നുപേരും ഒരേ അർത്ഥത്തിൽ റോമ്മായിലെ മെത്രാന്മാർ ആകുവാൻ പാടില്ലല്ലോ. അവരിൽ ഒരാൾ മാത്രം യഥാർത്ഥത്തിൽ, അതായതു പരിപൂർണ്ണാധികാരം ലഭിച്ച റോമ്മാ മെത്രാന്മാണെങ്കിൽ മറ്റെ രണ്ടു പേരും ആ അർത്ഥത്തിൽ മെത്രാന്മാരല്ല. അങ്ങനെയെങ്കിൽ വി. പത്രോസ് ജീവനോടെ റോമ്മായിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഇവർ മൂന്നു പേരും യഥാർത്ഥമായ അർത്ഥത്തിൽ, അതായതു പരിപൂർണ്ണമായ അധികാരത്തിൽ റോമ്മാ മെത്രാന്മാരായിരുന്നില്ല, പത്രോസു മാത്രമേ അങ്ങനെ റോമ്മാ മെത്രാന്മാരായിരുന്നുള്ളൂ എന്നു വിചാരിക്കുന്നതിൽ ഏന്താണു കഴപ്പം?

റോമ്മായിലെ : ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികാവശ്യങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതിനു പത്രോസ് ജീവിച്ചിരിക്കെ മൂന്നു പേരെ അവുടെ അഭിഷേകം ചെയ്യുകയും, പത്രോസിനോടു കൂടി അവർ മൂന്നുപേരും സുവിശേഷവൃത്തി നിർവ്വഹിയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നാൽ തന്നെയും അവരെല്ലാം വി. പത്രോസിനെപ്പോലെ പരമാധികാരം പ്രാപിച്ചവരായിരുന്നെന്നു പുരാതന പിതാക്കന്മാരോ, ഗ്രന്ഥകാരന്മാരോ പറയുന്നില്ല. ഇക്കാലത്തും വിപുലമായ ഒരു രൂപതയെ ഭരിക്കാൻ പ്രധാന മേല്പട്ടക്കാരനെ കൂടാതെ സഹായ മെത്രാനോ, മെത്രാന്മാരോ ഉള്ളതുപോലെ അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ കാലത്തും പലരും അവരെ സഹായിക്കാൻണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ സഹായിച്ചിരുന്നവർക്കു മെത്രാൻപട്ടം ലഭിച്ചിരുന്നെങ്കിലും അപ്പസ്തോലന്മാർക്കുള്ള അധികാരമെല്ലാം ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. പത്രോസിന്റെ മരണശേഷം പത്രോസിന്റെ യഥാർത്ഥപിൻഗാമിയായി മുറപ്രകാരം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ലിനോസിനു പത്രോസിന്റെ അധികാരമെല്ലാം ലഭിച്ചു. ലിനോസ് മരിച്ചപ്പോൾ അനക്ലേത്തസിനും, പിന്നീടു ക്ലീമീസിനും ആ അധികാരം ലഭിച്ചു. ആകയാൽ മെത്രാൻ സ്ഥാനം ലഭിച്ചെങ്കിലും ഒരേ സമയത്തു ഇവരെല്ലാം റോമ്മായിൽ പരിപൂർണ്ണമായ അധികാരത്തോടുകൂടി ഭരിച്ചിരുന്നില്ല. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോഴും, പല സ്ഥലങ്ങളിൽ പുറാറിസ്സുവെച്ചപ്പോഴും പത്രോസിനെപ്പോലെ പൂർണ്ണമാ

യ അധികാരത്തോടുകൂടിയല്ല ഇവർ രോമ്മായിൽ സഭാഭം
ണം നിർവഹിച്ചത്. പത്രോസിന്റെ മരണശേഷം മുറുപ്പ
കാരം തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട റോമുകാരുടെ മൂന്നുപേർക്കും
ഒരേസമത്തു ഒരുപോലെ പത്രോസിന്റെ പരമധികാരം
ഖദിച്ചിട്ടില്ല. (71, 73, 81 എന്നീ പുറങ്ങളും, മുകളിൽ 42-50
പുറങ്ങളിലുള്ള മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ പട്ടികയും കാണുക).

* * * *

13. വി. പത്രോസ് രോമ്മായുടെ മേത്രാനായിരുന്നെ
ന്നു വി. ക്രിസോസ്റ്റോം (സ്വപ്നനാവുകരൻ ഈവാന്റിയോ
സ്) ഏവസേബിയ് എന്നിവരാരും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. (97)

ഉത്തരം: ഈ രണ്ടുപേർ ഇക്കാര്യം പറഞ്ഞിട്ടില്ലെ
ങ്കിൽ തന്നെയും പത്രോസ് രോമ്മായിലെ മെത്രാനായിര
ന്നില്ലെന്നു വരുന്നില്ല. നാലു അദ്ധ്യായങ്ങളിലായി ഈ ഗ്ര
ന്ഥത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള അനേക പിതാക്കന്മാരുടെയും ഗ്ര
ന്ഥകാരന്മാരുടെയും സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഇതു തെളിയിക്കുന്നു.

വി. പത്രോസ് അന്ത്യോക്യയിൽ മെത്രാനായിരുന്നെ
ങ്കിലും ദീർഘകാലം അദ്ദേഹത്തെ ആസ്വദിക്കുവാൻ ഇടയാ
കാതെ മഹനീയമായ രോമ്മാ നഗരത്തിനു വിട്ടുകൊടുക്കേ
ണ്ടിവന്നു എന്നു വി. ക്രിസോസ്റ്റോം പറയുന്നതുകൊണ്ടു ദീർ
കാലം അദ്ദേഹത്തെ ആസ്വദിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചതു
രോമ്മായിക്കാണ് എന്നു സ്പഷ്ടമല്ലേ? (മുകളിൽ, പുറം 39-40
കാണുക).

വി. പത്രോസ് 25 കോല്ലം രോമ്മാ പട്ടണത്തിന്റെ
മെത്രാനായി വാണെന്നു ഏവസേബിയസ് സ്പഷ്ടമായി "നാളാ
ഗമം" എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. (98) അദ്ദേഹം ഏഴു

97) പാപ്പായുടെ ആധിപത്യം, പുറം 236-237,
238-242.

98) മുകളിൽ 3-ാം അദ്ധ്യായം 9-ാം അക്കത്തിൽ
(പുറം 36-38) ഈ സാക്ഷ്യം കാണുക.

തിയ സഭാചരിത്രത്തിൽ വി.പത്രോസ് റോമ്മായിൽ പ്രസംഗിച്ച കാര്യങ്ങളാണു വി മക്കോസ് സുവിശേഷത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളതെന്നും, ദേവാലയങ്ങളിൽ വായിക്കപ്പെടുന്നതിനായി പിന്നീട് ആ പുസ്തകത്തെ തന്റെ അധികാരത്താൽ പത്രോസ് അംഗീകരിച്ചെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ അല്ലകാലത്തേക്കു മാത്രമല്ല വി. പത്രോസ് റോമ്മായിൽ വസിച്ചിരുന്നതെന്നു അനുമാനിക്കാം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ അന്ത്യോക്യയിൽ എന്നതുപോലെ റോമ്മായിലും അദ്ദേഹം മെത്രാനായി വർത്തിച്ചിട്ടില്ലേ? (മുകളിൽ പുറം, 38 കാണുക)

ഒരോ സൃഷ്ടിയുമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു സ്വഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ചെയ്യുപുറവും എഴുതി സത്യാന്വേഷകരായ വായനക്കാരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചാൽ ഇരുട്ടുകൊണ്ടു ഓട്ടു അടയ്ക്കുന്നതുപോലെ എന്നല്ലാതെ എന്തു ഗുണമാണുണ്ടാകുന്നത്?

വി: പത്രോസ് റോമ്മായിൽ പോകുമ്പോ, സഭസ്ഥാപിക്കുമ്പോ മെത്രാനായി ഭരണം നടത്തുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്ന അകത്തോടിക്കരുടെ പ്രധാന വാദമുഖങ്ങളെല്ലാം നാം പരിശോധിച്ചു അവയിൽ എത്രമാത്രം യുക്തിയും ന്യായവും ഉണ്ടെന്നു കണ്ടു കഴിഞ്ഞു. നാലു അദ്ധ്യായങ്ങളിലായി മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന വേദപുസ്തകത്തിലെ സാക്ഷ്യങ്ങളോടും അനിഷേധ്യമായേ നിരവധി ചരിത്രരേഖകളോടും, വിവിധ പണ്ഡിതന്മാരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങളോടും താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുമ്പോൾ കത്തോലിക്ക വിശ്വാസത്തിനു് എതിരായി അകത്തോടിക്കർ അജ്ഞാപ്യമെന്നു പോലെ കൊണ്ടുവരുന്ന ഈ എതിർ വാദങ്ങൾ എത്ര ബാധിതങ്ങൾ, എത്ര ദർബ്ബങ്ങളും, എത്ര മജ്ജാവഹങ്ങൾ!!

